

Liên Lạc

Nhóm "Tinh Thần BADEN POWELL" thực hiện

聯
繫
珍
貴

Số đặc biệt
XUÂN

ẤT HỢI

1
9
9
5

Bộ mới - Số 13

Phát hành tháng 1-1995

Nguyễn Thị Văn Hương

BẢN TIN LIÊN LẠC

Nhóm Tinh Thần BIPi

BAN SÁNG LẬP

Trần Văn Thao
Phan Như Ngân
Lê Văn Ba

BAN PHỤ TRÁCH

Nguyễn Văn Tinh
Nguyễn Trung Thoại
Mai Xuân Tý (Con)
Lê Thọ

VỚI SỰ HỢP TÁC

Phạm Văn Thiết
Trần Minh Thường
Hoàng Ngọc Châu
Lê Phục Hưng
Trần Trung Hợp

và bài vở của Trường và thân hữu gần xa

Bởi vớ, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W 2X3 Canada
Đ.T. (514) 739-4000

Hình bìa

*Xuân xưa dưới ống kính
Trần Cao Lĩnh*

Chúc Mừng Năm Mới

Nhân dịp Xuân Ất-Hợi 1995
toàn thể Anh Em trong Ban Sáng-Lập,
Ban Phụ-Trách và Ban Kỹ-Thuật
của Bản Tin Liên Lạc (Nhóm Tinh Thần BIPi)

xin kính chúc

- Quý Trường Cao Niên
- Các Trưởng, Các thân hữu Hướng-đạo
- Các Anh Chị Em Hướng-đạo Việt-Nam

**Một năm đầy đủ sức khỏe,
Gia-đình vui vẻ
Một Đời Sống đầy như ý.**

Tr. Trần Văn Thao
Tr. Phan Như Ngân
Tr. Lê Văn Ba
(Do Chị Lê Thái Điền đại diện)

Tr. Nguyễn Văn Tinh
Tr. Lê Thọ
Tr. Nguyễn Trung Thoại
Tr. Mai Xuân Tý
(Do Mai Xuân Phú đại diện)

Tr. Phạm Văn Thiết
Tr. Trần Minh Thường
Tr. Hoàng Ngọc Châu
Tr. Lê Phục Hưng
Tr. Trần Trung Hợp

ĐẦU XUÂN,
CHÚC QUÝ VỊ TRƯỞNG NIÊN

Cả vũ-trụ, ... thiều-quang rực rỡ
Đón Chúa Xuân khai mở minh-niên
Rộn ràng chim hót đưa duyên
Du dương nhạc khúc êm đêm chúc Xuân

Quý Trưởng-niên Một Đời Hường-đạo
Nêu tấm gương thuận thảo soi chung
Làn môi luôn điểm nụ cười
Nhãn quang thẳng hướng nền trời quang minh

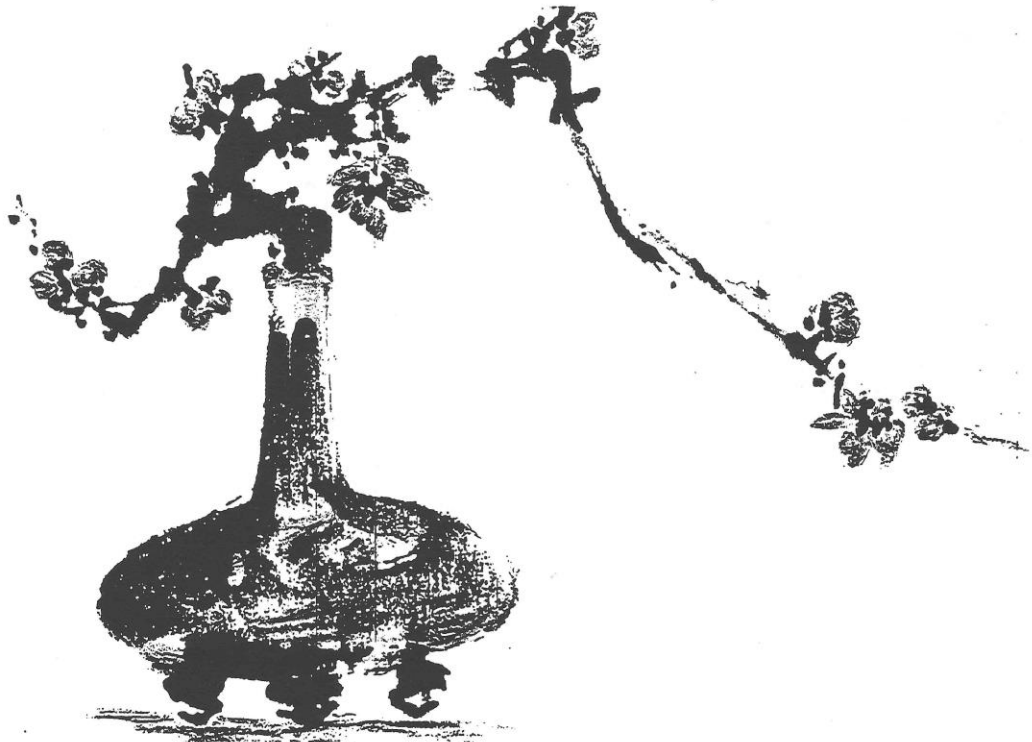
Xin mến gọi mấy vầng kính chúc
Quý Trưởng-niên chữ Phúc cao sang
Trọn đời chữ Lộc vẹn toàn
Tràn đầy chữ Thọ huy hoàng tam đa.

Thêm năm mới, thêm tình thắm thiết
Thêm dẫn thân đoàn kết mến thương
Dẫn đoàn Trẻ Việt lên đường
Thành người hữu ích, bốn phương ng trông chờ

Hương hoa đượm ý thơ man mác
Lớp cháu con hiển đạt thom danh
Rạng phần hào khí, trâm anh
Chuông Nam vang dội âm thanh xứ người

Hương hoa đượm ý thơ man mác
Chúc Tân Xuân đến các Trưởng-niên
Những mong Quê Mẹ bình yên
Bóng Cờ Bách Hợp ba Miền tung bay.

TUẤN - VIỆT (Minh-niên Ất-Hợi, 1995)

Là Thư Đầu Xuân

Kính thưa Các Anh Chị Trưởng Hương Đạo Việt Nam

Tờ báo Tết quý Anh Chị đang cầm trên tay là một tác phẩm đặc biệt. Nó không giống bất cứ tờ báo nào khác vì nó không có văn phòng, tòa soạn, không có ban biên tập thường xuyên. Nó chỉ có một ban "Phụ Trách" gồm mấy cụ cao niên ở rải rác trên đất Canada. Họ họp nhau bằng điện thoại, bằng thư, bằng máy viển ấn. Đa số bài vở không do họ viết mà do các anh chị em Hương Đạo khắp nơi trên thế giới gửi về.

Cái gì đã làm cho tờ báo sống và phát triển, đến nay đã 6 tuổi (kể cả bộ cũ), và được mọi người quý mến? Thưa, đó là khăn quàng Hương Đạo!

Trong Hương Đạo, không ai là "cụ" Hương Đạo, vì Hương Đạo một ngày là Hương Đạo cả đời. Ban phụ trách tờ báo chỉ là mấy "cụ" Hương Đạo Trưởng Niên, Hương Đạo trẻ già, những người đang cố noi gương Trưởng Green Bar Bill và Trưởng Trần-Văn-Khắc.

Tờ báo Xuân có được như ngày nay, do công sức của ban phụ trách thì ít, mà do công sức của các Trưởng khắp nơi thì nhiều. Có Trưởng cho bài vở, có Trưởng viết thư khích lệ, có Trưởng giúp phổ biến, có Trưởng cho tem, cho giấy, cho mực, bằng ngân phiếu, có Trưởng nhân danh Liên Lạc viết giùm. Nhiều Trưởng cho tất cả bằng ấy thứ một lúc. Xin các Trưởng và các ân nhân nhận nơi đây lòng biết ơn chân thành của anh em phụ trách.

Xin các Trưởng và các ân nhân tiếp tục viện trợ cả tinh thần cả vật chất cho anh em chúng tôi, để chúng ta cùng nhau góp phần vào việc phát triển phong trào Hương Đạo lớn hơn nữa, mạnh hơn nữa, và xa hơn nữa. Chúng ta đang chuyển tới . . . các măng non đàn em những kinh nghiệm sống, những lời nhắn nhủ thiết thực. Ban phụ trách nghĩ rằng chúng ta có thể làm được việc này.

Thế giới đang chuyển mình, quê hương Việt Nam đang chuyển mình, anh em Hương Đạo chúng ta phải luôn luôn "sắp sẵn". Trong lễ khai mạc trại Thăng Tiến 2 ở Everton, Canada, năm 1988, Trưởng Trần-Văn-Khắc đã ao ước được thấy ngày đất nước thanh bình để Hương Đạo tổ chức Họp Ban lớn, không phải ở hải ngoại, mà ở quê nhà, anh chị em Bắc Trung Nam cùng nhau làm một tiếng reo thật lớn. Chúng ta có quyền nghĩ rằng ngày trại đó không còn xa.

Trước thềm năm mới, toàn thể anh em trong Ban Sáng Lập, Ban Phụ Trách và Ban Kỹ Thuật xin kính chúc Quý Trưởng Cao Niên, các Trưởng, các Anh Chị Em Hương Đạo Đỉnh Việt Nam, các thân hữu và các ân nhân Một Năm Mới An Khang và Thịnh Vượng.

LIÊN LẠC

NGƯỜI HƯỚNG-ĐẠO

Bạn là ai ?

Lời BP: Tháng giêng năm 1941, Baden Powell qua đời ở Kenya thuộc Dhi Châu. Trước khi chết, BP vẫn can đảm, vui vẻ và nhún nhủ lại thế hệ sau: Mỗi khi tôi kiểm điểm lại cuộc đời của tôi, tôi thấy sung sướng thì tôi lại càng nhận ra rằng kiếp sống đẹp đẽ của chúng ta ngắn ngủi quá. Như vậy, thù hận và chém giết có ích gì. Ở đời chỉ có một việc có giá trị đó là làm điều thiện, mang hạnh phúc lại cho người khác. Đó là lý tưởng cuộc sống của tôi và cũng là lý tưởng của tất cả HDĐ.

Mùa Đông năm 1951, lúc đó tôi đang học ở Quảng Trị, một "linh mục hướng đạo" đã giúp tôi tìm hiểu phong trào Hướng Đạo thế giới. Trong một câu chuyện nói về người Hướng Đạo là ai, linh mục đó đã giải thích cho tôi theo từng chữ của từ "occult" của Pháp, cho đến hôm nay tôi vẫn còn nhớ.

Bắt đầu chữ "O" là sincérité có nghĩa là thành thực. Với một giọng nói trầm trầm rất thân tình, ông giảng giải cho tôi: Một người Hướng Đạo là một người biết sống thành thực không thể là người giả dối, lừa đảo, có nói có, không nói không, đừng bao giờ vu oan giáng họa cho kẻ khác.

Tiếp đến "C" là courtoisie có nghĩa là lịch thiệp. Một người Hướng Đạo chính danh không thể là một người có thái độ nghênh ngang, lấc cấc, điều luật thứ 5 của Hướng Đạo đã nêu rõ: HDĐ lễ độ. "C" còn là chevaleresque có nghĩa là hào hiệp, là có tinh thần hiệp sĩ. Người Hướng Đạo là một con người không hẹp hòi ích kỷ mà biết mở rộng tình thương, giúp đỡ tha nhân, không dùng thủ đoạn để đạt vinh hoa phú quý. Người Hướng Đạo là người có những tâm linh tôn kính đối với người già cả, kẻ góa phụ, người mồ côi, người nghèo khó, người bạn đời, đáng bẽ trên ...

Còn "O" là Obéissance:: là biết vâng lời, có nghĩa là biết trọng kỷ luật. Không ai bắt buộc người Hướng Đạo nhắm mắt mà vâng lời, nhưng không thể là một người vô kỷ luật, không thể vì lợi ích mà bất chấp lẽ phải. Tôi còn nhớ vị linh mục nhấn mạnh: biết vâng lời chứ không phải vâng lời mù quáng.

"U" là Union-hiệp nhất-còn là Utile-hữu ích. Người Hướng Đạo cần có tinh thần hiệp nhất ở đời, ở đoàn, ở đạo, ở châu, ở trung ương rồi ra đến hoàn vũ; có thể có những bất đồng ý kiến, nhưng bất đồng để tìm cách làm sáng tỏ mà giải tỏa chứ không gây chia rẽ bè phái, gây ra tai hại làm mất tinh thần hiệp nhất. Người Hướng Đạo còn là một người sống hữu ích cho bản thân, cho gia đình, cho xã hội; người Hướng Đạo không thể là một con người đứng đưng trước mọi vấn đề.

Đau cùng "T" là Travail, có nghĩa là làm việc, là biết lao động. Người Hướng Đạo không bao giờ chấp nhận là một ký sinh trùng của xã hội. Giáo dục Hướng Đạo giúp cho con người rèn luyện chí khí để vào đời vượt những khó khăn, nhận thấy lao động-chân tay hoặc trí óc-đều là vinh dự lớn lao của con người và nghĩ như Saint Paul "Ai không làm việc thì đừng có ăn." Linh mục kết luận: Hướng Đạo là thế đời.

Có những người không hiểu DTHD cho rằng đó là một tập thể của những con người khá giả nhàn rỗi tìm một lối giải trí tuy có phần lành mạnh nhưng chẳng có ích lợi gì cho đại chúng. Kể cả một số người Hướng Đạo "sinh hoạt tài tử" chỉ muốn "chơi" HD mà không "sống" HD.

Thật ra, thực hiện tất cả các điều trên không phải là dễ, nhưng nếu không cố gắng sống theo lý tưởng mà phong trào Hướng Đạo đã đề ra thì quả thật uổng phí thời giờ và danh xưng "Hướng Đạo sinh" không có ý nghĩa là bao!

Rùa Vô Tư
Portland, tháng 10 năm 1994

THAN HỒNG

HOÀNG HỘI . Melbourne

Chiều ngày 16 tháng 7 vừa qua Liên Đoàn Hướng Đạo Quang Trung thuộc tiểu bang Victoria đã tổ chức lễ cúng Thất Tuần Trường Trần-Văn-Khắc tại hội-trường H.Đ. Mulgrave.

Buổi lễ tuy đơn giản nhưng trang nghiêm và cảm động, đã quy tụ được một số đông các anh chị em cựu H.Đ. cùng họp mặt với các em H.Đ.S. thuộc Liên Đoàn Quang Trung.

Sau buổi lễ, trong lúc các em H.Đ.S. ra ngoài sân để sinh hoạt thì chúng tôi, những cựu H.Đ. khoảng chừng 15 người, ngồi quây quần với nhau để "ôn cố tri tân".

Bạn Lê Nguyễn Bách, người H.Đ. cao niên nhất ở Úc, người đã từng sinh hoạt trong liên toán cựu H.Đ. tại Việt Nam với Trường Khắc, với những mẩu chuyện làm nổi bật những đức tính cao đẹp của người anh Cả đã sáng lập Hội Hướng-đạo Việt Nam, xứng đáng làm tấm gương sáng cho đàn em Hướng Đạo noi theo.

Trong buổi mạn đàm trường Nguyễn Mạnh Hà đã nhắc lại câu chuyện trao đổi với Trường Khắc tại Pháp. Đại ý Trường Khắc đã nói rằng các anh em cựu H.Đ. đầy nhiệt huyết với phong trào H.Đ. cũng như những cục than hồng. Nếu để riêng rẽ mỗi cục than hồng một nơi thì sức nóng chẳng bao lâu và than sẽ chóng tàn. Nhưng nếu biết tập trung những cục than hồng ấy lại với nhau thành một khối thì sức nóng sẽ tăng thêm nhiều và hơi nóng sẽ tỏa ra xa, sưởi ấm được nhiều người, khối than hồng sẽ lâu tàn.

Cái thí dụ đây hình tượng và đầy ý nghĩa ấy đã khiến tôi liên tưởng ngay đến "Bản Tin Liên Lạc", tờ nội san của Nhóm Tinh Thần Baden Powell. Thật vậy, nếu không có tờ nội san Liên Lạc thì để gì số anh chị em cựu H.Đ. ở rải rác khắp năm châu có cơ hội để trao đổi tâm tình, tin tức với nhau. Chính nội san Liên Lạc đã bắc được những nhịp cầu để chúng ta, những người còn giữ được ít nhiều tâm huyết H.Đ., liên lạc với nhau, tâm sự với nhau, góp ý với nhau ngõ hầu góp chút sức lực vào việc phát triển phong trào Hướng Đạo

Việt Nam, một phong trào chẳng những rất bổ ích cho giới thanh thiếu nhi mà còn bổ ích cho cả lớp người ở trên cái tuổi "ngũ thập tri thiên mệnh".

Bất luận ở nơi nào trên trái đất này, nếu thời gian và không gian cho phép, chúng ta hãy cố gắng xích lại gần nhau, dù chỉ trong tâm trí, để cùng nhau sưởi ấm tấm lòng chung thủy với phong trào Hướng Đạo, vì rằng con tim đến thác vẫn còn vương tơ, những sợi tơ đã dệt nên những bài thơ Hướng Đạo. Trường Trần Văn Khắc, trước khi nhắm mắt lia đời, đã cẩn thận dặn con cháu mặc vào cho Cụ bộ đồ đồng phục Hướng Đạo để an giấc nghìn thu. Chung thủy với Hướng Đạo đến thế là tuyệt vời !

Để kết thúc câu chuyện hôm nay tôi xin nhà thơ Tuấn Việt cho phép nhắc lại đây hai câu thơ đầy tình cảm Hướng Đạo như sau :

Cho dù tử biệt, dù xa cách,
Tình nghĩa anh em vẫn sáng ngời.

Melbourne, 22-7-1994.

L.I.E.N.-L.A.C. : Bài Than Hồng đã được Tr. Hoàng-Hội gửi cho L.L. lần Phú Sa (Úc). Vì P.S. được lợi-thế ở gần tác-giả, nên đăng trước. Liên-Lạc ở xa, buồn 5 phút, có phân-trần với thiên hạ ở L.L. số 12 "Nỗi lòng của Ngựa". Nay lại tiếp thu của vị đàn anh tác-giả (trong mục Thư Bạn số này) nên L.L. phá lệ, xin đăng lại bài Than Hồng, mà không phải là cơm nguội ăn cho đỡ lòng như Ông Anh khiếm tốn mà là ... "Cơm chiên Dương-châu", ăn ngon và bổ dưỡng vô cùng. Không tin, xin mời ăn thử đi thì biết.

MÃI MÃI TRONG TA

Tưởng nhớ Tr. SEN Siêng năng
Gửi Chị Phương-Thu bà gia-đình

Có Sinh thì có Tử
Trong Hộp chứa sẵn Tan
Hò thường luôn như thế
Đầu nước tiếc than ban

Cuộc đời quả ngắn ngủi
So với Không - Thời gian
Nụ hoa mai sớm nở
Chưa tới đã héo tàn

Trăm năm trong chớp mắt
Mộng, huyền giấc mơ tan
Trắng tay rồi tay trắng
Lưu lại gì thế-gian

Cao quý nơi mỗi người
Phải đau do tuổi tác
Chuyên gian trả muối mặt
Đù sống như đã thác

Không ngừng nghị Gắng Sức
Sắp sẵn những hạnh trang
Chân Thiện Mỹ khai phá
Giúp Ich tiến Lên Đàng

Góp phần xây dựng đời
Mỗi lúc thêm xinh tươi
Mai sau không hối tiếc
Nhắm mắt thành thời cười

Đông đi rồi Xuân đến
Ai còn - Ai sẽ xa
Khởi hương trầm quỳn luyến
Ta vẫn mãi trong Ta .

Minh Trang và Hà Lôi
Đức-quốc - Đông Giáp-tuất - 1994

THƠ TẶNG LIÊN-LẠC

Liên-lạc mười phương để chuyển-giao
Giải bày chí-hướng tạo anh-hào
Vui buồn chia sẻ niềm an-ủi
Cởi mở ưu-phiền đẹp biết bao
Hương-đạo tình thâm luôn cảnh tỉnh
Anh em đoàn-kết với đồng-bào
Tập tành ái-quốc niềm hy-vọng
Tiếp được người xưa chớ lãng xao.
(Trung và Hoa cẩn bút)

L.L. : Tr. Lâm-chánh-Trung là cựu Đạo
trưởng Đạo Kỳ-hoà ở Saigon ngày xưa
và Chị Hoa là Bạn Đời của Anh Trung.

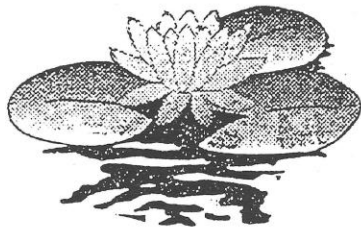
HOA THỦY-TIÊN
(Tác-phẩm của Tr. Lê-Văn-Điền, Texas)

BÁO TIN

TRHNG, HOA gửi bạn khắp nơi
Mẹ tôi trường-thọ ơn trời phước ban
Một trăm lẻ một tuổi bồng
Mẹ đang vui-bê khàng-trang hồng-hào
Bóng dàu tiếng gọi trời cao
Hội quy tiên-cảnh thiên trào xa xôi
Kát thương cốt nhục chia đôi
Ta bà tục-lạc khôi khôi tách rời
Cháu con nhớ Mẹ, Mẹ ơi
Nguyên cầu Mẹ được thành thoi cõi trời
Không còn tái nhập luân-hồi
Tấn tu thanh-tịnh được ngồi toà sen

Mẹ chúng tôi : Bà quâ-phụ Văn-Tích Võ, khuê-danh Trương-thị-Bây, sanh tại Cao Lãnh (VN), mất ngày 19-9 âm-lịch năm Giáp-Tuất (1994) tại Boca Raton, Florida hưởng-thọ được 101 tuổi. Mẹ chúng tôi ra đi không lời giả-biệt trời trần, đã trút hơi thở cuối cùng giữa lúc nói chuyện vui đùa cùng con cháu.

Sái Hít : Văn-Biệt-Hoa và Kế Hít Lâm-Chánh-Trung Hề bút

THÂN-TH

Nhân dịp cái tang đau đớn của gia-đình Trương Lâm-Chánh-Trung, Chúng tôi xin thay mặt Quý Trương và anh chị em H.Đ.S. Việt-Nam, đặc-biệt gia-đình Hương-Đạo Kỳ-Hoa ngày trước, xin cùng san-sẻ nỗi buồn lớn lao này cùng Trương L.C.Trung và tang-quyển.

KỶ NIỆM XƯA

Theo cuốn LỊCH SỬ H.Đ. V.N. của Lão Huynh Trưởng TRẦN VĂN KHẮC (Sếu Sĩng Năng) và bài LỊCH SỬ H.Đ. V.N. của TR. PHẠM-QUANG-LỘC (Chôn Từ Tôn)

Kỷ niệm quê xưa thực tuyệt vời
Gia đình Hương Đạo cảnh vui tươi
Trảng-Bom, Xuân-Tảo, ... tình in đậm
Bạch-Mã, Tùng-Nguyên, ... dấu rạng ngời
Chiếc mũ Sói Con reo nhảy lửa
Bằng rừng Huynh Trưởng mộng xây đời
Vườn hoa Bách Hợp thơm dân Việt
Nay lại lòng hương ở xứ người.

Tuấn Việt

- Trảng Bom, thuộc tỉnh Biên-Hòa, là địa điểm họp bạn HDVN vào năm 1959 do Tr. Phan-Như-Ngân làm Trại Trường.
- Xuân Tảo, gần Hà-Nội là địa điểm của Trại Dự Bị Trảng tiền khởi của HDVN vào năm 1953, do Tr. Mai-Liệu tổ chức và điều khiển.
- Trại trường Bạch-Mã, thuộc tỉnh Thừa-Thiên, cách Huế độ 40 km, được thành lập vào năm 1937.
- Trại trường Tùng Nguyên ở Đà-Lạt, nơi đây đã tổ chức khóa huấn luyện Trường HD đầu tiên tại VN vào cuối mùa hè 1936.
- 1931 : tổ chức Ấu-Đoàn do Tr. Hoàng-Đạo-Thúy phụ trách.
- Bằng Rừng : Wood Badge.

LỄ GIÁNG-SINH

LỄ TUYÊN DƯƠNG GIA ĐÌNH

Phạm Quân Khanh

Mỗi lễ Công giáo trong năm đều có đặc tính riêng, như :
Lễ Hiện Linh là lễ soi sáng cho dân ngoại
Lễ Phục Sinh là lễ toàn thắng của chúa cứu thế
Lễ Hiện Xương là lễ sinh nhất của giáo hội
Lễ Giáng Sinh là lễ tuyên dương gia đình.

Cho tới nay, đối với toàn thế giới, lễ Giáng Sinh là một lễ nhộn nhịp và lớn hơn cả. Nhưng ý nghĩa hiện thực của lễ không cùng một cung cách. Những cảm nghĩ về lễ Giáng Sinh chia thành hai nhóm lớn. Đa số đã phàm tục hóa lễ này như một dịp nghỉ cuối năm và vui chơi thỏa thích. Chỉ một tỷ lệ nhỏ ý thức được đó là lễ tưởng niệm chúa cứu thế giáng trần.

Thống kê trên là kết quả sau các cuộc phỏng vấn của một tờ báo Công giáo ở Paris và một số tờ chức Công giáo ở Mỹ. Tỷ lệ phàm tục hóa lễ Giáng Sinh chiếm 70%, đó là điểm đáng lo ngại cho ý hướng tâm thức nhân loại trong tương lai. Vì đó là dấu hiệu sa đọa trầm trọng của gia đình.

Tại Bắc Mỹ hiện nay, tỷ lệ ly dị bằng một nửa tổng số kết hôn (cứ hai đám lấy nhau có một vụ bỏ nhau). Tệ hơn nữa, nạn phá thai đã trở nên trầm trọng.

Trong chuyến công du Canada, đức Giáo hoàng đã quan tâm đặc biệt đến vấn đề này, nên đã nhắc đi nhắc lại lời phản đối việc phạm đến mầm sống của con người. Ở Hoa Kỳ, sau khi Tối cao pháp viện thông qua luật phá thai

(13-2-1983), Hội đồng giám mục Mỹ công bố bức thư Mục vụ với câu : "Chúng tôi cực lực phản đối ý kiến của Tối cao pháp viện Mỹ và coi đó là sự sai lầm vô luân. Chúng tôi kêu gọi mọi người, nhất là người Công giáo chống đối luật trên. Những ai liên hệ trực tiếp với phá thai đều bị phạt tuyệt thông với Giáo hội."

Đúng vậy, phá thai là hủy diệt gia đình từ mầm mống. Hủy diệt gia đình là hủy diệt nhân loại. Tác động này là một sự cùng cực vô luân. Nó hàm chứa ý hướng lự hủy bằng việc chống thiên tác "sinh sinh, hóa hóa", cùng là dấu tỏ sự băng hoại của thiên lương và tỏ sự đòi hỏi thỏa mãn vị kỷ đầy thú tính.

Vấn đề là như vậy nhưng không được đa số ý thức một cách đúng đắn.

Không kể tới xã hội cộng sản là nơi gặt gao hủy bỏ mọi nghĩa vụ và quyền lợi của gia đình, thì ở thế giới tự do vẫn còn nhiều nơi gia đình đang bị băng hoại. Vì ở những nơi đó lễ Giáng sinh đang bị phàm tục hóa, thay vì để việc chúa giáng thế thánh hóa gia đình.

Người xưa có nói :

*Nhân nung hoàng đạo
Đạo hoàng nhân.*

Quả vậy, chúa tới nhưng mọi người đã từ chối, nên việc thánh hóa bất khả thành. Cho nên, tội lỗi và sa đọa vẫn tràn ngập địa cầu.

Để có thể cải đổi và tránh bỏ được những lung lạc bởi cạnh bả văn minh, nhân loại cần phải ý thức về lễ giáng sinh là lễ của gia đình, là ân sủng thánh hóa gia đình. Nhất là phải hiện thực được ý nghĩa "giáng sinh" trong mọi sinh động của gia đình.

Đạo là sự sống thật, nếu không mang đạo phổ cập vào đời, sự sống sẽ bị hủy diệt. Nhiều ngàn năm trước, nhân

loại đã khiếp sợ sự băng hoại của gia đình, nên nhiều đời đã vang vọng lời cầu khẩn : "Trời cao hãy đổ sương xuống và ngàn mây hãy mưa dâng cứu đời".

Đấng cứu đời đã tới. Hai ngàn năm trước, một đêm giá lạnh, ngài tới trong một gia đình như muôn vàn gia đình. Có một người cha thánh thiện, nặng gánh trách nhiệm và một người mẹ hiền can đảm, sẵn lòng hy sinh cùng đón nhận mọi gian khổ. Còn chính ngài là người con được sự ấp ủ ngọt ngào của cha mẹ và cũng là nguồn sống bất tận của mẹ cha. Gia đình ấy cũng giống mọi gia đình, nhưng bên trong hàm chứa nhiều ẩn tích : một người mẹ "đồng trinh", một người cha "nuôi" công chính và người con chính là "ngôi trời cứu thế".

Gia đình ấy đã biến máng lừa hư quanh nơi đồng vắng lạnh lẽo thành nhộn nhịp, ấm áp. Khiến không trung vang động lời ca tụng "vinh danh thiên chúa" và chúc mừng sự "giải thoát" cho những người thành tâm thiện chí.

Nhất là gia đình ấy đã thánh hóa mọi gia đình và mang đến cho muôn người năng lực vô biên thoát khỏi trầm luân vu-nghiễn. Vì chúa đã xuống để nhân loại được lên.

Nhân tưởng niệm chúa giáng trần, ước mong mọi người ý thức được :

ET VERBUM CARO FACTUM EST

Gioan 1,14

(Ngôi trời đã hóa thành nhục thể ở giữa chúng ta).

Có vậy mới mong gia đình được thánh hóa và nhân loại mới có thể về được "nước trời".

Góp ý-kiến thực-hiện lời hứa thứ nhất :

TÍN NGƯỠNG

TÂM LINH

Đỗ Quy Toàn

Đất trại Opemikon có núi đồi, cây cối trùng điệp. Có hồ nước phẳng-lặng phản-chiếu trời xanh không gợn mây. Có những khoảng đất trống thênh-thang cho ba liên-đoàn Montréal, Ottawa, Toronto, cắm trại. Có những căn nhà gỗ khang trang cho các em nhỏ, phụ huynh, và các anh chị không trang-bị đủ đồ phòng khí núi lạnh-lèo. Nhưng khi vừa tới đất trại, đi quanh-co giữa các gốc cây xanh, một hình ảnh đẹp làm tôi bồi-hồi là cảnh-trí nơi cử-hành lễ-nghi tôn-giáo của trại. Những dãy ghế bằng thân cây đơn-sơ xếp hàng trước bàn thờ có che mái. Bàn thờ giản-dị không mang biểu-hiệu của một tôn giáo nào, trừ hai chữ Hy-lạp ALPHA và OMEGA - từ khởi-thủy cho đến tận chung, theo truyền-thống Thiên-Chúa-giáo, nhưng không riêng một giáo-hội. Hướng Đạo Canada khi lập nên ngôi nhà nguyện giữa trời này đã cố ý làm thế, hy-vọng các đoàn-sinh thuộc giáo-hội nào tới hành lễ nơi đây đều thấy thích-hợp (1). Buổi sáng chúa-nhật, từ xa, tôi được nghe tiếng hát lễ của anh chị em Công-giáo vọng lên. Không thể nào không nhớ cảnh những buổi sáng ở Tùng-nguyên. dưới những hàng thông xanh ngày nào, tiếng hát và cầu kinh của anh em Phật-giáo mở đầu những ngày sinh-hoạt trại (2). Từ trại Opemikon trở về, tôi nghĩ thế nào tôi cũng phải bàn với các anh các chị về chuyện này, chuyện TÍN-NGƯỠNG TÂM-LINH.

Khi tôi tuyên hứa ở thiếu-đoàn, tôi nhớ lời hứa thứ nhất chỉ là "trung-thành với tổ-quốc". Khi tôi làm thiếu-trưởng, các em vẫn hứa như vậy. Được nghe khi hội Hướng Đạo Việt Nam xin gia-nhập phong-trào thế-giới, Văn-phòng Hướng Đạo thế-giới mới nhấn mạnh đến tôn-giáo của hướng-đạo-sinh, và chúng ta đã bổ-túc lời hứa thứ nhất cho phù-hợp với chủ-trương chung của cả thế-giới Hướng Đạo : trung-thành với tôn-giáo và tổ-quốc.

Tại hội-nghị trường năm 1965, lời hứa thứ nhất được đem ra thảo-luận và văn- bản được ấn-định là "làm bốn-phận đối với tín-ngưỡng tâm-linh và quốc-gia tôi". Tôi làm thư-ký cho tiểu-ban về đề-tài này, và sau đó đã thuyết-trình về đề-nghị của tiểu-ban trước hội-nghị, nên tôi còn nhớ một số ý-kiến nêu lên, và xin chép lại nơi đây.

Một số anh em đã nghĩ rằng nên đổi chữ "trung-thành" để cho khi một người Hướng Đạo muốn thay đổi tôn-giáo sẽ không bị coi là sai lời hứa thiêng-liêng. Mà chuyện thay đổi tôn-giáo là chuyện vẫn xảy ra, và cũng là một quyền tự-do căn-bản. Chữ "trung-thành" đã được sửa ra "làm bốn-phận".

Chữ "tôn-giáo" cũng được đề-nghị thay đổi. Tôn-giáo được đa số hiểu là một tổ-chức, một giáo-hội. Có những anh chị em không thuộc một tổ-chức tôn-giáo nào, nhưng không thể nói là họ thiếu đời sống tín-ngưỡng. Thí-dụ những người tự coi là mình theo Khổng-giáo, hay thờ cúng tổ-tiên. Mà Khổng-giáo hay đạo thờ ông bà không phải là một tôn-giáo theo nghĩa một tổ-chức có giáo-lý, có nghi-lễ, có giáo-phẩm, tăng-lữ. Vì vậy, chữ "tín-ngưỡng" được dùng thay cho chữ tôn-giáo.

Một điểm chót được nêu lên trong tiểu-ban là hiện nay (vào năm 1965) một số tổ-chức chính-trị chống tôn-giáo, đã thay thế tín-ngưỡng tâm-linh bằng niềm tin duy-vật; họ đã đưa chủ-nghĩa duy-vật của họ lên hàng một thứ tín-ngưỡng. Vì vậy chúng ta phải xác-định "tín-ngưỡng tâm-linh" để đề-phòng có người hiểu sai hoặc lạm-dụng (3)

Đó là nguyên-ủy về lời hứa thứ nhất đối với tín-ngưỡng tâm-linh. Sau hội-nghị trường, đại-hội-đồng 1965 đã thông-qua các đề-nghị trên (một đại-hội-đồng sôi-nổi tôi không thể quên).

Chúng ta ước mong Phong-trào Hướng Đạo Việt Nam giúp giáo-dục trẻ em Việt, giúp các em sống lành-mạnh, hạnh-phúc. Một trong những nhu-cầu của trẻ là cuộc sống tâm-linh. Vấn-đề là người thanh-niên Việt ở hải-ngoại sẽ bị lôi-cuốn vào nếp sống địa-phương và có thể đi những bước lầm-lạc như những thanh-niên Âu-Mỹ.

Anh chị em ta sống ở các nước Âu, Mỹ, đều biết rằng trào-lưu đề cao các tiện-nghi vật-chất, coi sự thành-đạt về vật-chất như một lý-tưởng của đời người, đã làm hại đến cuộc sống tâm-linh và khiến người ta xa lìa các tôn-giáo cổ-truyền. Tuy nhiên, cũng có nhận-xét rằng các thế-hệ trẻ ở Tây-phương đời sống của họ trống rỗng, và khao-khát đi tìm những niềm tin, những thần-tượng mới. Niềm khao-khát sâu thẳm đó đã khiến nhiều người chạy theo suy-tôn các ca-sĩ, nhạc-sĩ, thờ phượng các danh-ca, nghệ-sĩ, như là giáo-chủ. Có ý-thức hay không, nhiều ca-sĩ cũng hát những bài có lời ca thần-bí. Đi xa một bước nữa, nhiều thanh-niên, nhất là ở Mỹ-châu, bỏ gia-đình đi theo các nhóm tôn-giáo như Hara Krishna, Moonies, v.v... Thậm chí có nhóm người mù-quáng theo "giáo-chủ" Jim Jones tự-tử tập-

thể. Trẻ em của ta khi lớn lên, làm sao để khỏi bị sa vào các cạm-bẫy trên ?

Trong xã-hội Tây-phương no đủ và sung-túc, con người vẫn hướng thượng, đi tìm nguồn tâm-linh. Chúng ta biết rằng người có căn-bản tâm-linh hùng-mạnh sẽ sống vững-chãi và thanh-thoi trong cuộc sống đầy cạm-bẫy và đầy những áp-lực cuốn hút (như ở Bắc-Mỹ này). Và đó cũng là một lý-do khiến chúng ta tin-tưởng rằng Phong-trào Hướng Đạo, khi nhấn mạnh đến lời hứa tín-ngưỡng tâm-linh, đáp-ứng các khát-khao của tuổi trẻ và giúp trẻ sống hạnh-phúc, sống đẹp-đẽ hơn, trong xã-hội duy-vật này.

Các tráng-sinh và trưởng-nên thảo-luận việc thực-hiện lời hứa thứ nhất như thế nào trong cuộc sống hàng ngày, phù-hợp với tín-ngưỡng của mỗi anh, mỗi chị. Các trưởng còn phải tìm cách giúp đoàn-sinh thực-hiện lời hứa của các em. Tôi xin góp vài ý-kiến sau đây.

ĐỒ QUÝ TOÀN

CHÚ-THÍCH

(1) Tất nhiên, chúng ta không thể đòi-hỏi HĐ Canada phải biết có những tôn-giáo, như đạo Phật, không chia rẽ niềm tin rằng vũ-trụ này có khởi-thủy và có tận chung. Ngay những người theo Phật-giáo đâu phải ai cũng nhận rõ điều đó.

(2) Ở trại họp bạn Opemikon, anh em Phật-giáo không có giờ tinh-thần, do thiếu chuẩn-bị. Các trưởng theo đạo Phật, như tôi, có lỗi về điểm này.

(3) Tôi còn nhớ người nêu lên điểm này là Trưởng Mai-Liệu. May thay, những người theo tín-ngưỡng duy-vật cũng chống cả Hướng Đạo luôn, nên chưa xảy ra vụ lạm dụng quan-trọng nào.

SỔ VÀNG

1.	Trưởng Nguyễn xuân-Hương	10	Anh -kim
2.	- Nguyễn xuân-Hiến	10	-
3.	- Nguyễn-đức-Chung	10	-
4.	- Nguyễn Chí-Hiếu	20	Gia-kim
5.	- Trần Trung-Lương	50	-
6.	- Vinh-Đào (HĐTJ)	100	-
7.	- Ngô kim-Lân	20	-
8.	- Nguyễn đức-Thanh	20	-
9.	Chị Trần Tiểu-Sinh (LTB)	30	-
10.	- Huỳnh-Oanh	20	-
11.	- Lê Thái-Điền (LVB)	20	Mỹ-kim
12.	- Nguyễn thị Xuân-Lan	50	-
13.	Tr. Phạm quang-Lộc	10	-
14.	- Nguyễn khác-Tiếp	30	-
15.	- Võ quang-Vinh	20	-
16.	- Trần công-Lao	50	-
17.	- Nguyễn kim-Doanh	20	-
18.	- Từ duy-Nhà	25	-
19.	Tổng phước-Ái	20	-

(Thủ-quỹ khoá sổ ngày 20-11-1994)

Cáo lỗi : Vì vô ý trong việc đánh máy, LL số 12 vừa qua, đã có sự nhầm lẫn. Chúng tôi xin chân-thành nhận lỗi, và lỗi ấy như sau :

- Chị Vũ thủy-Lan : 30\$ (ghi sai là 20\$)

- Tr. Phạm-quang-Lộc 10\$ (ghi sai là 09\$)

Liên-Lạc xin tri-ân các Trưởng, các Ban Đoàn đã nghĩ đến sự sống còn của Bản Tin LL, nên cùng nhau tiếp hơi cho bản tin được phong-phú và tồn tại đến ngày hôm nay.

Càng đông, chúng ta càng vui nhiều

THƯ GỬI NGƯỜI BẠN TRẺ HƯỚNG ĐẠO

Em Việt thân mến,

Cám ơn em đã gửi thiệp mừng sinh nhật của tôi đồng thời gửi thư yêu cầu tôi cho biết một số kinh nghiệm mà tôi đã gặt hái được trong suốt khoảng thời gian tôi tham gia phong trào Hướng-đạo.

Như tôi đã có dịp trình bày trong bài "Nhớ lại cuộc đời Hướng-đạo" đăng trong Liên Lạc số 9 tháng 1-94, tôi đã gia nhập Đoàn Hướng-đạo Hồng Sơn tại thành phố Vinh (tỉnh Nghệ An) kể từ năm 1936. Đến nay đã trên nửa thế kỷ trôi qua, có thể nói rằng gần trọn cuộc đời của tôi đã được "tắm trong bể Hướng đạo". Nói như thế không có nghĩa là tôi đã liên tục hoạt động Hướng đạo trong suốt thời gian qua. Không, tôi chỉ mang đồng phục H.Đ. trong khoảng 20 năm thôi, nhưng vì lẽ đã là Hướng-đạo một ngày thì đương nhiên là Hướng-đạo mãi mãi, đã long trọng tuyên hứa trước ngọn lửa thiêng và trước Đoàn là "Phụng sự Tổ-Quốc, Giúp Ích Mọi Người và Tuân Theo Luật Hướng-Đạo" thì bất kỳ ở hoàn cảnh nào cũng phải cố gắng để thực hiện lời hứa ấy, hà tất là phải mang đồng phục Hướng đạo. Áo đồng có tạo nên tu-sĩ đâu, phải không em ?

Được biết năm nay em vừa tròn 23 tuổi, cái tuổi đẹp nhất trong đời. Vừa tốt nghiệp đại-học, em lại may mắn được gia nhập tráng đoàn H.Đ. Đó là một dịp rất tốt để em tự rèn luyện thêm những đức tính cần thiết cho một người hữu dụng đối với gia đình và xã-hội. Tráng đoàn là một môi trường lý-tưởng để em học hỏi và chuẩn bị hành trang để thực sự bước vào đời, một cuộc đời đầy cám dỗ, khó khăn và thử thách. Nhưng tôi tin rằng em sẽ thành công vì em đã "sắp sẵn" từ ngày em được tuyên hứa và mang khăn quàng Hướng-đạo.

Em Việt thân mến,

50 năm về trước tôi cùng tuổi như em ngày nay. Tôi đã bước vào đời với hai bàn tay trắng. Nhưng nhờ được trang bị một tinh thần Hướng-đạo từ thời niên thiếu, lấy mười điều luật Hướng-đạo làm kim chỉ Nam, nên tôi đã kiên tâm phấn đấu với đời, và đến ngày hôm nay khi nhìn lại đoạn đường đời ba chìm bảy nổi đã qua, tôi cảm thấy sung sướng vì đã gặt hái được nhiều kết quả tốt.

Baden Powell đã nói, khi Người sắp từ già cõi đời : "Lorsque je regarde en arrière et que je constate à quel point ma vie a été heureuse, je me rends compte combien la vie est courte et combien sont vaines la colère et les luttes politiques . . . La seule chose qui

A. Hoàng Hội gửi

vaille la peine qu'on la vive c'est d'apporter un peu de bonheur dans la vie des autres". (1)

Xin tạm dịch : "Khi tôi nhìn lại cuộc đời của tôi và tôi cảm thấy đời tôi hạnh phúc biết bao thì tôi lại nhận thấy rằng đời người quá ngắn ngủi và sự nóng giận cùng những tranh chấp chính trị quả thật là hão huyền . . . Điều làm cho chúng ta đáng sống là làm thế nào để mang lại đôi phần hạnh phúc cho người khác".

Thực hiện được lời nói ấy của BiPi tức là thực hiện được phần 2 của lời hứa Hướng-đạo và điều 3 của luật H.Đ. là giúp ích mọi người. Và quả thật khi ta làm bất cứ một việc thiện nào thì lòng ta cảm thấy khoan khoái, dễ chịu vô cùng. Ta không nên quan niệm việc thiện phải lớn, cần sức mạnh, cần tiền bạc, như cứu người sắp chết đuối, cứu giúp gia-đình bị hỏa hoạn, v.v... Một hành động rất đơn giản như nhường chỗ ngồi trên xe cho một cụ già, dắt một người mù lòa qua đường, giảng một bài toán cho bạn, v.v... đều là những hành động từ thiện. Những hành động ấy đã tạo niềm vui cho tha nhân, đồng thời cũng tạo niềm vui cho chính bản thân ta vậy. Đó là hạnh-phúc, hạnh-phúc ở tầm tay mọi người. Em nên nhớ rằng phương cách để đạt được hạnh phúc là biết chia xẻ hạnh phúc với người khác.

Em muốn sống an vui ư ? Theo tôi thì không có gì hơn là tự tạo cho mình một tinh thần lạc quan yêu đời. BiPi đã khuyên chúng ta : "Hãy mãn nguyện với những gì bạn đã có và tận dụng chúng một cách tốt đẹp nhất. Trong mọi sự việc hãy có cái nhìn lạc quan thay vì bi quan". Đừng có đứng núi này thì trông núi nọ, được voi lại đòi tiên, như thế chỉ làm cho ta thêm khổ sở. Nếu ta không có được cái gì ta yêu thích thì ta hãy yêu thích cái gì ta đang có. Như vậy tâm hồn ta sẽ thanh thản, nhẹ nhàng. Những lúc ta cảm thấy khổ sở ta hãy nghĩ đến những người còn khổ sở hơn ta nhiều, đó là phương thuốc giảm đau khổ rất màu nhiệm.

Một triết gia Pháp đã thấy cái tinh thần lạc quan là quan trọng giúp ta đến mức nào khi ông nói : "Ngày nào mà ta không cười được thì coi như ngày ấy bị phung phí nhất" (La journée la plus perdue est celle où l'on n'a pas ri) Quả thật cười là một phương thuốc thần diệu.

Nói tóm lại tinh thần lạc quan yêu đời là một yếu tố rất quan trọng giúp ta thành công trên đường đời.

(xem tiếp trang 14)

NƠI RỘNG VÒNG TÂY

Anh Hoàng Hội trong bài "Người Bạn Đồi" trong bản tin Liên Lạc, trong đó anh có nhắc lại... Có Trường đề cập Hương-Đạo-Sử có câu bắt hủ của một Trường kỳ cựu như sau : "Kẻ nào không biết ơn vợ là kẻ khốn nạn" rồi ghi tiếp "tuy nhiên, nghĩ cho kỹ, tôi muốn ghi thêm tĩnh từ "hiền" vào sau chữ vợ thì ý nghĩa của câu nói ấy sẽ vô cùng chính xác. Vì lẽ bên cạnh những bậc hiền thê, từ mẫu cũng có một số những bà nội tướng đã làm cho chồng con khổ sở. Lẽ nào lại gán danh từ "khốn nạn" cho những đấng phu quân không biết ơn các bà vợ ấy.

Hôm nay tôi không có ý bênh vực cho sự nhận xét của bên này,đàng nọ. Mà chỉ đặt sự liên hệ chồng vợ trong một gia đình Hương Đạo. Tôi đã có dịp lưu ý các Trường của Phong Trào về việc một số ít gia đình Hương Đạo không tránh được sự chia rẽ, có khi trầm trọng.

*
* *

Gia đình người Hương Đạo không giữ được hạnh phúc có thể cũng như những cặp vợ chồng khác, vì tảng đá "yêu đương", tương thân tương kính, đã bị thời gian làm mòn. Nhiều sự bức tức chồng chất đã lần lần cấu thành những quả bom nổ chậm. Và quả bom đã nổ vì không biết kịp thời gỡ ngòi.

Cái đặc biệt của một gia đình người Hương Đạo, là có khi vì quá ham "chơi" Hương Đạo, anh chị đã vô tình quên rằng mình cũng là chồng, là vợ, là cha mẹ với những bổn phận liên hệ... Rồi đưa đến tình trạng không thể sống chung.

Hai trường hợp trên khác nhau mà sự quan trọng tùy thuộc đời sống và tâm lý của mỗi người. Nhưng nghĩ cho kỹ, sẽ thấy có một lý do tiềm tàng, ẩn núp, lẫn lộn với nhiều lý do khác, đưa đến người vợ không còn là một hiền thê và người chồng cũng không còn là một đấng "phu quân". Nó có một danh từ quen thuộc, không mấy đẹp,

thường dính liền với tên một nhân vật của truyện Kim Vân Kiều : HOAN THỨ.

Đó là ghen.

Anh chị đừng vội ngạc nhiên và phản đối, cho là tôi đã chẻ sợi tóc ra làm bốn.

Tình trạng ghen tuông vợ vẫn quanh quẩn trong gia đình, để quấy rầy. Nếu không phải để "đầu độc", có khi trở thành một ám ảnh.

GHEN là một cái bệnh, hình như nằm trong bản chất con người. Tranh giành, xâu xé để giữ độc quyền về một sở hữu. Giải thích nguyên thủy cho GHEN là hình thức một sự lo sợ (une peur). Sợ bị bỏ rơi. Như lúc còn bé, trẻ con lo sợ, hoảng hốt khi vắng mặt người mẹ. Là người sanh ra nó, cho bú, bông bế, cho tình thương, nên khi người mẹ đi vắng, không còn ôm nó vào lòng, nó sợ sẽ đói sữa, cô đơn, lạnh lẽo. Ông SIGMUND FREUD, nhà tâm lý Áo, có nói : "Ghen tuông là trạng thái tự nhiên của cảm xúc. Thiếu nó là triệu chứng một sự đè nén cảm xúc." (La jalousie est un état affectif normal, qu'elle manque est le signe d'un profond refoulement.)

Người GHEN cau có, giận dữ vì lòng tự ái mình bị thử thách nặng nề. Nếu trong những buổi gặp gỡ ban đầu, người bạn đời bị "thu hút" bởi chiếc khăn quàng màu, có vài khúc gỗ lăm liết trang trí, bởi một hoa huệ tí-hon bằng đồng gắn ở túi áo, thì nay họ có cảm tưởng bị bỏ rơi. Họ lạc lõng trong cái "đại gia đình Hương Đạo" mà anh chị thường khoe khoang đầy tình huynh đệ. Vì họ không được tham dự. Họ không hiểu ngày nay đã sống chung vợ chồng mà anh chị không giới thiệu họ với đội mình, với các Trường. Họ không cần học thất nút hoặc tìm dấu chân một thú rừng. Họ chỉ muốn sống bên cạnh anh chị, dầu chỉ để phụ vào việc quản lý bữa ăn hay giúp vui bằng một giọng hát dù không điêu luyện như một ca sĩ thượng hạng, nhưng truyền cảm trong những đêm dài, lửa trại. Hoặc chỉ để tham dự công tác vệ sinh chung. Những ngày đi trại, anh chị vui vẻ quảng "ba lô lên vai" oai phong

lầm liệt bước khỏi ngưỡng cửa nhà, với chiếc gậy. Như lá cờ có dịp từ biệt góc phòng bé nhỏ để tung tăng với gió ngàn, anh chị sung sướng, nghĩ sẽ gặp lại các bạn, cùng đi thám du, dự những trò chơi lớn mà quên là ở nhà có người bạn đời với những sự khó khăn, bực bội hàng ngày. Người đờ có cảm tưởng là không còn có giá trị đối với anh chị, không còn quyền lực như thuở xưa để giữ lại người mình yêu. Dầu "thù địch" là Hường Đạo đi nữa ! Chưa kể những nghi ngờ khác ! Họ không đập phá, la hét, nhu khi bắt được một mảnh giấy nhỏ, định nơi hẹn gặp thềm lên, vô tình bỏ sót trong tập sách. Nhưng họ cũng không còn giữ được tâm hồn bình tĩnh. Đừng trách họ, nếu họ làm cho chồng con đau khổ, vì họ cũng đau khổ. Rồi :

*"... Kể từ đó, em nhìn ta xa lạ.
Vì tình yêu đã chấp cánh bay cao.
Cũng từ đó, đường đời chia đôi ngã.
Chuyện tình buồn, xin trả lại trăng sao.
Ngày tháng trôi trong hững hờ, tiếc nuối.
Một lỗi lầm để trọn kiếp ăn năn.
Trong đêm dài nghe lạnh lẽo gối chăn.
Trời vắng lặng mà hồn ta bao nỗi.*

(Anh Vân)

Không khí trong gia đình mất vui tươi mà đời Hường Đạo của anh chị cũng bị xáo trộn.

Là người Hường Đạo kiểu mẫu, lành mạnh trong cử chỉ, việc làm, anh chị không hiểu được cơn khủng hoảng đã tàn phá tâm trí người bạn đời

*
* *

Khi sự đoạn tuyệt mới chỉ gập ghề ở ngưỡng cửa gia đình, xin anh chị nhớ cho rằng tác dụng của Hường Đạo không phải chỉ luyện cho thân thể cường tráng, cũng không phải chỉ để đạt được vài nguyên tắc luân lý, một vài sự nhanh nhẹn cho chân tay, sự tháo vát, như người ta thường tưởng.

Mà là một sự phát triển toàn vẹn con người trong mọi chiều hướng. Sự phát triển này sẽ bị thương tổn nếu anh chị quên cái gia đình nhỏ của mình, nơi mà cái TA

của anh chị có lẽ đã khai sinh và được bồi dưỡng.

Anh chị nên mở rộng vòng tay. Dành một chỗ cho người bạn đời mà đến nay anh chị để đứng ngoài như một khán giả. Được mời vào chơi, họ sẽ thấy sung sướng. Mà chính anh chị cũng giải tỏa được cho chính anh chị một "cái gì" đã làm cho sự phát triển của cái TA của anh chị bị chặn đứng lại. Và gia đình Hường Đạo lại nhận được sự đóng góp bổ túc chân thành. Từ một "nột tướng đã làm cho chồng con khổ sở" họ sẽ trở thành một đội sinh, một đồng chí, quên luôn những cái gì gọi là ghen tuông vì không còn lý do. Họ sẽ giúp đỡ anh chị trong đại gia đình Hường Đạo của anh chị cũng như đã cùng anh chị xây dựng gia đình riêng của mình. Mà có lẽ vì vậy mà có Trường đã nói đến sự "biết ơn".

Cảm động nhất là có các chị, mặc dầu các anh đã quá vắng, vẫn tiếp tục hoạt động với Phong trào. Không phải vì sợ cô đơn mà để khuyến khích người còn lại.

Cuối cùng và cũng để kết thúc, xin Anh Chị đừng nghĩ đến giải pháp tai hại là bỏ bạn đời để giữ bạn đường hoặc bỏ bạn đường để giữ bạn đời. Vì, có khi, trong cơn "gío lốc", khủng hoảng, anh chị sẽ mất cả bạn đời lẫn bạn đường !

PHAN THANH-HY

THƯ GỬI NGƯỜI BẠN TRẺ HỒ

(tiếp theo)

Để kết thúc, tôi muốn nói với em rằng phương pháp giáo dục Hường-đạo đã giúp cho tôi tự tạo nên một nhân sinh quan để sống, sống vui, sống khỏe, sống hữu ích. Nhân sinh quan ấy được đặt trên nền tảng lạc quan và giúp ích.

Thân ái chúc em vui, khỏe và thành công.
Hãy thẳng tiến lên.

B.t.t. em

Hoàng-Hội

Melbourne, 26-10-1994

(1) Câu này được một tác giả Pháp dịch từ câu tiếng Anh của BiPi. Tôi đã đọc câu ấy từ lâu, đã trên 50 năm. Nay nhắc lại có thể không được chính xác vì trí nhớ đã suy kém nhiều. Mong người đọc lượng tình miễn chấp.

HỘI ĐÈN VÀ

(Sơn-Tây - Bắc-Việt)

Từ Duy Nha

Trước năm 1945, tại tỉnh lỵ Sơn-Tây, cách Hà-nội bốn mươi cây số hướng Tây-Bắc, cứ bốn năm một lần, có hội đèn Và rất nổi tiếng với nhiều sự kiện huyền bí xảy ra trong ngày hội, khiến mọi người đều phải thán phục trước những cảnh tượng không thể giải thích được một cách thông thường.

Năm Quý-Dậu, cách nay đúng một hoa giáp, tôi "ăn Tết" tại nhà bác của tôi là Cụ Lưu Trương, lúc bấy giờ là Tham tá tòa Tỉnh trưởng Sơn Tây, nhà tọa lạc tại trung tâm tỉnh lỵ. Ngày mùng 7 tháng Giêng, khi tôi xin cáo từ hai bác tôi để về Hà-nội chuẩn bị tiếp tục học sau kỳ nghỉ Tết, Bác gái bảo tôi : "Cháu ở lại đây đến ngày 17 hầy về, vì ngày rằm tháng Giêng này ở Sơn-Tây có hội đèn Và vui và lạ lắm, và cứ bốn năm mới có một lần."

Đèn Và là đèn thờ Đức Tản-Viên, một trong bốn vị "tứ bất tử" trong huyền thoại của Việt Nam, ở phía Bắc tỉnh lỵ. Ngày rằm này sẽ có một lễ rước kiệu Thánh Tản-Viên, khởi hành từ đền Và, đi ngang tỉnh lỵ, qua sông Hồng, và đi theo con đê sông về hướng Nam, rồi đến một giếng nước ở tả ngạn sông để làm lễ tắm bài-vị của Thánh.

Sáng hôm 15 tháng Giêng âm lịch (tức ngày thứ năm, mùng 9 tháng 2 năm 1933), tôi đi đến đền Và để xem hội. Đền Và cách nhà Bác tôi chừng hơn một cây số, và trên một số đường phố của tỉnh lỵ, tôi đã thấy sự tấp nập của những người cùng đi xem hội như tôi. Trước những chùa chiền, đền miếu, và trước một số tư gia, có một cái bàn đầy hoa quả, nhang đèn và pháo để chuẩn bị làm lễ vọng khi kiệu Thánh Tản-Viên đi qua.

Tới đền Và, tôi thấy đang có buổi tế lễ Thánh Tản-Viên. Những người có bốn phận ra vào hậu cung của đền là nơi đặt bài vị của Thánh đều phải bịt mũi miệng bằng một tấm vải đỏ, để giữ xú khí trần gian trong người không tiết ra ngoài, e vô lễ.

Sau buổi lễ, bài-vị Đức Tản-Viên được rước lên kiệu, và đám rước khởi hành từ đền Và vào khoảng 9 giờ sáng. Đám rước dài độ hơn 100 mét, có cờ xí, nhã nhạc và kiệu được rước sau cùng. Sau kiệu là dân chúng đi theo đây đường, mỗi lúc mỗi đông thêm. Kiệu rước tới đâu thì các đền miếu, tư gia đều thắp nhang

khấn vái và đốt pháo mừng. Quang cảnh thật là náo nhiệt và vui vẻ.

Tôi đi theo kiệu, cạnh những người lớn tuổi, và nghe các vị ấy nói chuyện về đám rước kiệu Thánh Tản-Viên, đại để như sau :

Trong khi kiệu được rước trên đường đi, có ba sự kiện lạ lùng :

- Nhà nào có lâu và nếu có người nào đứng hay ngồi trên lâu mà nhìn xuống kiệu thì sẽ bị Thánh vật và làm cho học máu. Trên đỉnh núi Ba-Vì, nơi Thánh ngự, máy bay của Pháp hể bay ngay trên ngọn núi thì bị tai nạn; nên người Pháp tuy không giải thích được hiện tượng xảy ra, vẫn phải né tránh, không dám lái máy bay thẳng trên ngọn núi. Tôi lại nhớ đến xe lửa chạy từ Hà-nội vào Vinh, hồi xưa đi ngay trước cổng đền Sòng, nơi thờ Bà Chúa Liễu Hạnh tại Thanh-Hóa thỉnh thoảng bị trật đường rầy. Sau người Pháp phải sửa lại đoạn đường sắt trước cổng đền, cho xe lửa chạy vòng ra xa, thì sự di chuyển của xe lửa mới được yên ổn.

- Nếu người nào dùng máy chụp hình mà chụp kiệu thì vật kính của máy bị bể, và người chụp hình bị đau mắt. Và nếu người chụp hình trước đó đã ăn chay và cầu xin Thánh cho chụp hình, thì Thánh cho chụp, nhưng khi rửa ảnh, thay vì kiệu, một cây chuối được hiện ra.

- Khi đám rước qua sông Hồng thì sương mù sẽ bùng xuống và che khuất hoàn toàn đám rước.

Tôi nhận thấy không ai dám đứng trên lâu để xem rước, và cũng không ai mang theo một máy chụp hình. Tôi đi theo kiệu từ đền Và đến sông Hồng để mong được chứng kiến sự kiện lạ lùng của thời tiết.

Từ đền Và đến bờ sông, đường dài độ trên 4 cây số, đám rước đi thông thả và đứng lại một lúc trước các chùa, đền và miếu, có lẽ để các vị Tiên, Thánh, Thần gặp nhau chào hỏi và đàm đạo trong giây lát. Vào khoảng 11 giờ trưa, đám rước tới bờ sông. Tại nơi đây nhiều thuyền đã được ghép lại với nhau thành một cái phà lớn. Trên bầu trời, mặt trời còn chiếu ánh nắng êm dịu của mùa Xuân. Đám rước thông thả xuống phà. Tôi thuê riêng một chiếc thuyền tam-bản để qua sông, song song với đám rước để quan sát đám rước một cách tường tận hơn. Lạ thay ! Khi đám rước xuống nhà thì

(xem tiếp trang 28)

CHÈO ĐI BOI ĐI ...

(Phỏng-vấn Trưởng Lê-Hữu-Mục do Ngựa C.K. thực-hiện)

Hướng-đạo-sinh không ai là không thuộc bài CHÈO ĐI BOI ĐI, nhạc của Lê-hữu-Mục, lời của Mai-Ngọc-Liệu. Và thuộc từ năm 1940-41 kia. Đúng với tinh-thần Hướng-đạo, nó thúc dục thanh-niên đi vào Đời như đi trên dòng sông, lúc nào cũng đoàn-kết, lúc nào cũng giàu tinh-thần phục-vụ, lúc nào cũng sẵn-sàng làm việc lành, lúc nào cũng thiết tha yêu nước. Có thể nói mà không sợ ngoa là bài hát đã góp phần không nhỏ vào việc un-dúc tinh-thần Dân-tộc của Thanh Thiếu-niên Việt-nam thời-kỳ-trước và sau 1975

Sau đây là bài tôi phỏng-vấn chớp-nhoáng tác-giả bài ca Chèo Đi Boi Đi, để xem Trưởng Lê-hữu-Mục đã thai nghén nó trong trường-hợp nào, từ bao giờ và từ khi bài ca được ra đời đến nay, Trưởng Mục đã gặp những vui buồn gì.

Tôi đã đến nhà riêng của Anh tại đường Victoria, tôi đã ngồi nói chuyện với Anh trong một căn phòng đầy tiếng chim, có hoa nở, và tiếng nói im lặng của ... sách. Chỉ chiếc đàn dương-cầm có đuôi to tướng nằm ở giữa phòng khách, anh Mục nói :Tôi chỉ có sách và đàn, về điểm này, tôi là một nhà đại-phú đấy nhé . Ngựa C.K. chỉ cười vì dang miên man nghĩ đến cách nhập-đề, vì hơi khớp, khi ngồi đối-diện với một nhà học-giả nổi tiếng, đã có tên tuổi trên các báo Làng Văn, Văn, Văn-học, Văn-nghệ Tiền-phong, kể cả tờ Văn-học Hà-nội (và còn rất nhiều tác-phẩm đã và sắp xuất-bản). Với giọng nói rõ ràng đồng đặc, có đôi khi hơi vội-vàng và nóng nảy) , suốt 2 giờ đồng-hồ với con người trên 70 tuổi, sức-khỏe tráng-khien, hăng say dùng mấy ngón tay gõ nhịp khi hát lại những câu ca, chỉnh lại giọng cho ăn khớp với nhạc lý, và đặc-biệt là cười lớn mỗi khi đắc-ý. Tôi nghĩ thầm : C'est un vieux jeune !

CUỘC PHỎNG-VẤN BẮT ĐẦU :

Nguyễn Trung-Thoại : Thưa Trưởng, trong thân tình Hướng-đạo, xin thưa Trưởng biết là Em với một số Trưởng khác trong nhóm Tinh-thần Baden Powell đang nối lại ngọn đuốc của các bậc đàn anh trao lại để thực-hiện Bản Tin Liên-Lạc (như Trưởng đang có trước mặt). Hôm nay Em đến đây để xin Trưởng cho biết về cuộc đời Hướng-Đạo của Trưởng có những việc nào lý thú, những sự-kiện nào đáng ghi nhớ. Em cũng xin thưa thêm là : Hôm nay, Em chỉ xin làm rõn ký-ức của Trưởng về - lãnh-vực Hướng-đạo mà thôi nhé - , còn các việc khác như .. chính trị, văn-hoá hoặc kinh-nghiệm sống, xin Trưởng tạm cho nó nghỉ yên một góc, khi nào thấy cần, Em xin đến gõ cửa phiến Trưởng.

Lê-Hữu-Mục : Anh Thoại nè, Anh quá khiêm tốn, chứ trên những lãnh-vực khác thì Anh còn bỏ xa tôi nhiều, như về phương-diện Hướng-đạo Anh sinh-hoạt đều và thường-xuyên hơn tôi, về kinh-nghiệm sống, có thể Anh cũng trải nhiều qua bao nhiêu năm lăn lóc trong ngành hành-chánh. Tóm lại hôm nay chúng ta chỉ nói về chuyện Hướng-đạo với ... ca hát cho vui và tôi cũng muốn đề-nghị với Anh xưng hô Anh với Tôi cho thân mật. Đồng ý nhé . Ngoài ra, nếu khi nói chuyện, tôi có say sưa cao-húng nói ngoài đề, thì Anh cũng đừng ngăn ngại thẳng lại, đã là H.Đ. phải như vậy mới đúng.

Bây giờ tôi xin trả lời câu hỏi của Anh. Tôi gia-nhập Đoàn Nghĩa-binh Thánh-thể Phát-Diệm từ lúc 10 tuổi. Tổ-chức này có qui-mô giống hệt như một Bảy Sói con . Lễ tuyên-huá được cử hành trang-nghiêm trước sự hiện-diện Nhà Xứ, sinh-hoạt đều-dặn hàng tuần, cắm trại như các

Đoàn Hương-đạo. Tổ-chức Văn-nghệ gồm đủ tiết-mục, ca múa kịch nhạc. Mỗi lần có văn-nghệ là vai trò của tôi được chú ý : tôi đánh đàn măng-dô-lin rất hay, hát giọng soprano rất cừ, có khi hát các bài lạ không ai biết, vì những bài hát đó rất ngắn thời, là do tôi sáng-chế với sự giúp đỡ của Thầy tôi, hay của các Sư-huynh, nhất là Sư-huynh François là người tôi rất kính trọng những sáng-kiến độc-đáo và giá trị.

NTT : Trong các bài ca Anh đã soạn ra, chắc chắn rất nhiều, nhưng có một bài mà vào thập niên 40, anh chị em H.Đ.S. ai cũng thích và hát thuộc lòng. Đạo đó Em là Đội-Phó đội Gà, Thiếu-đoàn Prince Cảnh XII ème Huế, do Tr. Tráng-Cử làm Đoàn-trưởng, Em mê bài hát mà Anh Đoàn-phó Nguyễn Tuyên dạy cho cả Đoàn cùng hát. Đến bây giờ, đã trên 50 năm qua mỗi khi hát lại, em vẫn thấy còn rung động. Em nghĩ rằng bài hát "Chèo Đi Bơi Đi" là một tuyệt-chiêu của Anh phải không, và có phải bài CĐBD được sáng-tác trong không-khí đó?

LHM : Chưa Anh Thoại ạ. Bài này mãi đến năm tôi 15 tuổi mới có. Lịch-sử của nó là như thế này : Cuối năm 1937, các sư-huynh có tổ-chức văn-nghệ nhân dịp bế-mạc niên-khoá học của nhà trường. Sư-huynh Stéphane là giáo-sư lớp Nhất của tôi khuyến-khích tôi làm một bài nhạc dâng hoàng để trình-bày vào dịp này. Sư-huynh vẽ ra trước mắt tôi một cảnh sinh-hoạt tung-bùng não-nhiệt. Trước khi ban kịch bắt đầu trình-diễn, tôi sẽ mặc áo màu đỏ phồng tay và bó chân, đội mũ chóp màu vàng tua đỏ, mũi đeo một quả bóng bàn cũng màu đỏ, đi giày ống màu trắng : lên sân khấu hát bài Chào Mừng các khán-giả và giới-thiệu chương-trình. Sư-huynh khích-lệ tôi, bảo tôi có dư khả-năng làm được bài hát, tí-dự là Chào Mừng Quý Ông Quý Bà, các Sư-huynh, các anh chị, Tôi là,tôi xin giới-thiệu các mục trong buổi lễ hôm nay v.v... Sư-huynh chỉ gợi ý có thế thôi, mà ngay chiều hôm đó sau khi Mẹ tôi cho ăn cơm tối xong, dưới ngọn đèn măng-sông sáng choang, với chiếc măng-dô-lin mượn của anh Giáo Phan (anh họ và cũng là giáo-sư của tôi), tôi đã làm xong một bài nhạc, nhan đề là "Chiều nay, vui thay, các em hớp mật đây".

NTT : Xin Anh nếu có thể được, chép cho em bài ca này, dù sao cũng là bài ca xuất xứ của bài Chèo Đi Bơi Đi về sau.

LHM : Được mà, với ai thì còn tùy, chứ với Nguyễn Trung-Thoại thì sẵn-sàng, như Anh đã sẵn sàng đến đây với tôi, cho tôi có dịp sống lại tuổi thơ - dù là chỉ trong mấy giờ - nhưng là mấy giờ thần tiên của tôi. Tôi đọc lời trước rồi chép nhạc sau. Lời ca cũng có vần có điệu, bây giờ già rồi đọc lại vẫn thấy hay hay, có lẽ vào tuổi này khó mà làm được những lời ca mọt mọt ngày thơ, nhưng cũng khá có ý-nghĩa, đây nhé :

Điệp-khúc :

Chiều nay vui thay
Chúng em hớp mật đây
Vui thay góp lời chào thân-ái
Cầu chúc Quý Ông Quý Bà khang thái
Cùng ca, ha ha, Chúng ta cùng hớp ca
Bao la, cất lời chào thân mến
Cầu chúc Quý Ông Quý Bà bình-yên.

Đoạn I. Âm-nhạc, đàn lên bài ca mới
Kịch vui lòng phơi phơi
Lớn tiếng ta reo hò
Vút đi bao buồn lo (trở lại Đ.K.)

Đoạn II. Văn nghệ là hoa hồng hoa cúc
Làm cho đời Hạnh-phúc
Chúa đến ban Ôn Lành
Rưới mưa cho đời xanh (trở lại Đ.K.)

NTT : Thừa Anh, vào tuổi 15 mà đã đặt được nhạc hay, lời có ý-nghĩa của một buổi văn-nghệ nhà Trường, mà nhạc ấy đã thay vào lời ca mới thành bài Chèo Đi Bơi Đi lưu truyền mãi đến bây giờ và sẽ trở thành bất hủ .

LHM : Đúng vậy. Năm sau, tôi lên Hà-nội học Trung-học, tôi bắt đầu thật sự gia-nhập gia-đình Hướng-đạo (năm 1938). Tôi vào Troupe Saint George (xin lối Anh, dùng tiếng Pháp vì vào thời Pháp-thuộc mà), thuộc Scout de France, dưới sự điều-khiển của Anh Marsouin souriant (Cún toe-toét, một bác sĩ Pháp rất đẹp trai và oai phong, lúc nào cũng cười như con cá heo. Cố vấn là một linh-mục, Cha Xứ họ đạo Hàm-long. Nhân có lần đi cắm trại chung tại Ba-vì, tôi đến làm quen với một số anh em Hướng-đạo V.N., trong đó có Anh Phạm-Lợi, Anh Mai ngọc-Liệu , là những Trưởng có uy-tín thời đó. Tôi thường đến chơi với các anh và hát cho các anh ấy nghe những bài hát của tôi làm. Chính Trưởng Mai ngọc-Liệu (hiện nay là học-giả Mai-Liệu) đã sửa lời ca cho tôi và đổi tên bài ca Chiều nay vui thay thành bài Chèo Đi Bơi Đi. Đó là năm 1940.

NTT : Đến đây, xin phép Anh cho em nhắc lại âm-hương của bài CĐBĐ qua một giai-đoạn cực thịnh của Hướng-đạo V.N. tại Huế, vì sau đó hai năm (1942), các huynh-trưởng của em đã dạy cho em hát bài CĐBĐ, và năm sau, Tráng-đoàn Bạch-đăng (Huế) đã tổ-chức một cuộc đua thuyền trên sông Hương, tham-dự gồm các Toán Chương-dương, Tây-kết, Hàm-tử, Vạn kiếp, Chi-lãng và Vân-Đôn. Tất cả các tráng-sinh đều chèo mỗi Toán một chiếc thuyền, đồng ca theo nhịp hát bài CĐBĐ và hát thành nhiều bè. Tiếng ca, tiếng sóng, tiếng hò dô ta vang dội cả hai bên bờ sông Hương một buổi sáng mùa hè thật đẹp. Lúc ấy, em hình-dung cảnh này như lúc quân Nam ta đang reo hò chiến thắng quân Nguyên ngày nào ...

LHM : Anh có biết vào dịp hè năm 1940, tôi cũng có mặt ở Huế không Thời đó là rallye Hướng đạo toàn quốc, tổ-chức ở đồi Vạn-niên, gần Nam-giao. Theo anh Trần-Điền cho biết thì trong lần Họp bạn năm ấy, các HDS có hát bài ca của tôi và một số bài của anh Hoàng-Quý. Năm sau đó (1941), Hoàng-Quý từ Hải-phòng lên Hà-nội tìm tôi và xin mấy bài hát để đăng trong Đồng Vọng. Khi gặp tôi, câu nói đầu tiên của Hoàng-Quý là bảo tôi quá trẻ so với điều anh tưởng-tượng. Tôi có xuống Hải-phòng chơi với các anh em H.Đ. hòa nhạc với nhau tung bùng tại nhà Hoàng-Quý và Hoàng-Phú , tức nhạc-sĩ Tô-Vũ sau này. Tiếc rằng chiến-tranh đã chia rẽ chúng tôi và bệnh lao đã cướp mất Hoàng-Quý, một nhạc-sĩ Hướng-đạo tài ba thuở ấy. Tôi còn nhớ nhiều bài hát của Hoàng-Quý chưa xuất-bản như bài ường lên Nam-giao rất hay.

NTT : Còn Trưởng Phạm-Lợi, Tr. Nguyễn văn-Thuận, Anh đã gặp từ bao giờ ?

LHM : Từ năm 1939. Anh Lợi ở cùng phố với tôi (phố Cao đắc-Minh, Hà-nội) và anh Nguyễn văn Thuận (tác-giả bài Xuân đây rồi, Xuân đây rồi). Anh Phạm-Lợi đạo ấy phụ-trách một bày sói con nên đã khuyến-khích Anh Thuận và tôi làm các bài hát cho lứa tuổi nhi-đồng. Nếu anh Thoại có thì giờ tìm báo Thanh-ngệ trẻ em, sẽ thấy nhiều bài tôi viết cho lứa tuổi thiếu-niên đạo đó.

NTT : Xin phép anh được trở lại bài hát Chèo Đi Bơi Đi. Như vậy là bài CĐBĐ được lưu-truyền đến sau này, là do công của Anh và của Anh Mai ngọc-Liệu . Và cũng nhân đây, nếu anh có kỷ-niệm hay giai-thoại nào liên quan xa gần đến bài hát , xin anh hãy kể lại cho độc-giả Liên-Lạc được biết để cùng vui cái vui chung của anh được không ?

LHM : Đúng như anh Thoại nói, bài CĐBĐ thành hình là do Anh Liệu và tôi cùng làm ra. tôi sẽ có dịp trở lại, và tôi cũng xin chiều ý anh mà kể vài mẩu chuyện liên quan đến bài hát. Năm 1940, nhạc-sĩ Lê-Thương đến gặp tôi và yêu cầu tôi cùng một số người khác nữa, lập một ban nhạc để lãng-xê một số bài hát mới của anh tại rạp Majestic, Hà-nội. Ban nhạc gồm toàn nhạc-sĩ tí-hon : tôi, (mãng-dô-lin) , Long (vi--ô-lông), Trường (ghi-ta) và anh tôi Lê huy-Giáp (đàn xếp, tức ác-co-dê-ông), sau này là quân-nhạc-trưởng. Tôi hỏi anh Lê-Thương tại sao biết tôi ? Lê-Thương bảo không phải em là tác-giả bài Chèo đi bơi đi đó à ! Năm 1984, ăn mừng thất-tuần của anh Lê-Thương, do nhà thơ Võ Long-Tê tổ-chức cùng với cây măng-cầm Đào ngọc-Bảo và nhạc-sĩ Hùng-Lân, tôi có nhắc lại chuyện hòa-nhạc năm 1940 , nhưng Lê-Thương chỉ nhớ có tôi là nhạc-trưởng, còn các anh nhạc-sĩ tí-hon khác thì anh không nhớ. Anh Lê-Thương còn nói : đó là nhờ uy-lực của bài Chèo đi bơi đi đó!

NTT. : Bây giờ cũng còn sớm, chưa đến giờ anh đi Nhà Thờ, vậy anh còn chuyện gì nữa, xin kể cho nghe tiếp đi.

LHM. : Ủ, kể thì kể. Xem nào. À, năm 1946, tôi gặp anh Lữ-hữu-Phước, cũng là một Trường H.Đ. rất nhiệt-thành. Anh bảo đã tìm tôi khắp chốn để rủ tôi viết nhạc cách-mạng. Anh cũng bảo tôi là còn quá trẻ, so với tuổi của anh mà sao lại viết nhạc hay thế. Tôi hỏi anh bài nào mà anh cho là hay? Anh nói: Bài "Chèo di bơi đi đó. Lại Chèo di bơi đi, mà tôi chỉ có bài ấy thôi hay sao?" Phước nói rất thích bài đó, làm theo ngũ cung, và bài ấy đã có tác-dụng rất lớn, hun-dúc tinh-thần cách-mạng của anh. Anh bảo không ai có thể quên câu "Nước non đang chờ ta," hoặc câu: "Vững chèo tay lái" và ... "Hát vang lên cho lòng hăng hái," hoặc "Sóng to ta đừng lo ..."

NTT. : Trong câu chuyện Anh đã kể mà em không ghi lại trong bài này, em xin ... phá lệ hỏi một câu ngoài đề là, hiển nhiên trong phong-trào vận-dộng chống thực-dân Pháp, anh cũng có công đóng góp - dù gián-tiếp hay trực-tiếp - nhưng em nhận thấy chỉ khác một cái là tuy anh chống thực-dân nhưng không thấy anh chống các tay sai của họ.

LHM. : Có phải không? Mà ai là tay sai? Phạm-Quỳnh có phải là tay sai không? Còn khuya! Chính Hồ-chí-Minh và bè lũ mới là tay sai và có tội với đất nước. Cuộc chiến giữa Quốc-gia với Cộng-sản còn lâu mới chấm dứt. Những ai cho rằng bây giờ không còn chống Cộng nữa là nói dối, là lừa bịp, hoặc đúng hơn là ngây thơ. Ta còn phải "Chèo đi, bơi đi nhiều hơn nữa."

NTT. : Anh Mục ơi, cũng còn thì giờ, anh kể cho nghe một chuyện nữa, cũng là chuyện cuối của buổi gặp gỡ hôm nay, cũng liên-hệ trực-tiếp đến bài ... "Chèo di bơi đi, mà anh đã có dịp kể cho em nghe trên chuyến autobus kỳ Tết năm ngoái, về trường-hợp của Tr. Nguyễn-văn-Thơ, hiện là Cố-vấn của Hội-Đông Trung-Uông H.Đ.V.N.. Lúc ấy, Anh đã kể, nhưng dở-dang vì xe đã đến trạm cuối, anh còn nhớ không?

LHM. : Còn nhớ chứ, vậy tôi kể lại nhé. Đó là năm 1967-68, Ông Tổng-trưởng Tăng kim-Đông mời tôi làm Giám-đốc Nha Sư-phạm để thống-nhất chính-tả tiếng Việt để dùng trong các Trường Tiểu-học. Sau đấy là B.S. Nguyễn-văn-Thơ lên thay làm Tổng-trưởng Giáo-dục, và có tin đồn là ông Tổng-trưởng mới là người Nam, sẽ cho "đé" hết các giám-đốc người Bắc. Tôi mừng lắm, vì tôi thất bại trong việc mời các nhà ngữ-pháp-học để tham-gia chương-trình thống-nhất chính-tả Việt-ngữ. Tại sao thất bại thì tôi sẽ nói tới trong một dịp khác, thực ra chỉ vì tính kiêu-ngạo và chủ-quan của các học-giả nhà mình mà thôi. Tôi mừng, cho nên tôi đã mời ông Tổng trưởng đến Nha tôi dự một bữa tiệc thân mật, qui tụ các cấp điều-khiển của Bộ, Đại-diện Tôn-giáo, một số Cố-vấn ngoại-quốc. Trong buổi tiệc, ngồi đối-diện tôi là ông Tổng-trưởng Nguyễn-văn-Thơ, buổi ấy ông nói chuyện về âm-nhạc, và ông đề-nghị tôi lên hát một bài. Tôi đứng dậy tiến lên khán-dài hát một bài hát - một bài hát mới làm của tôi - phổ nhạc những câu ca-đạo nổi tiếng, để mời mọi người cùng thưởng-thức. Tôi hát bài Rũ Nhau. Bài hát như sau :

Rũ nhau đi cấy đi cày	Cho cây anh đổ cho hoa anh tàn
Rũ nhau xuống biển mò cua ...	Nàng ơi, anh quyết với nàng
Mưa xuân lác đác vườn đào	Ra công cày cấy cho làng tốt tươi ...
Công anh đắp đất vun rào trồng hoa	Sông kia bên lở, bên bồi
Ai làm gió táp mưa sa	Bên lở anh đắp, bên bồi anh xây....

Còn nhiều nữa, vì bài khá dài. Tôi hát để nhắc ông Tổng-trưởng đừng chia rẽ nhau, đừng phân biệt Nam Bắc mà tìm năng đoàn-kết suy-yếu, chỉ có lợi cho Cộng-sản mà thôi.

Hình như ông Tổng-trưởng hiểu ý tôi, cho nên khi theo truyền-thống Hướng-đạo, tôi mời Ông lên hát, thì Ông lên hát bài ... Chèo đi Bơi đi của tôi. Khi Ông hát đến câu " Kíp bơi theo thuyền ai..." thì không nghe Ông hát tiếp, nhìn lên thấy Ông rút khăn tay lau mặt, không phải, Ông đang lau nước mắt thì đúng hơn. Cả gian phòng rộng lớn của Trường Q.G.Sư-Phạm chìm trong sự im-lặng. Sau một lúc xúc-dộng, Ông nói nghẹn ngào (đại ý) :

Tôi xin lỗi Quý Vị, vừa rồi tôi xúc-dộng quá nên không thể hát tiếp được. Ba tôi nguyên là giáo viên tiểu-học, đã dạy tôi khi lớn lên phải làm một việc gì để góp sức xây dựng cuộc đời. Đến khi trưởng-thành, tôi gia-nhập phong-trào Hướng-đạo, giúp ích, làm việc thiện để tự giáo-dục tôi và giáo-dục thanh thiếu-niên. Tôi đã nhiều lần hát bài Chèo Đi Bơi Đi trên khắp các nẻo đường đất nước, trên khắp các giòng sông đã đi qua. Tôi yêu quý Tự-do và mong muốn mọi người cũng được hưởng Tự-do. Vào tuổi niên thiếu, tôi đã biết thế nào là Tự-do và đã quyết tâm thực-hiện Tự-do cho bằng được trong tôi, trong Đất nước, trong lòng Dân-tộc. Nhưng lần này là lần thứ hai làm Tổng-trưởng Giáo-dục tôi chưa thấy Tự-do đâu hết. Con đường hướng về Tự-do vẫn còn mịt-mù. Tôi xấu hổ với Ba tôi, tôi hổ thẹn với tôi, tôi

Nói đến đây, B.S. Thơ nghẹn ngào không nói được nữa. Ông xin lỗi một lần nữa rồi vội vã đi xuống. Tôi nhìn Ông với tất cả lòng kính phục. Trước mặt tôi bây giờ không phải là Ông Tổng-trưởng, mà trước đây, tôi cho là người kỳ thị Nam Bắc nữa. Đối-diện với tôi là một Huynh-trưởng Hướng-đạo chân-chính, một con người có tinh-thần B.P. : biết mình và hiểu người, luôn luôn sẵn sàng sống chết với người khác để xây dựng Tự-do. Vào năm 1968, nói như thế cũng là báo-dộng cho mọi người Việt-nam thấy manh tâm của ngoại bang và dặn bảo nhau phải đoàn kết hơn nữa để bảo vệ Chính-nghĩa Quốc-gia Dân-tộc.

NTT. : Thưa Anh, như vậy là Trường Thơ đã hiểu sâu xa thông-diệp của Chí-sĩ Ngô-dình-Diệm .

LHM : Tôi cũng nghĩ như vậy và tôi cũng cần nói thêm là nếu ai cũng làm chính-trị như Trường Thơ thì làm sao mà Cộng-sản thắng chúng ta được .

NTT. : Thưa Anh Mục, như ý anh nói, chúng ta ở miền Nam bị chiến bại vì thiếu những người có tinh-thần Hướng-đạo trong hàng ngũ lãnh-đạo, ở đây chúng ta chỉ nói đến những người có tinh-thần H.Đ. và có lòng yêu nước, liệu nói như vậy có chủ-quan lắm không ?

LHM. : Trái lại, rất khách-quan mà tôi nhận xét như vậy. Vì họ thiếu tinh-thần B.P., tinh-thần Hướng-đạo chân-chính.

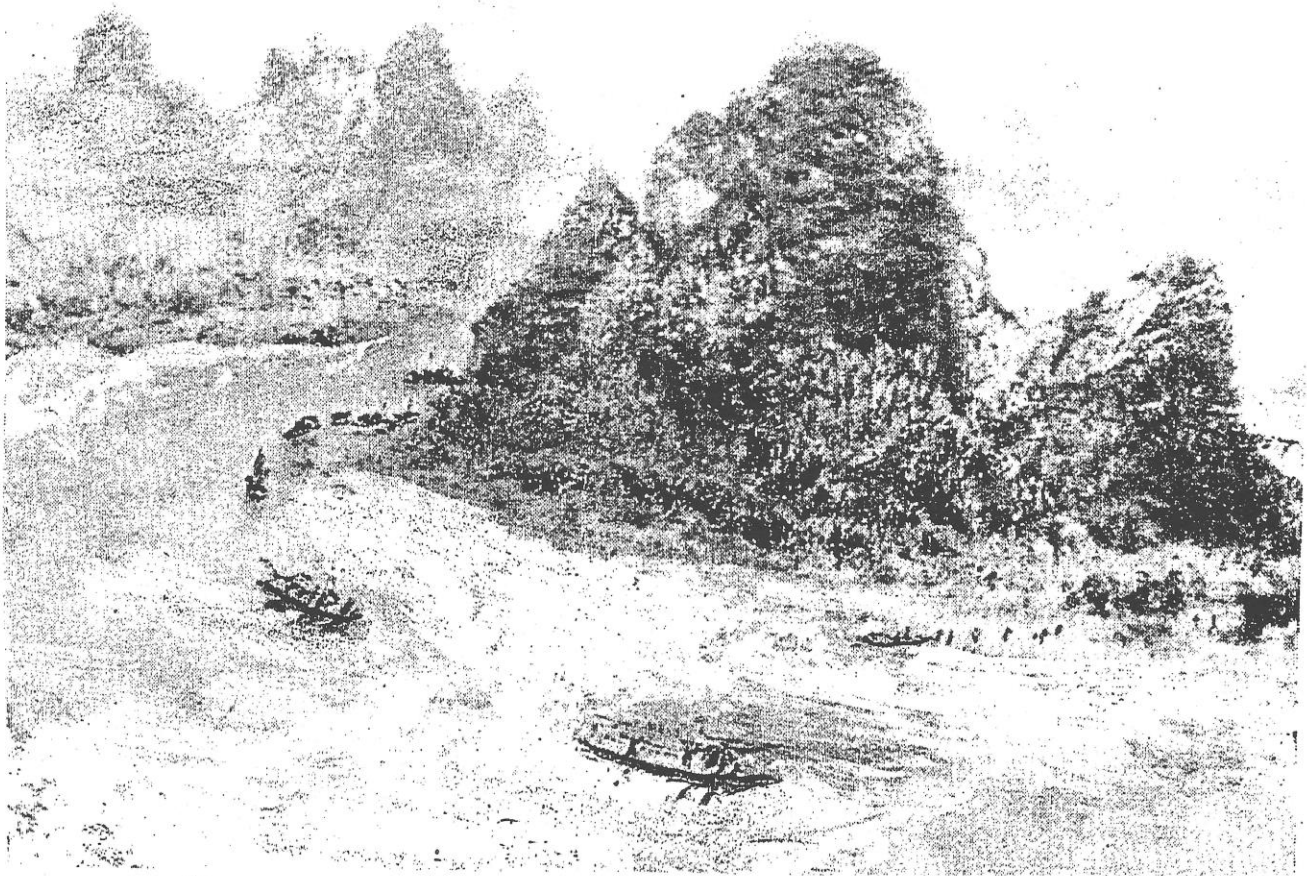
-NTT. : Nếu như vậy, chúng ta phải " Hát Vang To, Trông Lên Ngày Mai ..."

LHM. : Phải, " Sóng To Ta Đùng Lo", có đúng không. Thôi, nói thế này đủ rồi, lần khác chúng ta sẽ nói tiếp, còn khởi chuyện. Chỉ xin Anh Thoại ghi nhận cho một điều, Người soạn lời ca cho bài Chèo Đi Bơi Đi là Trường Mai-Ngọc-Liệu, không phải tôi. Tôi chỉ làm ra nhạc và góp ý một phần lời ca. Toàn lời ca có giá trị là do tài năng văn-chương của Tr. Mai-ngọc-Liệu, một kỹ-giả nổi tiếng, một giáo-sư ngôn-ngữ-học tại các Đại-học Cần-Thơ, Đ.H. Hoa-Hào và Đại-học Cộn-Đông Duyên-Hải (Nha-trang), nay là học-giả Mai-Liệu. Nói về bài hát Chèo đi, bơi đi, phải nói về vị học-giả này mới hiểu tất cả bề dày và bề sâu của nó. Phải nhìn rõ tinh-thần của một vị Huynh-trưởng Hướng-đạo kỳ-cụ như Tr. Mai Ngọc-Liệu mới hiểu tại sao H.Đ.S. khắp mọi nơi lại trân-trọng bài Chèo đi, bơi đi đến như thế.

(Thấy đã sắp đến giờ TR. Lê-Hữu-Mục đi lễ Nhà Thờ, Thoại tôi xin phép cáo từ và cảm ơn Tr. Mục đã dành cho hơn 2 giờ có dịp ôn lại nguồn gốc và tác-dụng bài hát Chèo đi, bơi đi một bài hát đã làm rung động tâm-hồn một thiếu-sinh, cách đây hơn 50 năm về trước)

Montréal, một chiều Đông, 1994.

Ngựa Chạy khó

CHÈO ĐI BỜ ĐI

Nhạc của Lê Hữu Mục

Lời của Lê Hữu Mục và Hải Ngọc Hòa

♩ 5.

Chèo đi, bờ đi, nước non đang chờ ta, Bờ đi, rừng cây tươi lá, Và hát vang

lên, cho lòng háng - hái Chèo đi, bờ đi, nước non đang chờ ta, Bờ đi, rừng cây tươi

lá, Và hát cho cao, trông lên ngày mai Con thuyền đưa ta nhấp theo sóng, Hồ nhau chèo mái

chèo, lướt phẩy trên sông dài, Đợi bờ theo thuyền ai Chèo

CHUYỆN CHÚNG TÔI

☼ Liên Lạc số 13 này đến tay quý Trường độc-giả trong sự cố gắng và . . . gồng mình của anh em trong Nhóm thực-hiện. Đây cũng là số kỷ niệm Giáng Sinh và Tân Niên Ất-Hợi nên số trang gấp đôi và đặc biệt tẩm hình bìa để nhớ lại Trường Trần-Cao-Linh. Hình bìa này do Anh Cáo Đỏ Mặt thực-hiện từ Mỹ về (rời bệnh !) thêm vào sự xếp đặt trang-trí của Anh Sư-Tử hoạt bát và sự hợp tác của A. Chung-Thế-Hùng. Và chỉ số 13 này thôi đấy nhé, qua số 14 (tháng 3.95) sẽ. . . "đường xưa lối cũ", nghĩa là 36 trang như xưa, nhưng đông người cùng chơi, chắc càng ngày càng vui.

☼ Cũng vì số Tết nên Liên Lạc đã "cung thỉnh" các bậc đàn anh (và cả đàn em nữa) bấy lâu trùm chăn nín thở, nay đã đứng dậy vươn vai nhập cuộc với anh em chúng ta. Thi-sĩ Tô Thùy Yên có câu thơ : " Thức dậy đi mà gõ đá ơi !" Ngựa tui xin cúi đầu cảm ơn . . . Trời Đất.

☼ Vì sự cố Cáo Đỏ Mặt ngao-du Mỹ-Quốc về, lâm bệnh, nên bài vở kỳ này được đánh máy qua nhiều kiểu chữ, trình bày không đồng nhất, vì Ngựa tui cố lo cho Liên Lạc phát hành đúng kỳ hẹn nên đã gửi đi tứ phương . . . nhờ vả (Thấy tội nghiệp không, hồi Kha-đoàn Bạch Đằng ở Oregon) !

☼ Có nhiều Trường độc-giả thương tình Liên Lạc, đã gợi ý gửi đăng quảng cáo (có trả tiền) nhưng Liên Lạc xin cảm ơn mỹ ý ấy, vì nếu lo quảng cáo (thiên hạ) thì bài vở sẽ ít lại, mục Thư Tín ngắn đi và phần Mã-thư thiếu chỗ cho Ngựa . . . ba hoa xích thố và hết ý nghĩa . . . Liên Lạc.

Lại cũng có độc-giả (cũng thấy tội nghiệp cho Liên Lạc) gợi ý là bỏ bớt phong bì để nhẹ bưu phí hơn (nhất là gửi Âu-châu, Úc-châu và Việt Nam). Xin thưa rằng Anh em nhóm thực hiện mong muốn bản-tin Liên Lạc đến tay độc giả được nguyên vẹn, sạch sẽ, không xơ xác, dù có tốn hao thêm, nhưng lo chi ba cái lẻ tẻ đó, vì đã có phong bao . . . lì xì của các độc giả Hướng Đạo hào hoa vẫn hằng mến yêu Liên Lạc.

☼ Có độc giả thắc mắc là sao (bỗng nhiên) không nhận được Liên Lạc nữa, Xin thưa, vì gửi đi nhiều nơi, có nhiều báo bị trả về, cho nên anh em xin phép tự ý bôi tên, vì đã gửi trên 3 số mà không có thư trả lời là "đã nhận được báo" hoặc Liên Lạc bị thất lạc vì thay địa chỉ mà không có sự báo tin của độc giả lãng trí hoặc quá đa đoan.

☼ Sau hết, có nhiều Trường trẻ (hoặc ba rọi) không dám thư từ liên lạc với báo Liên Lạc, có trường (loại này) nhờ Trường lớn tuổi liên lạc gửi tiền xin gửi báo Liên Lạc để đọc. Răng mà nhất gan rứa ? Liên Lạc có khá nhiều độc giả ở tuổi Kha, Tráng (thứ thiệt Thiếu thì chưa có). Không tin, hỏi Trường (Bé) Bình Minh ở Pháp thì biết, hoặc Kha-đoàn Bạch Đằng Oregon, cùng lắm là hỏi Tr. Lữ Hùng một "Hướng Đạo Ba Rọi" vẫn hằng liên lạc thường xuyên với Liên Lạc và sau hết là lứa "Nửa Chừng Xuân" như chú Quỳnh, Cô Hoa, cô Oanh v.v... ở Calgary vẫn khoái đọc Liên Lạc và góp ý.

☼ Cũng nhân dịp Năm Cùng Tháng Tận, trong suốt mấy năm chơi chung với các Trường, các anh chị em trong Đại Gia-đình Hướng Đạo, nếu Liên Lạc có phạm thượng hoặc không làm vừa lòng ai, xin thay mặt tất cả, Ngựa xin vòng tay nhận tội.

Ngày Cuối Năm Giáp Tuất (Đéc. 1994)

Liên Lạc

LÁ THƯ CANADA

(Trích phần Hướng-đạo)

Trà-Lũ

Tại Montréal, một tờ báo mỏng nhưng nội-dung rất phong-phú, đang được nhiều người yêu mến và ngưỡng mộ. Đó là tờ Liên-Lạc của Nhóm Tinh-thần Baden Powell, tức là nhóm các Cựu Trưởng Hướng-đạo.

Tờ báo này được gửi tới các Trưởng H.Đ. V.N. khắp nơi trên thế-giới, do các niên-trưởng Nguyễn Trung-Thoại, Lê-Thọ, Nguyễn-văn-Tính, Trần-Minh-Thường và Phạm-văn-Thiết thực-hiện. Mỗi khi đọc tờ báo, tôi thấy mình trẻ lại. Ngày xưa còn bé lúc quàng khăn sói con, tôi thấy các Akéla, tức các Đầy-trưởng H.Đ. ai cũng đạo mạo trang nghiêm hết sức. Đấy giờ đọc báo Liên-lạc, tôi mới biết mình lầm. Các Trưởng tếu vô cùng. Các Trưởng kể chuyện ngày xưa hay hết chỗ chê. Thiệt là hết ý.

Trưởng Lê-nguyên-Dách, một lão-niên ở Úc-châu, viết thư cho Trưởng Nguyễn-Trung-Thoại, người phụ-trách toà báo như sau : Tôi vẫn ám-ức câu anh viết rằng Anh sợ tôi cần. Tôi nói thật với anh, dù tôi có muốn cần anh cũng không thể được nữa đâu, vì chẳng còn cái răng nào, vậy anh cứ bình tâm cho tôi cần. Cựu Trưởng Thoại bèn trả lời : em vẫn sợ anh cần như thường, bởi lý do nếu anh còn răng mà cần thì em sẽ la lên kịp lúc. Đàng này, anh không còn răng mà cứ cạp hoài, thì biết đến khi mở mồm ... nhả em ra !

Một Trưởng khác kể rằng, ngày xưa còn bé đi trại, trong Đoàn có một Đội mang tên đội Gà (các đội H.Đ. đều sử-dụng tên các con vật làm tên đội). Mỗi lần đội-trưởng hô : Gà, thì các đội-sinh đáp : Tiến ! Nhưng mấy đội sinh nghịch ngợm thay vì đáp Tiến thì đáp ... Thiến ! Gà mà thiến thì còn nước non gì nữa. Tiếng Thiến bậy quá. Ấy thế mà vì hô Gà Thiến mà có mấy đội-sinh sau khi lớn lên, đi tu, người thành Linh-mục, người thành Đại-đức. Đấy giờ Trưởng gặp lại mấy vị tu-hành. Trưởng kể công : Này, các Ông tu được đắc đạo là công tôi khi xưa đã hướng-dẫn các Ông hô THIẾN đấy nhá !

Trưởng Lê-cai-Phan, 72 tuổi, ở Calgary, mỗi khi rủ bạn bè cùng đi ăn thì bảo : Chúng ta ăn theo lối KAMA. Lúc đầu

chả ai hiểu. Có người máu xấu liền tưởng đến cảm-nang ái-tình Ấn-độ Kama Sutra. Trưởng Phan cười hiền hoà rồi giải thích : KAMA là Không Ai Mời Ai (nghĩa là ai ăn gì thì tự trả tiền phần mình ăn). Nghe hay quá đi chứ ! Ngày xưa mới tới Canada tôi không thích kiểu mời ăn này. Đấy giờ thì thích quá sức, vì ăn xong thì không ai nợ ai cả. Dân Canada gọi kiểu này là tiếp đãi theo lối Hoà-lan, Dutch treat. Một ông bạn tôi đọc tới chuyện Kama này thì khoái chí cười ha hả. Ông bảo cái lối viết tắt này rất hay. Hay như tiếng NATO và IBM vậy ! Các Cựu còn nhớ hai tiếng tắt này không ? NATO chỉ những người không làm mà chỉ nói, No Action, Talk Only. Còn IBM chỉ những ai làm điều, buồn chuyện, to mồm : Incredible Big Mouth. Ông bạn này có tây học, nên kể rằng bên Tây có tiếng BCBD để chỉ những người cỡ lớn, con nhà tông. Bê xê bê đê là chữ viết tắt : Bon Chic Bon Genre. Thực ra thì Tây nó ăn cắp cái ý của Việt-nam. Ngày xưa quê mình có tiếng COCC, tức là Con Ông Cháu Cha (xê ô xê xê). Dân Hà-nội gọi là con cháu cỡ bờ lờ, Cán Bộ Lớn.

Nhưng mấy chuyện trên đây không gay cán bằng chuyện TQ mà một Trưởng Hướng-đạo kể mấy năm trước đây. Trưởng này nay đã khuất. Rằng ngày xưa tôi là Thủ-quỹ cho Hướng-đạo, bao giờ tôi cũng viết chữ Thủ-quỹ đầy đủ, không bao giờ viết tắt là T.Q. Kể đến đây, Trưởng nhoco mắt dờ tôi tại sao. Tôi là người chủ-nhiệm ăn đong nên làm sao mà đoán được. Trưởng cười hích hích một hồi rồi nói : TQ tiếng Việt đọc là tê cu. Tiếng này vừa bậy vừa sai. Đấy vì nó tục. Sai vì của tôi còn tốt nguyên chữ có ... tê bao giờ đâu ! Anh nào mà bảo tôi tê là chết với tôi ngay.

Ổi tôi có một anh Ba-lan và một chị Tây Ban Nha. Tôi đem hai chữ TQ ra hỏi Anh Ba-lan bảo tiếng Ba-lan đọc TQ là tê cu. Chị Tây Ban Nha cũng bảo tiếng nước Chị cũng đọc tê cu. Thật là rầy rà và rắc rối cuộc đời đấy. Chắc hai ngôn-ngữ này hoặc là bắt chước tiếng Việt thôi. Tôi báo cáo việc này cho Trưởng TQ. Trưởng than rằng cái chữ Thủ-quỹ nó làm hại Trưởng.

Đọc đến đây, các Cựu đã thấy mấy Trưởng H.Đ. của tui vui chưa ! Tinh-thần Hướng-đạo là trẻ trung và vui sống. Có cái tinh-thần đó thì làm việc thiện, giúp đỡ tha-nhân mới thành công. Trong Hướng-đạo không có chức-tước mà chỉ có nhiệm-vụ và hy-sinh. Họ coi nhau là anh em. Cặp nhau bao giờ cũng bắt tay nhau bằng tay trái, tay gần trái tim. Hướng-đạo một ngày là Hướng-đạo một đời, đó là câu tôi nhớ mãi, ngay từ khi còn là sói con trong Đoàn.

MƠ VỀ THĂM HUẾ

Mến tặng các bạn gốc Thừa Thiên

Đoàn Hương Đạo đình ninh tác dạ
Sẽ trở về Bạch-Mã gặp nhau
Lửa rừng sáng chói canh thâu
Mừng vui riu-rít những câu ân tình.

Từ Bạch-Mã, chúng mình ra Huế
Thăm cố-đó đây về mộng mơ
Thần kinh chan-chứa nét thơ
Dấu xưa Thuận-Hóa chưa mờ sử xanh.

Phong cảnh Huế : bức tranh tuyệt mỹ
Sơn,thủy, tình . . . thuận ý Hóa-Công,
Hương-Giang uốn khúc thiên long
Ngự Bình ẩn ngọc vua Hùng là đây.

Thăm Đại Nội ngày nay hoang vắng
Kim-Thủy-Trì yên lặng bao quanh
Ngọ-Môn đến Tử-Cấm-Thành
Đông-Ba, Thượng-Tứ vang danh một thời.

Hồ Tịnh-Tâm ngàn đời tĩnh-mịch
Phú-Vân-Lâu di tích chưa phai
Cầu Tràng-Tiền đẹp sáu vại
Nam-Giao, Bến-Ngự, Kỳ-Đài . . . khó quên

Đoàn chúng ta đi xem lăng-tẩm :
Lăng Gia-Long, Minh-Mạng uy linh
Lăng Tự-Đức cảnh trữ tình
Đông-Khánh, Khải-Định xinh xinh hoa hòe.

Nơi thờ tự, từng nghe thích thú :
Chùa Từ-Đàm, Linh-Mụ tôn nghiêm
Đền Dòng Cửu Thế diệu hiền
Phú Cam Nhà Chúa là miền đất thiêng.

Theo Hương-Giang chèo thuyền thông-thả
Cảnh nên thơ Vĩ-Dạ ghé ngang,
Thăng giòng ra Phá-Tam-Giang
Biển Đông bát-ngát mệnh-mang nước trời.

Trước khi trở lại Trườn, Bạch-Mã
Hãy cùng nhau lót dạ đơn-sơ :
Bún bò, cơm hến, nem chua
Bánh bèo, mè xúng, bốn mùa chè sen.

Rời Phú-Bài . . . đi trên quốc lộ
Thấy Hải-Vân hiện rõ tầng cao,
Leo đèo đổ dốc một sao
Lăng-Cô xuống tám sớm chiều thực vui.

Hẹn rằng Bạch-Mã là nơi
Sẽ về Họp Bạn vang lời Đoàn Ca.

TUẦN VIỆT

Nhưng đoàn của tôi tên Hồ chứ không phải tên Cà,
xin các Cụ nhớ kỹ điều đó cho.

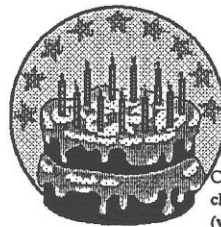
Hương-đạo có một bài hát khi chia tay rất hay. Bài này đã xưa đã cũ, nhưng mỗi lần hát là mỗi lần xúc động. Khi hát thì cầm tay nhau. Tinh-thần h.đ. như một mạch điện kín, chạy từ tay người này sang tay người khác, rồi chạy vào trái tim. Hương-đạo cũng chỉ coicước chia tay là tạm thời, dứt khoát sẽ gặp lại nhau. Tôi nói bài hát đã xưa đã cũ, vì nó có lời tiếng Tây, lời như thế này : Ce n'est qu'un aurevoir, mes frères, ce n'est qu'un aurevoir.

Xin kính chào và aurevoir các Cụ

Trà-Lũ

Mừng Sinh Nhật

Trong tinh thần huynh-đệ Hương-đạo, Anh Chị Em chúng ta cố đem lại cho nhau những niềm vui (và có đôi khi không vui, để cùng nhau san sẻ). Liên Lạc xin làm nhiệm vụ nối lại những nhịp cầu.

Lần này, xin đăng lời chúc mừng trong khoảng thời gian sắp đến của Liên Lạc (tháng 10, 11,12) số này.

Xin ghi theo thời gian :

1.-	Trưởng Mục Sư Lê Hựu	20-10
2.-	- Phan Như Ngân	26-10
3.-	- Nguyễn Trác Hiếu	06-11
4.-	- Lê Huy Khánh	10-11
5.-	- Ngô Kim Lân	12-11
6.-	- Trần Văn Thao	07-12
7.-	- Phạm Văn Thiệt	25-12

Chị Chú : * Trong 7 trưởng nêu trên, sung sướng nhất là Colonel Thiệt (đã 20 năm rồi chưa được thăng cấp Tướng). Vì ngày đó, cả thế giới đều ăn mừng ngày sinh-nhật. Lạy ngày nó mà chui ra, khôn thật !

* Xin những ai biết thêm những tin tức của các Trưởng khác, xin vui lòng cho Liên Lạc biết để cùng vui chung. Liên Lạc cam đoan giữ kín nguồn xuất xứ và xin tri ân.

* Nhân dịp này, thay mặt tất cả Anh Chị Em H.Đ.S.V.N. gửi lời chúc mừng các Trưởng được nhiều Sức, tăng thêm Thọ và thêm nhiều niên Vui.

Liên Lạc

HƯƠNG ĐẠO

Xóm Montréal,

Ngày Thêm Đông, Thêm Vui

Tháng 10 - Mới bắt đầu vào Thu mà đường phố Montréal đã đầy ngập lá vàng. Cây cối trụi dần lá, trơ cành khẳng khiu, đong đưa trước gió lạnh. Ở vùng tôi, nhân viên công-chánh đã đem xe ủi đất ủi lá vàng thành từng đống cao ngất, rồi cho xe hút tuyết hút thổi lên một dãy xe vận tải chở đem đi ủ làm phân bón. Viễn tượng những ngày tuyết lạnh, đường phố ngập dưới cả thước tuyết, không còn xa !

Gặp anh niên-trưởng Phạm-Văn-Vinh trong một buổi họp của Hội Cao Niên, anh nhắc : "Xóm nên họp sớm trước khi tuyết xuống, kéo đi lại sẽ khó-khăn lắm đấy".

Trở về, bàn với anh Trưởng Xóm và được anh thỏa thuận, Mỗ liền thảo thư triệu-tập. Thư vừa gửi đi hôm trước, hôm sau chuông điện-thoại nhà Mỗ đã reo liên-hồi. Đầu tiên là chị Lâm-Tô-Bông, rồi tới anh chị Nguyễn-Đình-Cường, rồi các anh Tỉnh, anh Lân, anh Thoại . . . Vui quá ! Như vậy, kỳ họp này thật đông-đủ (kỳ họp xóm đầu năm đã thiếu chị Bông và anh chị Cường, vắng mặt vì lý do gia-đình).

Ngoài ra, trong kỳ họp này, xóm còn nhận thêm được một xóm-viên mới : Anh Trần-Nhân-Nguyên.

Đúng 11 giờ ngày 29-10-1994, xóm-viên đã đông-đủ tề-tụ. Hươu hăng-hái Ngô-Kim-Lân, Cựu Phó Đạo-Trưởng Xuân-Hòa Saigon (mới đến Montréal được hơn một năm, hiện đang "lao-động vinh-quang" trong một xưởng may) đã may kịp cho mọi người có khăn quàng tím và hoa bách hợp trắng phía sau của Hương-đạo Trường-niên để dự họp với đồng-phục đảng-hoàng.

- Đúng giờ, anh Trưởng-Xóm long trọng khai mạc.

- Mỗ làng Bách Hợp Nguyễn-Trung-Thoại trình bày Nội-Quy, ấn định niên-liếm là \$Can 20.00 (Trong số tiền này sẽ trích \$US 10.00 gửi xung quỹ báo Tùng-Nguyên của H.Đ.T.Ú (hối xuất hiện tại \$US. 1.00 = \$CAN 1.40). Còn lại bao nhiêu sẽ để chi-phí tem thư trong xóm. Ngoài ra Quỹ Trung Ương H.Đ.T.N. hiện chưa cần đến chi nhiều, khỏi phải đóng góp.

Cựu Phó Đạo-Trưởng Xuân-Hòa Ngô-Kim-Lân thuật lại ---, diễn biến các sinh-hoạt Hương-đạo (hoạt động chui) tại quê nhà từ 1975 đến nay.

Tiếp theo Mèo Tươi Cười Phạm-Văn-Thiết đã hướng-dẫn mọi người cùng tập hát : "Bài Ca Hương-Đạo Trường Niên" của Lê-Cao-Phan, để sẽ dùng làm bài-ca chính thức của Xóm trong các buổi họp tối. Tất cả cùng tập hát để mọi người nhớ lại thời Thiếu-sinh, Tráng-sinh năm xưa.

Để kết thúc, anh Niên-trưởng Phạm-Hữu-Vinh đã tuyên bố một câu xanh rờn : " Dự các buổi họp Hương-đạo bao giờ cũng vui, thân mật và cởi mở; nói gì cũng không sợ ai bẻ queo. Xuân Thu nhị kỳ, ta đến với nhau thật thoải mái. Rồi đây sẽ còn nhiều bạn-đoàn tới họp mặt với chúng ta, ngày thêm đông thêm vui hơn nữa. Hẹn gặp lại anh chị vào mùa Xuân tới".

Ý-kiến của anh Niên-trưởng đã được tất cả hoan-nghênh nhiệt-liệt. Riêng Bếp Khánh sau đó có gọi cho Mỗ, nêu thêm : " Xuân Thu nhị kỳ ít quá ! Phải họp thêm cho vui chứ Anh".

Xóm Hương-đạo Trường-niên Montréal có cái đặc biệt hơn các xóm khác trên thế-giới là có . . . Bếp riêng của Xóm. Oai chưa !!!

Mỗ rất đồng ý với Bếp Khánh. Vậy xin trình để quý Anh Chị quyết định.

Mỗ Xóm tường trình

BUỔI HỌP CỦA XÓM H.Đ.T.N. CALGARY

Ngày 25.9.94, lúc 6:00 PM, tại trụ sở Hội Người Việt Cao Niên Calgary, đã diễn ra phiên họp đầu tiên của Xóm HĐTN Calgary. Tham dự gồm có các Anh Chị: Lê Cao Phan, Mai Văn Loan, Nguyễn Xuân Linh, Phan Thu, Phạm Hữu Giáo, Nguyễn Tấn Phước, Lê Thị Bích Vân, Ngô Anh Dũng, Mai Thị Huỳnh Hoa, Nguyễn Hồng, Đặng Thị Mỹ Nhơn và Võ Bích Hiến.

Mở đầu phiên họp, anh Thu, trưởng xóm, đưa ra 1 số những hoạt động tiêu biểu để anh em thảo luận hầu đặt ra nội quy sinh hoạt cho Xóm. Ai nấy đều tích cực góp ý nên vấn đề được mở rộng và đào sâu, sau cùng được dừng lại bên ý kiến của anh Giáo, là để việc làm của chúng ta có ý nghĩa, mọi sinh hoạt phải tạo được 2 điều: Thú và Lợi. Thú thì dành cho anh em mình, còn Lợi được đặt ưu tiên cho Cộng đồng.

Theo chiều hướng đó, thỏa hiệp chung là:

1- Cứ mỗi 2 tháng, Xóm sẽ họp một lần vào chiều chúa nhật thứ 3 trong các tháng lẻ: 9-11-1-3-5-7. Địa điểm họp luân phiên tại nhà 1 dân xóm tình nguyện đăng cai. Để tránh việc leo thang và phí phạm trong bữa ăn, gia chủ chỉ được cung cấp nước và 1 món ăn. Hai dân xóm sẽ được chọn đại diện anh em đem thêm 2 món ăn nữa đến đóng góp. Cũng có thể tổ chức họp tại 1 địa điểm ngoài, nhất là trong những cuộc họp bất thường.

2- Trên nguyên tắc, tùy khả năng và điều kiện riêng, Xóm có thể cộng tác với các tôn giáo và giới trẻ về phương diện giáo dục. Cụ thể, trong kỳ họp tới, Thư ký kế hoạch sẽ trình bày chương trình huấn luyện cấp "cơ bản" và "dự bị" trường để cùng nhau thảo luận và phân công, hầu sẵn sàng mở lớp đào tạo Trưởng cho phong trào HĐ, cũng như khi cần, phối hợp công tác huấn luyện với các đoàn thể bạn.

Trong câu chuyện tâm tình, mỗi người tự giới thiệu vắn tắt cuộc đời hoạt động của mình. Nhờ đó, Xóm có thêm dữ kiện, để khi cần, phân công cho phù hợp với những dự án giúp ích sau này.

Thư ký xướng danh kỷ niệm tháng sinh của Anh Lê Cao Phan, Chị Lê Thị Bích Vân, và Anh Ngô Anh Dũng. Trưởng Xóm trao tặng mỗi vị những hoa hồng tươi đẹp; mọi người bắt tay trái và gửi nhau những lời chúc tụng thắm tình anh em. Anh Trưởng Xóm bất ngờ đưa ra 1 chai champagne mở đầu cho 1 tiệc sinh nhật; mọi người nâng ly chúc mừng 3 Anh Chị Phan, Vân, Dũng. Tiệc có bánh sinh nhật, trà thơm, cà phê sữa và cả món xôi nước dừa đúng hương vị Bến tre do chị Vân nấu.

Anh Phan với giọng xúc động cho biết anh mới đến Calgary đúng 1 năm 2 ngày; không ngờ đến đây anh có điều kiện làm việc nhiều hơn khi ở quê nhà- quê hương thì xa nhưng tình anh em lại rất gần. Anh Dũng nói, đối với anh đây là kỷ niệm rất đáng ghi nhớ, vì đã lâu anh không có những giây phút như thế này. Chị Vân thì cứ tươi cười bên anh Phước, người bạn đời của chị và cũng là Bạn Đoàn của Xóm HĐTN.

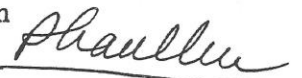
Xuyên qua buổi họp, cảm nghĩ của người viết là: Xóm HĐTN Calgary không hẳn là chỗ nghỉ ngơi của anh chị em cựu HĐ, mà là một trạm dừng chân để mỗi người nhìn lại những gì đã làm trong đời, để rồi cùng với anh em tập trung các cố gắng sắp tới của mình vào một cái gì xây dựng hơn: "Xây dựng các tráng niên ngày mai, bằng cách rèn luyện tuổi trẻ ngày nay", thay vì sử dụng khả năng để đối phó với những bất hạnh mà nhiều cá nhân hay bè phái vẫn muốn chôn cất lên tương lai dân tộc.

Xóm Hướng Đạo Trưởng Niên Calgary
9062 Scurfield Dr. N.W.
Calgary-Alberta- T3L 1W3. CANADA.

Calgary, ngày 10 tháng 10 năm 1994

Trưởng Xóm

Phan Thu

HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

(Si vous avez un travail à faire, faites-le aujourd'hui; demain les difficultés s'accroitraient, l'énergie diminuerait; demain, vous échouriez peut-être...)

① Ngày Chủ nhật 04-9-94 là ngày Tuần Bách Nhật Trưởng Trần Văn Khắc. Buổi lễ được tổ chức tại chùa Từ Ân (Ottawa - Canada)

Hôm đó, có đông đủ các Hội-viên Hội Cao Niên, các thân hữu và quyến thuộc. Về Hướng Đạo, có một số Trưởng ở Liên Đoàn Ottawa, gần đây đủ Xóm Trưởng Niên Ottawa (thiếu Mõ Xóm Kim và Radio Khanh). Xóm Montréal có lên dự gồm có các Trưởng Tỉnh, Thọ, Toàn, Thoại và chị Tý. Buổi lễ tổ chức rất trang nghiêm. Sau phần Thọ trai, Xóm Montréal lại về nhà của Tr. Thường và có cả Trưởng Xóm Phúc tiễn đưa ra tận... Bến xe!

② Ngày 19-9-94. Phái đoàn Hướng Đạo Trưởng Niên "Xóm Chuối" ở Texas về Montréal chơi. Nơi Xóm cho "ghê gớm" chứ chỉ có Xóm Trưởng (Tr. Thủy) và Xóm Phó (Tr. Ly) còn các xóm viên đang bận đi học cả. Theo báo cáo thì xóm này dốt được tìm mãi không có thêm xóm viên nào cả. Xóm chuối đến thăm, có chụp hình, hàn huyên và tặng quà chuối, nói là để các Trưởng trong Ban Phụ trách Liên Lạc nhâm-nhi khi cùng nhau nai lưng ra vác ngà voi.

Phiên họp kỳ tới, bàn về Liên Lạc số 13 (Giáng Sinh và Xuân Ất Hợi), Trưởng nào muốn xoi chuối Texas, xin hãy về đây cùng hưởng. Xin mời và thay mặt các "xực chuối viên" cảm ơn cả xóm... Chuối.

③ Ngày 11-9-94, Xóm Hướng Đạo Trưởng Niên Ottawa họp. Anh Phạm Quân Khanh có đem về một bao bì do Anh Mai Liệu gửi cho Anh Nguyễn-Đức-Phúc với lời ghi chú: để Anh (Phúc) dùng với bộ đồng-phục Hướng Đạo". Khi mới đem về (11-9-94), Anh Trần Minh Thường nêu ý-kiến là không nên làm đơn giản cho có lệ mà phải làm đàng hoàng, dù là lần thứ 2. Vì có sự thay đổi ngoài ý muốn của Xóm Ottawa nên phải dời vào ngày 5 sau lại 6-11 tại phòng họp của Trung Tâm Người Việt. Trước sự có mặt đông đủ các Trưởng trong Xóm Ottawa và trước bàn thờ Tổ-Quốc:

Hát Quốc ca - Hội Ca

Anh Phạm Quân Khanh thay mặt cho Hội, đã trao khăn quàng và giấy da và 2 cục gỗ cho Anh Phúc (mà đây là

lần thứ 2, lần thứ nhất cách đây 21 năm) nhưng vì lý do ngoài ý muốn, ảnh đã để thất lạc. Nay nhờ có ý kiến của Anh Kim và sự giúp đỡ của Anh Hưng với sự đồng ý của A. Mai Liệu (Trai trưởng VN) nên anh Phúc mới được nhận lại. Trong dịp này Anh Phúc cho biết là rất cảm-động nhớ lại kỷ niệm cách đây 21 năm.

Tiếp đó, Anh Kim nay là "phát ngôn viên" (hay là Mõ Xóm cũng rứa) của xóm Ottawa, được anh Xóm Trưởng trao thư của Anh Nguyễn-Trung-Thoại cho biết là Xóm Montréal đã họp với "khăn quàng mới" (màu tím có hoa bách hợp thế giới phía sau, làm anh chị em vô cùng phấn khởi, chúc Xóm Montréal ngày càng vươn lên và yêu cầu A. Trưởng Xóm viết thư ngay nhờ anh Thoại đặt làm hộ cho anh em Xóm Ottawa 15 cái y như Xóm Montréal vậy. Được như vậy, kỳ Họp Bạn ở Úc Châu sắp đến sẽ... tím cả bầu trời!

(18 giọng nói về dự-tính tổ chức Ngày Trần Văn Khắc) Cũng để đánh dấu một năm hoạt động của Hướng Đạo Trưởng Niên Ottawa, Anh Minh-Phúc cũng như A. Khanh có gợi ý tổ chức "Một ngày Hướng Đạo" cho gia đình Hướng Đạo (vợ chồng con cháu dâu rể) vùng Ottawa nhân dịp Giáng sinh 1994. Tất cả đều tán thành và biết là khó khăn lắm đấy, nên đã giao cho Anh Minh-Phúc, A. Nguyễn Kim, A. Hương và 2 anh nữa nghiên cứu để tổ chức làm sao cho có kết quả... dự tính vào ngày 18-12-94 là ngày họp cuối năm 1994 của Xóm. Sau đó là mùa tuyết, các Cụ trong Xóm xê dịch khó khăn nên đến tháng 3/95 sẽ họp lại và ngày giờ sẽ thông báo sau.

Phiên họp kết thúc bằng buổi ăn trưa ở nhà hàng gần ngay đó, có món "lẩu dê" được Tr. Minh Phúc chiêu cố đặc biệt. Sau đó 4 anh Bằng, Kim, Cương, Phúc đến thăm anh Thường vì sau khi đi Mỹ về, anh "ăn vạ" chị Thường, nay đã tạm khỏi, chỉ thiếu ngủ. Dịp này Anh Cương có trao 1 bài do Ảnh sáng tác để dâng vào Liên Lạc.

④ Họp mặt Xóm Portland Oregon. - Cuộc họp mặt Xóm Trưởng Niên Portland được tổ chức tại nhà Tr. Phạm Quang Lộc vào chiều Chủ Nhật 14-8-94 từ 5,30 đến 8 giờ. Ngoài chương trình thường lệ, cuộc họp mặt được thông báo cho anh chị em dự trại Tùng

Nguyên II ở Lost Valley - California "sắp sẵn" lên đường. Xóm cũng có bàn đến việc cộng tác với Ban Tổ chức Hội Chợ Tết 1995 do nhóm trẻ của ông Đặng Hoài Điệp có lời mời, nhưng nhận thấy không đủ nhân sự để góp phần. Hiện diện trong buổi họp xóm lần này, ngoài Anh chị Phạm-Quang-Lộc (chủ nhà) còn có A.A. Giải, Toàn, Tường, Chánh, AC Mạnh + Hà. AC Khoa + Anh, AC Quý, AC Mỹ, tráng sinh Hiếu. Buổi họp rất vui vẻ. Anh Chị Lộc đã đãi một bữa cơm rất đậm đà tình huynh đệ. Kỳ họp tới, vào tháng 10 thì AC Khoa+Oanh xin đăng ký. Xin "A" một tiếng reo lớn. (Liên Lạc xin chúc Xóm Portland cầm cờ tiên phong như thế này mãi, hy vọng các xóm khác ở Huế Kỳ sẽ . . . mở chặn thức giấc ! Mong thay !)

⑤ Hương Đạo Trưởng Niên, tên mới mà quá cũ, có nhiều xóm đã mạnh, có nhiều nơi mình nghĩ rằng "Rất mạnh", nhưng té ra . . . "Yếu xìu" như Âu Châu, Hoa Kỳ hay là chờ . . . Thiên-Tử xuất ? Thiệt ra Thiên-Tử đã có rồi, có rất nhiều, ngay sát các Bạn đó, nhưng chưa chịu xăng tay áo, xăng quần lợi nước thôi. Mong chờ thay !

HỘI ĐỀN VÀ

(tiếp theo)

trời đang nắng bỗng lác đác có sương rơi, và khi phà ra đến giữa dòng sông thì phà và đám rước được bao phủ bằng một lớp sương mù dày đặc. Ngồi từ thuyền nhỏ nhìn xem, tôi chỉ thấy một bức tường thành sa mù màu sữa đặc được dựng lên trên dòng sông. Và khi phà sang đến bên tả ngạn sông thì sương mù bắt đầu tan dần, và khi đám rước đi dọc trên đê sông Hồng thì trời nắng trở lại.

Mặt đê sông rộng chừng 4 mét, bên phải là dòng sông, bên trái là những ruộng bắp. Mặt đê chỉ đủ rộng cho đám rước và một ít người đi theo nên một số đông người đi tràn xuống ruộng bắp, đạp nát những cây bắp trong ruộng. Tôi đang cảm thấy bất nhẫn thì một nông gia trọng tuổi đứng trên bờ đê, lại gần tôi mà nói rằng : "Cậu làm ơn đi xuống ruộng ngô và xin cậu cứ đạp ngã những cây ngô dùm tôi." Thấy tôi có vẻ ngạc nhiên, ông ta liền giải thích : "Vì trong ngày hôm nay, ruộng ngô của tôi càng bị đạp nát bao nhiêu thì Thánh sẽ khiến cho ruộng ngô trở lại tươi tốt và được mùa ngô bấy nhiêu. Đó là lộc Thánh ban cho tôi." Đây là một hiện tượng lạ khác, và tôi nghĩ rằng ông chủ ruộng bắp này chắc chắn sẽ được hưởng lộc Thánh như những năm trước có rước, và lộc Thánh được ban cho một cách thật là phần khoa học.

Đám rước đi về hướng Nam một quãng đường và ngừng lại bên một giếng nước. (Giếng nước ngoài Bắc khác với giếng trong Nam. Giếng nước trong Nam, thường là của tư nhân, được đào sâu đến mạch nước, trên mặt đất có xây tường cao chừng nửa mét và đường kính của giếng thường là từ 1 mét đến 1mét rưỡi. Nước giếng được lấy lên bằng một thùng được gắn ở đầu đòn bẩy bằng tre; hoặc bằng thùng, dây và ròng rọc gắn trên xà ngang cao hơn mặt đất chừng 2 mét. Giếng nước ngoài Bắc là giếng công cộng do Hội-đồng làng quản trị. Giếng được đào như một ao tròn, đường kính độ 4 hay 5 mét, chung quanh giếng có lát xi-măng, và có những bậc lát gạch xuống tới sâu hơn mặt nước giếng để dân làng có thể xuống lấy nước uống vào đôi thùng hay nôi rồi gánh về nhà.)

Tại đây những kỳ mục làm lễ tắm bài-vị của Thánh Tân-Viên. Lễ tắm xong, một lá đại kỳ được treo cao, và rượu thịt cúng Thánh được bày ra trên các chiếu trải trên cỏ để các vị chức sắc và dân làng có phạm sự trong đám rước dự tiệc trong khi đợi lệnh rước kiệu Thánh trở về đền Và. Khi lá đại kỳ được gió phát mạnh là lệnh được ban ra. Có khi chưa kịp ăn uống, có khi đang ăn uống dở dang, và có khi ăn uống xong rồi đợi mãi đến tối mới thấy lá đại kỳ phát mạnh. Và khi lệnh đã ban ra thì phải bỏ hết các việc khác mà lo rước kiệu về.

Ngày hôm sau, tôi xin phép hai Bác tôi ra phố đi chơi một buổi, Bác gái tôi đưa tôi một cây dù và bảo tôi rằng : "Cháu đi chơi ngày hôm nay hãy mang theo cái ô này, vì tuy trời nắng đấy, nhưng thế nào cũng có một trận mưa rào để rửa đền." Và ngày 16 tháng Giêng năm ấy, tuy trời đang nắng, bỗng nhiên bầu trời vẩn vù, mây đen kéo đến và một trận mưa rào lớn đổ xuống tại tỉnh lỵ Sơn-Tây.

Từ ngày hôm đó tới nay đã hơn 60 năm rồi mà tôi vẫn nhớ như in trong óc những sự kiện lạ lùng không thể giải thích nổi nếu ta phủ nhận sự hiện hữu của các Đấng Thiêng Liêng.

Và ngày hôm nay (12 tháng 6 Quý Dậu hay 30 tháng 7 - 1993), tôi viết bài này để thân tặng tất cả các bạn trẻ trong Hội Nghiên Cứu Huyền Bí, có trụ sở ở Westminster, California; vì lẽ tôi cảm thấy đã được học hỏi khá nhiều về Huyền Bí sau khi gia nhập Hội cách đây vài tháng. Và sau hết là : với tư-cách một cựu Trưởng Hương Đạo tôi xin gửi đến quý Trưởng và anh Chị Em H.Đ.S. - qua trung gian bản tin Liên Lạc - để cùng suy ngẫm.

Từ Duy Nha

Trưởng Mai-xuân-Tý tặng quà ngày Trường "lên chín"...mười

NHỚ NHUNG

Không phải chỉ có những tình nhân mới biết nhớ nhung. 'Nhớ nhung... ngộp trời...

Anh em Hương Đạo cũng nhớ nhau 'như điên'. Mặc dù xa cách nhau cả mấy chục năm trời, nhưng hình bóng 'ai kia' vẫn còn đôi khi hiện lên trong trí nhớ, mặc dầu là trí nhớ của người già.

Thật đấy, không nói ngoa đâu.

Đã có lần tình cờ thấy tên anh nọ, chị kia, trên báo Hương Đạo, lại nhớ đến những ngày xa xưa, lại nhớ hình bóng những gương mặt thân yêu. Trong đầu, hình bóng đó là những hình bóng thanh niên, thiếu nữ. Nhưng thật ra, những hình bóng đó ngày nay là những hình bóng của mấy 'cụ già'.

Nhớ nhau nhớ cả những lúc vui, những lúc buồn của thời 'trẻ con'. Nhớ nhau, nhưng biết bao giờ gặp lại nhau. Kê ở nơi này, người cư ngụ nơi kia, có khi cách nhau nửa vòng trái đất.

May thay, lâu lâu có một trại Họp Bạn, hoặc ở Paris, hoặc ở Toronto, hoặc ở San Jose, lại có cơ hội gặp lại nhau. Nhưng không phải gặp lại được tất cả những người mình quý mến. Gặp nhau loe hoe một vài mạng mà thôi.

Vậy thì làm sao gặp lại được những gương mặt thân yêu của những người anh em lâu nay xa cách.

Trộm nghĩ chỉ có một cách duy nhất là nắn nít tất cả anh chị em hiện nay đang sống khắp nơi trên thế giới sốt sắng gởi hình của chính mình về chỉ Liên Lạc. Sau lưng tấm hình, xin ghi tên họ, ngày sinh tháng đẻ và năm gia nhập Hương Đạo cùng với tên Đoàn hay tên Bầy.

Mong rằng hình gởi về là hình chụp gần đây nhất, nếu gởi hình chụp trước đây vài chục năm thì... coi như là... hòa cả làng, nếu có cả hai thì càng quý. Chắc chắn là Liên Lạc sẽ đăng những hình nhận được cùng với tên tuổi và sơ lược lý lịch Hương Đạo, và chắc chắn là một số

rất đông anh em sẽ cũng nhớ lại, và có lẽ cũng sẽ mỉm cười thốt ra câu : 'Chèng đéc đơ, cứ Tý bây giờ già thế nì rồi sao?'

Dù sao chăng nữa, thấy lại mặt nhau, tuy chỉ là qua tấm hình in trên Liên Lạc, nhưng chắc chắn là cũng vui đi được một ít nhờ những của những kẻ đã yêu nhau, đã coi nhau như anh em ruột thịt.

Rất mong các anh các chị hưởng ứng lời nắn nít nói trên và gởi hình về :

LIÊN LẠC
6362 Westbury
Montreal, Quebec, Canada H3W 2X3

Nhớ nhau nhiều lắm,
Mai Xuân Tý

Liên-Lạc : Sau khi Anh Mai-xuân-Tý nghe Chị Tý đọc hết Bản tin Liên-lạc số 12, nửa khuya, hôm A. Tý hiện lên đến bấm chuông nhà Ngựa, anh nói muốn ăn thử chuối của Kóm Chuối đem tặng cho L.L. mùa hè vừa qua, may quá, đang còn, đem nhâm nhi với nước trà và Anh Tý nói là anh ít thì giờ lắm, chỉ nói một câu, dặn là phải đăng vào L.L. sắp tới :

"Anh Thoại nè, tôi thấy Hương - đạo Trường-niên coi bộ có cơ phát-triển mạnh để nối lại tình anh chị em H.D. với nhau, thông-cảm nhau và thương nhau hơn. Tôi nhớ, trước khi tôi đi xa (Đăng ký với Cụ B.D.) có trao cho anh bài NHỚ NHUNG xem như lời trấn trối nhờ L.L. đăng tải, kỳ này là đúng lúc anh đăng lên đó anh Thoại ơi !"

Nói xong, anh Tý ... thăng !!!

Ngựa hãi quá, chạy vào nhà lấy 3 nén nhang khấn : Xin đàn anh xúi xoá cho chắt chắt L.L. kỳ này sẽ y hứ."

Bà Lăng Xám ơi ! Có nghe tiếng vọng của người Bạn chúng ta bên kia thế-giới không ?

Nếu có, xin đáp : NGHE và HỂM và Ngựa xin có lời nhắc : còn chờ gì nữa mà không làm, miễn là cùng chơi với nhau, cũng như Ngựa biết rõ là anh Tý là người có đạo Thiên Chúa, Ngựa vẫn cứ thấp hương như thường, miễn cảm-thông nhau là được Có phải rứa không, kính thưa Lăng Xám ?

TRƯỜNG TRẦN-VĂN-THAO

LIÊN-LẠC.- Trường Trần-Văn-Thao, năm nay đã 87 tuổi (sinh 1907 tại Hải-phòng, BV). Đạo này Trường Thao sức khỏe có phần sút giảm, hay đau yếu. Trong các Trường Hương-Đạo, Trường Thao là một cây đại-thụ. Liên-Lạc đã nhiều lần tha-thiết kêu gọi các Trường lão-thành hãy vui lòng ghi lại chuyện ngày xưa của mình, khẩn-khoãn mãi nay Trường Trần-Văn-Thao mới gửi cho. Sau bài này, nếu các Trường nào có những kỷ-niệm đẹp với bậc đàn anh này, xin mời tiếp tay với LL và để Trường Thao có dịp suy ngẫm lại đời mình qua lời ghi của các Trường khác. Có đoạn rất hay:

*Love me now
While I am living
Do not wait until I'm gone
And then have it chiseled in marbre.*

Xin tạm dịch:

*Hãy yêu ta vào lúc này,
Khi ta còn đang sống,
Đừng đợi đến lúc ta đã ra đi,
Rồi mới khắc những lời âu yếm đó lên bia đá.*

Và thêm lời đã được đọc đâu đó, Ngựa CK tha-thiết xin nhắc lại, vì đợi "ngày mai, e quá trễ: "Si vous avez quelqu'un à aimer, aimez-le aujourd'hui; demain on douterait de votre coeur; demain vous auriez désappris tous les gestes tendres; demain vous seriez entré dans une solitude indéfinie ... demain n'appartient qu'à Dieu ...".

Thưa Quý Trường, thưa các Làng Xóm, xin hãy lắng nghe lời của Cụ Tiên-chỉ Làng Bách-Hợp tâm-định:

Tôi có hai đời sống khác biệt nhau, nhưng vẫn hỗ-trợ nhau, theo nhu-cầu sinh-hoạt trong đời tôi. Đó là đời tư và đời H.Đ. của tôi.

Đời tôi là đời sống bon chen, ganh đua, tư-kỷ, mong được sang giàu và quyền quý trong khi giúp ích cho xã-hội. Nhưng cạnh đó, tôi còn đời Hương-đạo, nó sống mạnh mẽ trong tôi, hòa-đồng với giáo-dục gia-đình, học-đường và tôn-giáo của tôi, dù dặt lương-tâm tôi, chỉ cho tôi biết phân-biệt cái vinh, cái nhục thật, để tôi biết sống lương-thiện và khiêm-nhường.

Tôi xin liệt-kê cả hai dòng đời ấy dưới đây để trình bày với Làng và Xóm:

I. Lược-sử đời tư của tôi.

1. Lý-lịch.- Tôi, Trần-Văn-Thao, sinh ngày 07-12-1910 tại Hải-phòng, B.V., (thật ra tôi sinh năm 1907, nhưng khi còn bé, học Pháp thì vào lớp Ba không được, tôi đành phải đổi tuổi để kịp học).

2. Giáo-dục.- Bắt đầu học lớp Ba École des garçons, rồi lên trường bổ-túc Jean Dupuis (Hải-phòng) và cuối cùng đỗ Brevet élémentaire ở Hà-nội.

3. Nghề nghiệp.- Thi vào Sứ Bưu-diện, đỗ, được bổ sang Kampot (Cao-miên) làm việc. Nhưng xa nhà quá, bỏ sở về quê ngoại ở Hải-dương dạy trường của Nhà Chung. Vừa làm vừa học thêm, đỗ được phần I Tú-tài, nhưng phần II thi trượt hoài, bỏ luôn.

- 1929: Trở về Hải-phòng, mở trường tư (Trường Trần-Văn-Thao), dạy học. Thời-gian này, tôi hoạt-động Thanh-niên Công-giáo Bắc-kỳ.

- 1941: Quản-lý Trại Thanh-niên Ba Vi, trong tinh-thần công-tác bình-đẳng giữa Thanh-niên và Sinh-viên Pháp-Nam - Nhà lãnh-đạo là Tuyên-úy - Trại chỉ hoạt-động mùa hè.

- 1942: Tôi theo học Trường Cao-đẳng Thanh-niên Phan-thiết, đồng thời Trại Thanh-niên Ba Vi mở cửa đón trẻ em trai vô thừa-nhận các nơi về, thành-lập Cô-nhi-viên Ba Vi, tôi phụ-trách Ban Giám-đốc.

- 1945: Tôi bị bắt về tội cộng-tác với Thực-dân, sau được tự-do, tôi đem cả gia-đình về ở Hà-nội.

- 1950: Phụ-trách Trường Cán-bộ Thanh-niên Thể-dục ở Huế.

- 1951: Phụ-trách Trường Nha-trang, Saigon và các Khóa tu-nghiệp.

- 1955: Bị động-viên vào Bộ Quốc-phòng vì nhu-cầu công-vụ. Vấn-đề tiếp đón Tân-binh quân-dịch.

- Biệt-phái sang Bảo-an-đoàn công-tác.

- 1960: Một Tổng Giám-đốc Bảo-an được đề-bạt làm Đô-trưởng Saigon. Vị này xin cho tôi về làm Chánh-sự-vụ Nha Thanh-niên, Thể-dục và Thể-thao Đô-thành. Cơ-hội này cho tôi được:

a) Phụ-trách Phong-trào Thanh-niên Học-đường. Các lớp Thanh-huấn ở Vũng Tàu, Nha-trang, Hội-an và Vĩnh-long, Cần thơ.

b) Ngoài ra, tôi còn được cử làm Trưởng Phái-đoàn Thanh-niên đi dự Hội-nghị Thanh-niên Quốc-tế ở Nhật-bản nhân dịp Thế-vận-hội tại đây.

- 1964: Giám-đốc Nha Thanh-niên VN tại Bộ Thanh-niên - Trưởng phái-đoàn dự Hội-nghị ISVS tại Ấn-độ.

- 1969: Đi tham-quan Hoa-kỳ 3 tháng rồi về hưu trí.

- 1975: Qua Hoa-kỳ ty-nạn.

4. Gia-đình.- Tôi lập gia-đình năm 1928 tại Hải-dương (BV). Vợ tôi là Trịnh-thị-Quỳnh vừa qua đời ngày 18-06-1994 tại Nha-trang, thọ 85 tuổi. Chúng tôi có 14 con: 7 trai và 7 gái, và đã lập gia-đình, hiện có 53 cháu và 35 chất nội ngoại.

Họ ở rải rác như sau: 3 gia-đình ở Pháp, 3 gia-đình ở Hoa-kỳ và 8 gia-đình ở Việt-Nam.

Đây : Cù Tiên-chí làng Bách-Hợp, trong bộ quốc phục chụp năm 1992, tại trước sân Đình.

Từ trái sang phải:

Hình trên: HVDIỆP, TTTHOẠI, TVTHAO, CHỊ NHMƯU
 Hình dưới: hàng trên: TTHỢP, NVHIỆP, MXTÝ
 hàng dưới: TĐTHỦY, TVTHAO

Các Trưởng tại trại T.T. III (1990) : loạn quá, ké không hết, nhưng có đủ 3 vị đã sáng-lập ra Bản Tin Liên-Lạc : Tr. Lê-vân-Bà (bên mặt, đứng đầu

hàng dưới), Tr. Trần-vân-Thao (đứng giữa, cạnh Tr. M.Liệu và Tr. N.V.Thơ, chỉ thấy cái đầu) Tr. Phan Như-Ngân (đứng hàng sau, giữa Chị Liễu và Tr. Vĩnh-Đào)

II. Lược-sử đời Hướng-đạo.

- Năm 1930, Cha Larmurier O.P. xứ Hải-phòng đã giới-thiệu Phong-trào H.Đ. với Thanh-niên Công-giáo. Cha nói: H.Đ. là một Phong-trào giáo-dục rất tốt cho thanh-thiếu-niên nam, nữ. Cha ước ao phổ-biến Phong-trào này cho T.N.C.G. các địa-phận Bắc-kỳ.
- 1931: Tôi trở thành H.Đ.S. sau lễ tuyên hứa trước Trưởng Pierre Dausset và Cha Tuyên-úy Jh. Dépaulis của Đoàn Évêque d'Adran ở Hà-nội, rồi trở lại Hải-phòng cùng các Trưởng Pháp Nam xây dựng các đơn-vị: Liên-đoàn Trần-Lục, Liên-đoàn Joseph Khang, Tráng-đoàn Trương-Vinh-Ký.
- 1935: Liên-lạc mật-thiết với các H.Đ.C.G. miền Bắc để thành-lập Hội H.Đ.C.G. Bắc-kỳ.
- 1936: Chúng tôi được thông-báo: Chuẩn-bị sát-nhập các đơn-vị H.Đ. vào Hội H.Đ. Bắc-Việt, nằm trong Liên-Hội H.Đ. Đông-Dương đang thành-lập.
- 1937: Tôi được chỉ-định phụ-trách Đạo Yên-Tử, gồm các đơn-vị H.Đ.C.G. tây và ta ở Hải-phòng, thêm các đơn-vị tự-do ở Ông-Bí, Mạo-Khê, Đông-Triều, Vàng Danh. Tất cả là 3 Liên-đoàn VN, 5 đơn-vị VN, 1 Liên-đoàn Pháp và liên-lạc mật-thiết với Nữ Liên-đoàn Jeanne d'Arc của Pháp cũng ở Hải-phòng. Tôi dám quyết-đoán: các đơn-vị Đạo Yên-tử đã tiến mạnh về mọi phương-diện trong giai-đoạn này.
- 1941: Tôi bàn giao các đơn-vị cho Trưởng Trần-văn-Lược, Nguyễn-văn-Bảo, Nguyễn-đức-Lộc, Vũ-thanh-Thông v.v... Gửi thư từ chức Đạo-trưởng Yên-tử cho Hội H.Đ. Bắc-kỳ.
- 1942: Dù vậy, mùa xuân năm ấy, tôi vẫn xin theo lớp Bằng Rừng và Bạch-Mã Ấu.
- 1945: Tôi ở Ba Vì (Sơn Tây), đem gia-đình trở về Hà-nội, có ý làm ăn buôn bán, nhưng đến 19-12-1946 xảy ra cuộc đụng độ Pháp Việt, tôi theo làn sóng người ra đi. Hội H.Đ. Bắc-kỳ mặc-nhiên tan vỡ.
- 1947: H.Đ. Thế-giới ủy-nhiệm nước Pháp tổ-chức tại Hạp Bạn Quốc-tế tại Moisson (Seine). Với tư-cách cá-nhân tôi xin đi dự cuộc Hạp bạn vĩ-đại này (xin xem hồi-ký cuộc Hạp Bạn này). Hạp Bạn Hòa-Bình Moisson đã cho tôi nhiều ấn-tượng tốt, nhiều viễn-tượng đáng tin cậy. Tôi đem về Việt-Nam một bầu tâm-sự nặng trĩu, tin tưởng nơi tinh-thần H.Đ. Cuối 1947, tôi vào việc ngay.
- 1948: Tình-hình khó khăn, nhưng vẫn còn đường lối để tiến. Cùng với một số ít Trưởng nhận các công-tác tái lập H.Đ. Bắc-kỳ. Chúng tôi tiến-hành có kết-quả và xây dựng rạp chiếu bóng Lửa Hồng I cho Hội.
- 1960: Xây dựng Rạp Lửa Hồng II tại đường Hồng-Thập-tự Saiogn do các anh em Cựu H.Đ. phụ-trách, như các Trưởng Nguyễn-văn-Hớn, Nguyễn-văn-Tĩnh, Trần-văn-Thao v.v...
- 1983: H.Đ. Hải-ngoại thành-lập ở Costa Mesa, California, với Trưởng Trần-văn-Khắc làm Chủ-tịch,

với thành-phần Hội-đồng Trung-ương và các Chi-nhánh (Quốc-gia).

- 1985: Trưởng Trần-văn-Khắc đã lớn tuổi, nhường lại chức-vụ Chủ-tịch cho Trưởng Nguyễn-văn-Thơ (Trại Hạp Bạn Thăng Tiến I - Jambville - Pháp).

- 1989: Nhóm Tinh-thần Baden Powell ra đời do các Trưởng Lê-văn-Ba, Phan-như-Ngân và Trần-văn-Thao thành-lập cho các HĐ Trưởng-niên, đang lững lờ không có cơ-sở phục-vụ, với tờ Liên-Lạc (Bộ Cũ) làm cơ-quan thông-tin.

- 1991: Anh Phan-như-Ngân bị đứt gân máu, Anh Lê-văn-Ba mất chỉ một buổi chiều. Anh Trần-văn-Thao chết xiú ở Pháp. Báo Liên-Lạc bơ vơ. May có các Trưởng Nguyễn-Trung-Thoại, Mai-Xuân-Tý, Lê-Trường-Thọ, Nguyễn-Văn-Tĩnh đứng ra gánh vác và phát-hành Liên-Lạc Bộ Mới, tiến-bộ, xúc-tích hơn, cho đến ngày nay. Trưởng Thoại còn tự đảm-nhiệm xây dựng Làng, Xóm H.Đ. để anh chị em Trưởng-niên tụ lại với nhau, có một tổ ấm để liên-lạc mật-thiết với nhau - Thực-hiện việc giáo-dục con cái như: "Cổ giã tiên hiền, dịch tử nhi giáo" đối con nhờ giáo-dục giùm. Tổ ấm ấy là nơi chúng ta đến để yêu và đón nhận tình yêu, là nơi anh chị em chia sẻ ngọt bùi và là đầu gạch nối liền giữa thế-hệ ông cha và đàn con cháu, giúp họ duy-trì truyền-thống dân-tộc vậy.

- 1994: Mười năm sau khi tái lập H.Đ.VN ở hải-ngoại, "tuổi trẻ tài cao" mọc lên như nấm. Họ nắm giữ các cơ-quan đầu não, báo chí H.Đ., tổ-chức, cải-tổ v.v... quyết đánh dấu bằng các Mốc hoạt-động, để phân-biệt ranh giới giữa Trẻ, Già H.Đ.VN - Những Vinh-Đào và Ban Thường-Vụ, những Trưởng chi-nhánh như Nguyễn-văn-Thuất, Bùi-năng-Phán, Chủ-nhiệm Chủ bút như nhóm Tôn-Thất-Hy, Nguyễn-Đức-Lập. Báo Giúp Ích với Nguyễn-Xuân-Hoàng-Quân, Trần-Ngọc-Sơn; báo Liên-Lạc với Nguyễn-Trung-Thoại, Nguyễn-Văn-Tĩnh, Lê-Trường-Thọ; Báo Trưởng với Nguyễn-Công-Trứ, Đỗ-Văn-Ninh, Lê-Phục-Hung v.v... Họ quyết cùng nhau nâng cao trình-độ H.Đ.V.N. lên ngang tầm H.Đ. Quốc-Tế. Mong lắm thay!

Nhân lúc già yếu, tôi viết lại đời tư và đời H.Đ. của tôi, ước mong đã giúp được phần nào. Nhưng, riêng tôi, có làm cũng chẳng được bao nhiêu, nếu không có sự tiếp tay của nhiều Trưởng khác giúp sức, góp ý-kiến, thì nay, nơi đây, tôi xin chân-thành cảm ơn những cộng-tác-viên của tôi và đồng thời cũng xin anh chị em tha mọi lỗi lầm tôi đã vấp phạm, dù vô tình hay hữu ý, làm phật lòng anh chị em, trong khi chúng ta đang hăng say vào việc.

Mùa Đông năm 1994

Trần-văn-Thao

BƯỚC ĐƯỜNG ĐẦU

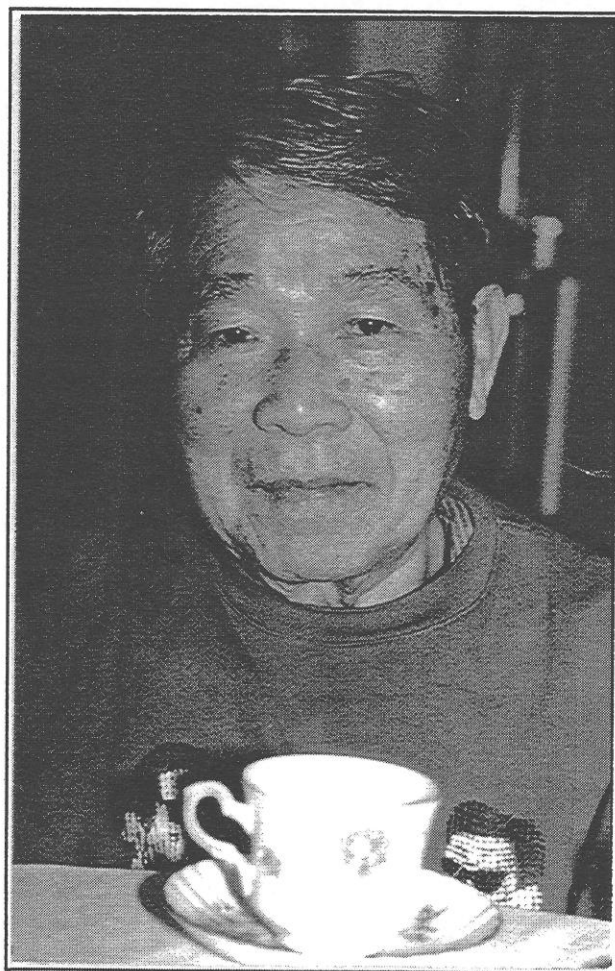
Phan Như Ngân

Viên Lạc : Trưởng Phan-Nhu-Ngân sinh năm 1912 tại Phát Diệm.

Cựu Tổng Ủy Viên Hướng Đạo Trung-Việt (trước 1945) và lại đảm nhận TUV/HĐ.V.N. nhiều nhiệm kỳ trong khoảng 1957-63. Chính ở thời điểm ấy, HĐ.V.N. được gia nhập Hướng Đạo Thế Giới. Bộ Tổng Ủy Viên do Tr. Ngân điều khiển dùng làm trụ sở Hội ở 18 một cuộc xô số Hướng kỳ Họp Ban Phục Hưng niệm 30 năm HĐ.V.N.

Sau 1975, Tr. Ngân sang Hoa Kỳ, hiện ở San Ngân đã được các Trưởng Nghị Costa Mesa 1983 để thuận Hiến Chương và nội B.T.V. Hội Đồng Trung Ương trực tiếp giúp đỡ 1 Liên San Diego. Năm 1990 Trại III ở San Jose, Trưởng Ngân bầu làm Chủ Tọa Đại Hội-Thường Vụ HĐ.T.Ú./HĐ.V.N. thời là 1 trong 3 Trưởng (Tr. hiện Bản Tin Liên Lạc (Bộ

Giữa tháng 8-1991, máu ở đầu, cái gân làm liệt ngôn ngữ của Anh. Hiện Tr. thuốc men, tỉnh dưỡng dưới của... Chị Ngân.

Tr. Phan Nhu Ngân (hình do Xóm Chuối chụp năm 1993)

đã tậu được căn nhà Bùi Chu Saigon nhờ Đạo, và đã tổ chức (Trăng Bom 1959) kỷ

cùng gia đình di tản Diego, California. Tr. bầu làm Chủ Tọa Hội thảo luận rồi chấp lệ HĐ.V.N., bầu HĐ.V.N. Trưởng đã đoàn HĐ.V.N. ở vùng Họp Ban Thăng Tiến lại được các Trưởng Đồng và bầu Ban Trưởng Ngân đồng Thao và Tr. Ba) thực đầu tiên).

Tr. Ngân bị đứt gân cả cử-chỉ, đi đứng và Ngân vẫn còn phải sự lo lắng và săn sóc

Liên Lạc xin thay mặt tất cả HĐ.Đ. kính chúc Trưởng Phan-Nhu-Ngân được sớm phục hồi.

Tôi thuộc lớp những người trưởng-thành vào năm 1930, những năm mà phong-trào dành độc-lập cho Tổ-quốc chúng ta đã làm sôi bỏng cả cái xã-hội Việt Nam vốn trầm lặng dưới sự đô-hộ của thực-dân Pháp. Đại đa số thanh-niên thời ấy đều nô-nức đua nhau, mỗi

người tùy theo khả-năng và lương-tâm, tham-gia trực-tiếp hay gián-tiếp vào những đoàn-thể chính-trị hoặc các đoàn-thể có ích-lợi công cộng, hoặc lo cố-gắng học-hành để sau này xây-dựng quốc-gia. Do tinh-thần ái-quốc nồng-nhiệt ấy mà khi Phong-trào Hướng Đạo

được thành-lập tại Việt Nam, một số đông thanh-niên đã lớn tuổi đã hăng-hái gia-nhập để mong giúp đào-tạo một thế-hệ thanh thiếu-niên cường-tráng về thể-xác cũng như về tinh-thần để phục vụ Tổ-quốc. Tôi gia-nhập Hướng Đạo vào tháng 9 năm 1938 tại Huế khi tôi đã 27 tuổi, và được nhận vào Tráng-đoàn Bạch-Đề do anh Tạ Quang Bửu làm Tráng-trưởng . . .

Rồi tôi được đi dự trại trường Bạch-mã : một khóa Thiếu và một khóa Tráng. Lên đất trại trường, giữa cảnh núi rừng trùng trùng điệp điệp, với những cơn mưa tầm-tã, với những đêm lạnh buốt tới xương và những buổi sáng sương mù dày đặc, mới thực-sự hưởng cái thú cam-go của đời sống Hướng Đạo, nhất là vào thời ấy đâu đã có những lều rộng-rãi kín-đáo, không bị dột, những chăn mền ấm-áp, những áo mưa thực-sự không ngấm nước như ngày nay. Đời sống ở trại luôn bận-rộn và thường phải làm việc dưới trời mưa. Chúng tôi rất khâm-phục Trại-trưởng Raymond Schlemmer đã già và đầu sói, mà mỗi buổi sáng trước khi còi báo thức cho toàn trại, chỉ mặc một cái quần đùi, mình trần, ra trước lều tập thể-dục rồi xuống suối tắm nước lạnh ngắt, trong khi chúng tôi mặc đủ áo quần còn quần thêm chăn mà vẫn run lên cầm cập vì rét buốt tới xương. Chính trong trại trường, tôi đã được các trưởng đặt cho cái tên Hải-ly Gan Dạ !

Sau đó ít lâu, vì A. Nguyễn Hy Đôn là Đạo-trưởng Huế xin nghỉ và "trao đước" cho tôi, tôi đã phải lãnh chức Đạo-trưởng. Vào thời đó không có bầu bán gì. Một Trưởng khi vì lý-do nào không tiếp-tục được chức-vụ, thì tìm một trưởng khác cố-gắng thuyết-phục

trưởng ấy nhận trách-nhiệm, rồi chuyển-giao chức-vụ, thường vì trong thâm-tâm không ai nghĩ là nhận một chức-vụ có quyền ăn trên ngồi chốc, mà chỉ là nhận một trách-nhiệm trong Phong-trào. Trong thời-kỳ này có cuộc Họp Bạn Thần-Kinh tổ-chức tại đồi Quảng-tế và nhân dịp ấy, đại-hội huynh-trưởng được tổ-chức tại Hội-trường Di-Luân trong Thành Nội. Cuộc Họp Bạn Thần-Kinh được tiếp đón một phái-đoàn Hướng Đạo Bắc-kỳ từ Hà-nội vào, và một phái-đoàn Nam-kỳ từ Saigon ra. Cả hai phái-đoàn đều dùng đường xe lửa xuyên Việt. Trại Họp Bạn được tổ-chức khá quy-mô nhưng không tốn kém và hình như không được hưởng khoản trợ-cấp nào của tư nhân cũng như của chánh-phủ. Tuy vậy, Hội cũng không phải mắc nợ ai . . .

Vào đầu năm 1945, sau cuộc đảo-chánh Nhật và chánh-phủ Trần Trọng Kim được thành-lập, Anh Tạ Quang Bửu khi ấy là Tổng-Ủy-Viên Trung-Việt, được ông Phan Anh, bộ-trưởng Thanh-niên, mời làm phụ-tá. Tôi được Anh Bửu trao đước thay chân anh. Trong thời-kỳ ấy tôi đã chẳng làm được việc gì, ngoài việc chính-thức trả lời ông Bộ-trưởng Phan Anh từ-khước lời yêu-cầu cho Hướng Đạo Trung-Việt gia-nhập với tư-cách tập-thể vào phong-trào thanh-niên Việt Nam của ông . . . Trong năm 1946, Hướng Đạo Trung-Việt đã tự-động đình-chỉ hoạt-động sau khi quyết-định không trở thành một đoàn-thể "Cứu Quốc".

Dhan Như Ngân

Câu chuyện

Châu chấu đá voi

Bài do Trương Lữ-Hùng ở San Jose trích và dịch từ *The Sunday Telegraph*, London, Nov. 6-1994.

Tác-giả : Graham Hutchings tại TP. HCM. VN

HƯỚNG ĐẠO "CHUI" ĐỐI ĐẦU VỚI QUYỀN LỰC CỦA BÁC "HỒ"

Hiện nay, tại các công viên thành phố và nhiều địa phương ở Việt Nam, Ông Hồ Chí Minh và Huân tước Baden Powell đang âm thầm khai chiến để dành chủ quyền hướng dẫn tư tưởng thanh niên Việt Nam.

Nhà nước Việt Nam đã thành lập phong trào thanh niên xung phong, dưới sự chỉ đạo của Mặt Trận Tổ Quốc, họ dùng ưu thế của đảng Cộng Sản cầm quyền, để tuyên truyền phổ biến lý thuyết Cộng Sản, cố đánh bóng hình ảnh cha già dân tộc của bác Hồ vào đầu óc của thanh niên Việt Nam. Bác Hồ có vẻ thắng keo đầu, nhờ ý vào quyền lực của đảng và nhà nước.

Những con voi khổng lồ Cộng Sản, không ngờ rằng, mình đang bị tấn công âm thầm và bền bỉ bởi chú "châu chấu", không bao giờ biết mệt, là phong trào Hướng Đạo do huân tước Baden Powell sáng lập từ 1921. Hiện nay có nhiều triển vọng là "châu chấu" Hướng Đạo bắt đầu tiến xa hơn phong trào thanh niên của Cộng sản Việt Nam.

Hướng Đạo Việt Nam, qua những sinh hoạt "chui" với bộ đồng phục và huy hiệu đảng thứ "ẩn tế" để tránh sự dòm ngó của công an C.S., dần dần đang phát triển mạnh, phù hợp với phong trào tiến đến dân chủ, như lòng dân đang muốn. Hướng Đạo Việt Nam đã dùng tài tháo vát để chế biến đồng phục, huy hiệu, mũ truyền thống, họ đang hoạt động dưới sự lẩn tránh các theo dõi thường xuyên của công an.

"Chính phủ Việt Nam ngoài mặt không ngăn cấm sinh hoạt Hướng Đạo, nhưng luôn cố tình tìm mọi cách để làm khó dễ "phong trào" theo lời của một H.Đ. "chui" ở thành phố Sài Gòn, tên Phan Thị Hòa, người đã theo phong trào Hướng Đạo "ngầm" từ 3 năm nay. "Họ (chính quyền) sợ nếu phong trào Hướng Đạo được công khai tổ chức, sẽ thu hút đa số thanh thiếu niên ở thành phố gia nhập, điều mà Cộng sản không bao giờ muốn".

Trước khi "giải phóng" Hướng Đạo Việt Nam đã là một tổ chức có đoàn viên phát triển mạnh mẽ ở miền Nam Việt Nam. Nhưng sau 1975, khi chiếm đóng

Nam Việt Nam, Cộng sản đã loại bỏ hẳn Hướng Đạo vì ảnh hưởng "ngoại lai", "đế quốc" của phong trào. Cộng sản thay thế bằng phong trào Thanh Niên (CS) Xung Phong, để truyền chỉ thị của Hồ Chí Minh đến giới trẻ Việt Nam. Nhưng cùng lúc ấy, các thanh niên thuộc phong trào Hướng Đạo cứ đã vẫn tiếp tục liên lạc "ngầm" để duy trì tinh thần của Baden Powell, họ sinh hoạt "chui" như các du kích quân trong thời bình.

Tôi đã gặp các Hướng Đạo này, như anh Phan, 23 tuổi, một cựu chuyên viên phát triển nông thôn, đã hãnh diện khoe bộ đồng phục Hướng Đạo Việt Nam với huy hiệu SẮP SẴN, tiêu biểu một cách kín đáo, chúng tôi không mặc đồng phục để tránh chú ý của công an thành phố, nhưng trong buổi cắm trại ở ngoại ô, hay lửa trại chúng tôi có đồng phục sinh hoạt. Ở nông thôn, dân chúng không phân biệt đồng phục của Hướng Đạo hay của đoàn thanh niên CS khác, chúng tôi chỉ mặc lúc chào cờ buổi sáng sớm hay trong đêm lửa trại ban khuya, khi dân chúng không để ý nhiều. Hấp dẫn như trong trò chơi "thám hiểm", hãnh diện với bộ đồng phục, cùng đây đủ tác phong truyền thống Hướng Đạo thành lập từ 90 năm. Hướng Đạo là một cuộc chơi lớn đầy thú vị trong hoàn cảnh hiện nay ở Việt Nam.

Cuộc chơi Hướng Đạo đã làm một cựu đảng viên 50 tuổi, hiện cũng là một cán sự xã hội, ông Trương Hồng Tâm cảm phục, ông đang cố áp dụng tinh thần và tổ chức Hướng Đạo vào các sinh hoạt thanh niên tại TP. HCM, ông Tâm cũng đã từng là một HDS thời trước "giải phóng". Chính người cựu huynh trưởng cũ của ông Tâm, cũng đang thành lập lại đoàn trong thành phố này, ông hy vọng phong trào sẽ sống lại khi Việt Nam tiến đến không khí dân chủ hơn.

"Trước kia, công an hay theo dõi, canh chừng các HDS trong đồng phục khi sinh hoạt, nhưng càng ngày họ thấy HDS với đồng phục ấy không làm hại gì đến ai, công an bắt đầu làm lơ các hoạt động này của Hướng Đạo"

(xem tiếp trang 52)

QUẢN TRƯỞNG NGUYỄN-TRUNG-THOẠI

Ngựa Chạy Khó thân mến,

*Bạn Đoàn
Lê-Cao-Phan*

Sau cuộc điện-đàm viễn-liên Montréal-Calgary 21-9-1994, Anh lại có thư xác-định việc “đặt hàng”, yêu-cầu bạn-đoàn này phải có gì đóng góp cho LIÊN-LẠC số 13 giữa Noel và Tết! Cũng hơi căng đấy, vì tôi vừa được Anh Chị Em kết- nạp làm bạn vào dịp thành-lập Xóm Hướng-đạo Trưởng-niên Calgary, tuổi bạn chưa tròn ba tháng! Biết viết gì đây cho Anh và các Bạn?

Chuyện sinh-hoạt Hướng-đạo thì thực tình tôi từng được biết qua hồi còn 14-15 tuổi tại Huế, trên ghế nhà trường tiểu-học, kề vai với đám ba đoàn-sinh Hướng-đạo, lại dưới sự hướng-dẫn của một bậc Thầy vừa là giáo-viên văn-hóa vừa là đoàn-trưởng của một trong những Đoàn Hướng-đạo địa-phương như Đinh-Bộ-Linh, Hoàng-Tử-Cảnh, Bạch-Đặng ... Những danh-từ như Đội, Bầy, Đoàn và những tên Rừng trắng-sinh như Sếu Siêng Năng, Trâu Cẩn Cù, hoặc tương-tự như Ngựa Chạy Khó của Anh chẳng hạn, cũng đã từng nghe đến.

Vì hoàn-cảnh riêng không cho phép nên kể viết đạo đó không được gia-nhập đoàn Hướng-đạo. Và lại, với óc phán xét ấu-trĩ, thấy bạn bè cùng tuổi có sinh-hoạt Hướng-đạo nhưng cũng chưa được siêng năng cần cù, chịu khó hơn ai, lại gặp một vị Thầy Trưởng Hướng-đạo quá ư khắt khe nghiêm khắc, không từ dùng roi vọt trừng phạt học-sinh đến phát khiếp ... Thế cho nên thẳng bé cũng ngán, ... có khác nào chẳng muốn học chơi cờ tướng vì thấy đám bạn trẻ con chơi cờ thường “ăn thua đủ” với nhau - ngay cả thế-hệ người lớn cũng thế - thậm chí có khi ném quân cờ hoặc phang nguyên bàn cờ vào đầu nhau ... chỉ vì mấy nước cờ hơn thiệt.

Đã mất cái “đà” đầu tiên lúc còn bé, lên bậc trung-học lại mãi lo học “gạo” để nào thi nào cử, nên tôi cũng chỉ đứng bên lề xem bạn trai bạn gái sinh-hoạt Hướng-đạo; thỉnh thoảng mượn sách báo xem cho biết tôn-chỉ, đường lối, thế nào là nguyên-lý, phương-pháp của tổ-chức mà Huân-tướng Anh-quốc Baden Powell là thủy-tổ từ đầu thế-kỷ.

Xem cho biết thôi. Nhưng hóa ra lúc vào đời từ 1943 giữ vai nhà giáo, nắm từ một lớp học đến một trường học, rồi đến kiểm-soát những trường học, tôi hồi tưởng lại những gì đã nghe, thấy, đọc được về sinh-hoạt Hướng-đạo ngày còn đi học, và nhận thấy những điều đó khá cần-thiết cho công việc của mình. Và cũng đã tìm cách gieo tư-tưởng đẹp cho đồng nghiệp, cho học-sinh, dù thực tình bản-thân chỉ được hấp-thụ gián-tiếp, không qua sinh-hoạt lúc thiếu thời.

Mãi về sau, khoảng năm 1950, khi phải lãnh trách-nhiệm hướng-dẫn một đoàn-thể thanh-thiếu-niên Phật-tử lớn là Gia-đình Phật-tử Thừa-thiên tại Huế, gồm cả 15 Gia-đình tương-đương với 15 Đoàn Hướng-đạo, số đoàn-viên lên gần vài nghìn, lại được nhiều bạn đồng Đạo gốc là Hướng-đạo-sinh hoặc Đội, Đoàn-trưởng các cấp hợp-tác, nên việc đưa các phương-pháp giáo-dục của Hướng-đạo lồng vào sinh-

hoạt tôn-giáo đã tỏ ra bổ-ích. Ba năm dài lãnh trách-nhiệm đó đã giúp tôi vừa làm vừa học, mở trí khá nhiều ở tuổi 30. Và cũng là một sự chuẩn-bị giúp bản-thân chịu được kỷ-luật quân-đội khi phải bước vào quân-trưởng Thủ-đức, dù bản-tính vốn ít nhiều nghệ-sĩ ...

Phải nói rằng sinh-hoạt Gia-đình Phật-tử Việt-Nam và những kinh-nghiệm, dù qua sách vở về sinh-hoạt Hướng-đạo Việt-Nam, đã giúp tôi khá nhiều qua bao nhiêu thử thách của cuộc đời về sau, trong chuyên-môn cũng như văn-chương nghệ-thuật.

Cho đến giờ này, ở vào tuổi ta thường quen gọi là “cổ lai hy”, tôi vẫn giữ nhiều kỷ-niệm đẹp với nhiều Trưởng Hướng-đạo, nhất là tại cố-đô Huế. Theo trí nhớ, tôi xin nhắc đến những bậc thầy như Trưởng Tráng Cử, Tráng Đình, Tôn-Thất Dương-Vân, Tôn-Thất-Đông, Trần-Điện, Lê-Cảnh-Đạm, Trần-Hữu-Khuê ... rồi đến các Trưởng bạn lớn nhỏ, như Võ-Thu-Tịnh, Lê-Hữu-Khai, Trang-Thông, Trần-thị Quỳnh-Châu, Hồ-thị-Vẽ, Tôn-Thất-Thiện, Phan-Thành-Hy, Hồ-Đắc-Côn, Võ-Thu-Lễ, Đoàn-Lai, Nguyễn-Khoa-Dzánh, Phan-Cảnh-Tuân, Nguyễn-Văn-Thục ... trong số đó có những người đã qua đời, có những người còn dưỡng lão đó đây khắp năm châu. Những hình ảnh có thể nói là “trẻ mãi không già” về tinh-thần, nhờ khối óc con tim của huynh-trưởng Hướng-đạo trong mỗi tổ-chức sinh-hoạt thanh-thiếu-niên tôn-giáo hay cộng-đồng chung ...

Riêng đối với Anh, Trưởng Ngựa Chạy Khó thân mến, dù ngày xưa ở quê nhà không được quen biết vì khoảng cách thời-gian lẫn không-gian, nhất là thời-gian, nhưng gần đây gặp nhau tại xứ Bắc Mỹ này, xa bỗng thành gần, sơ hóa thành thân, âu cũng nhờ một phần rất lớn vào tinh-thần Hướng-đạo tốt đẹp. Được vinh-dự làm bạn-đoàn Hướng-đạo là một niềm an ủi không nhỏ trong khi tôi vẫn thuộc thành-phần các Cựu Huynh-Trưởng Gia-Đình Phật-Tử Việt-Nam, dù phân tán khắp nơi trên thế-giới, nhưng vẫn duy-trì sinh-hoạt cho bản-thân và cho thế-hệ đàn em, chẳng khác gì Hướng-Đạo Trưởng-Niên chúng ta.

“Cái ta vốn đáng ghét”, nên tôi thực tình chẳng mấy yên tâm khi được Anh ưu-ái dành cho một trang giới-thiệu trên LIÊN-LẠC số 12 vừa rồi. Dù sao, đây cũng là một cơ-hội thông tin để bạn hữu gần xa, già lẫn trẻ, lục tìm tên nhau trong ký-ức, nhất là sau biến-cố 1975 ... Có thể nhớ lại để thương nhau hay không thương nhau, nhưng miễn còn nhớ đến là đủ lắm rồi, nhất là ở vào tuổi tạm gọi là xế chiều của đa số Anh Chị Em chúng ta.

Trưởng đề-nghị bạn-đoàn này phát-biểu ý-kiến về Phong-trào Hướng-đạo, kể cũng khá tế-nhị, bởi vì Anh Chị Em chúng ta ai cũng thế, chỉ muốn kết vòng tay thân-ái khép kín gần ba mươi nghìn dặm dào vòng lưng hành-tinh, chia xẻ ngọt bùi cay đắng qua kinh-nghiệm trên nửa thế-kỷ tuổi đời thắm nhuận biển-cổ. Có lẽ tôi chỉ muốn xin rằng chúng

ta hãy gạt bỏ tất cả để cùng tinh-tâm riêng cho chúng ta. và góp ý giúp đỡ đàn em trong phong-trào giáo-dục này, quá rộng lớn, ngoài học-đường, ngoài gia-đình, xuyên qua đủ các tôn-giáo để hòa mình vào xã-hội, từ quê cha đất tổ cho đến những nơi tạm trú sống qua cuộc đời, một xã-hội có lắm vấn-đề ...

Có điều là, ở cương-vị anh chị trưởng cao-niên của bất cứ phong-trào giáo-dục thuần-túy vô-tư nào, chúng ta chỉ giữ vai tuồng vô-vấn; và ta chỉ cố-vấn được khi phong-trào có hoàn-cảnh sinh-hoạt. Mà hoàn-cảnh sinh-hoạt thì không phải lúc nào cũng thuận-lợi và nơi nào cũng êm xuôi theo điều kiện chiến-tranh hòa-bình, không nói đến các đường lối chính-sách vân vân và vân vân ... Chẳng hạn khi gặp trường-hợp các nhà đưong-quyền chính-trị chỉ muốn nắm lấy lực-lượng trẻ ngoài học-đường vì một mục-tiêu riêng. Khi ấy thì dù Sếu có Siêng Năng, Trâu có Cẩn Cù, Ngựa có Chịu Khó đến mấy đi nữa cũng đành chịu kho khoanh tay mà thôi.

Như tại Calgary chẳng hạn, theo chỗ tôi biết thì phong-trào Hướng-đạo Việt-Nam từng có phát-triển một thời-gian trước đây mấy năm, rồi sau đó đã lắng xuống và ngừng hẳn cũng do nhiều lý-do phức-tạp: cho thấy rằng phạm cái gì cũng thế, gây dựng đã khó, duy-trì và phát-triển lại càng khó hơn vạn bội. Nhất là ở nước ngoài, khi ta là một cộng-đồng khách, thì đua sinh-hoạt với phong-trào bản-xứ là cả một vấn-đề, vì thi đua vốn là một yếu-tố quan-trọng để tiến phát.

Xem qua vài số báo "The LEADER của Hướng-đạo Canada, tôi thấy có nhiều vấn-đề được nêu ra có tính cách rất xã-hội, chẳng hạn như: giúp cho các gia-đình thuộc loại đặc-biệt có cơ sinh-tồn - liên-kết các gia-đình - duy-trì môi-sinh - bảo-vệ loài vật ... lại có vấn-đề làm sao kết nạp những đoàn-viên mới ở tuổi tráng-niên để lấy thêm kinh-nghiệm hỗ-trợ phong-trào, một chủ-điểm hẳn phải đòi hỏi Anh Chị Em Trưởng-Niên chúng ta suy nghĩ.

Tôi không khỏi xúc-động khi cầm tờ LIÊN-LẠC của Nhóm "Tinh-Thần Baden Powell" với di-ảnh Trưởng Lão Trần-Văn-Khắc, người khai-sinh Phong-trào Hướng-đạo Việt-Nam vừa mãn phần tháng 5-1994 tại Ottawa, và những gì Anh Chị Em viết về Trưởng. Tôi lại nhớ đến vài Trưởng Lão khác như Hoàng-Đạo-Thủy, Tôn-Thất Dương-Vân, và tương-đối trẻ hơn như Lưu-Hữu-Phước, đều mới qua đời mấy năm gần đây tại quê nhà, những rường cột lớn nhỏ từng rất vững chắc cho Mái Nhà Hướng-Đạo Việt-Nam. Một rường cột nữa như Tôn-Thất-Đông, hẳn đã phải ngoài tám tuần, vẫn còn đủ minh-mẫn để có thư phân-ưu từ Việt-Nam (Huế) sang Ottawa tiễn chân muợn Trưởng Lão Trần-Văn-Khắc, cũng đủ chứng tỏ tính chất trẻ và vòng tay lớn của tinh-thần Hướng-Đạo.

LIÊN-LẠC có trang Thư Bạn, "Cánh Chim Én" chuyển tải nhiều tâm-sự của Anh Chị Em bốn phương, trong đó có lần tôi bắt gặp tâm-sự giữa Trưởng Nguyễn-Xuân-Linh (Calgary) và chính Anh, Ngựa Chịu Khó, và thấy khá đặc ý.

Trưởng Linh, cựu Đạo-trưởng Ninh-Thuận, đặt vấn-đề "nhơn hòa", một trong ba yếu-tố thành-công của mọi sinh-hoạt (thiên-thời, địa-lợi, nhân-hòa), cho rằng "Nguyên-lý, Luật, Lời Hứa Hướng-Đạo không có gì ngược với các tín-lý tôn-giáo" - Và làm thế nào dung-hợp được nguyên-lý,

phương-pháp Hướng-đạo với tôn-chỉ và sinh-hoạt của các đoàn thể khác, làm sao "kết hợp được nhiều từ-số vào một mẫu-số chung để tìm ra một đáp-số cho vấn-đề giới trẻ hải-ngoại" - Phần Anh, Ngựa Chịu Khó, anh đã nhắc lời người xưa: tiểu sự chủ về tài-năng, trung sự chủ về tài đức, đại sự ngoài tài đức lại có mệnh thời (trong ý nghĩa chung-cục là "mưu sự tại nhân, thành sự tại thiên" chẳng?), và nhấn mạnh: "Cứ bắt tay vào việc. Chúng ta có một tâm-hồn, Tâm-hồn Hướng-Đạo, đó là niềm an ủi để anh em mình ... "En avant, marche!"

Trưởng Bill Wyman, Hội-trưởng Hội Hướng-đạo Canada, cũng từng viết: "Let's Go! Happy Scouting!" để chấm dứt bài xã-thuyết trên "The LEADER" tổng-kết một năm sinh-hoạt vào mùa thu năm qua, thời-điểm bản lễ chuyển sang năm mới. Quả đúng như lời của các Anh, thế-hệ chúng ta dù đã chân yếu tay mềm phần nào, nhưng về phần "En avant, marche!" từ trong tâm-linh, hầu gọi là có một ngọn đuốc đường đời giúp cho thế-hệ trẻ.

Trưởng Ngựa Chịu Khó thân mến,

Những giòng tùy hứng trên đây, chủ-yếu là gửi đến Anh, nói với một cá-nhân về một câu chuyện tập-thể khá rộng lớn, một phong-trào giáo-dục có độ thâm-niên dày, có tầm ảnh-hưởng khó bề so sánh. Tôi đã dụng ý mang "cái ta đáng ghét" vào câu chuyện, nhằm lấy bản-thân để dẫn chứng cho một mối liên-hệ dù gián-tiếp nhưng rất đáng giá đối với con người và mọi mặt sinh-hoạt của mình. Tôn-sùng Phong-trào Hướng-Đạo tưởng chẳng phải là ngoa-ngôn, phải không Anh? Mong sao những thế-hệ huynh-trưởng và đoàn-viên Hướng-đạo chúng ta sẽ thông-cảm sâu rộng khi lướt qua những giòng tâm-sự này.

Và mong sao phong-trào giáo-dục không mái trường bảng đen và bàn ghế của chúng ta giúp cải-hóa được con người trong cái xã-hội còn mang nặng tai-họa máu lửa chiến-tranh, bệnh tật đói khổ vì phe phái, chủng-tộc, đủ thứ chủ-nghĩa, mà gốc rễ hẳn không ngoài những thói tham sân si.

LIÊN-LẠC số Xuân Ất Hợi 1995 sẽ đến với Anh Chị Em chúng ta để nói chuyện mùa Xuân. Nhưng Mùa Xuân Cuộc Đời không chỉ đóng khung trong những Xuân Giáp Tuất, Ất Hợi, Bính Tý, mà phải là Mùa Xuân miên-trường vĩnh-cửu của con người. Chúng ta những mong góp công Hướng-Đạo vào bức tranh Xuân và khúc ca Xuân ấy. Đó là những bước tiến và phúc-lợi của Anh Chị Em chúng ta mà Trưởng Lord Baden Powell cùng phu-nhân Lady Olave B.P. đang từ trên cõi xa kia phù-trì cho Hướng-Đạo Toàn Thế-Giới thành-đạt. Tôi nói đây theo theo thông-điệp thay chông của Lady Olave mà Hướng-Đạo Trưởng-Niên Hoàng-Hội ở Melbourne (Úc-châu) từng ghi lại.

Rất mong dây LIÊN-LẠC không bao giờ đứt, trái lại, các bàn tay ngày càng xiết chặt, bền chắc hơn cả những gút Dẹp Đồi.- Trưởng Ngựa Chịu Khó đồng ý?

Thân mến,

*Bạn-Đoàn
Lê-Cao-Phan*

Thư Bạn

Theo lời yêu cầu của một số Trường, Bản tin Liên Lạc xin trích đăng một số thư của quý Trường gửi đến để biết tin tức với nhau, trong tinh thần huynh đệ Hướng-Đạo để cùng thương lắm, không ngoài mục đích tưởng nhớ đến nhau. *Ngọc C.K.*

(Xếp theo thứ tự thời gian nhận được).

* Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Ottawa)

. . . Hôm vừa rồi, anh Thường có sang Montréal gặp Anh, tiếc là Anh đi vắng. Đi đâu hè ! Đã rất nhiều lần muốn gặp Anh lâu một chút - mà chuyến vừa rồi, Ngựa Chạy Khó sáng đến chiều lại trở về cùng xóm Trường Niên Montréal, thật tiếc.

Cùng thư này, xin có giấy mời anh cùng "quý Bè Trên" sang dự lễ Trăm Ngày của Trường Trần-Văn-Khắc tại chùa Từ Ân, số 3591 Albion Rd, Gloucester.

Và cũng xin Anh vui lòng mời tất cả quý Trường trong "Xóm Montréal" sang dự nữa nhé cùng với Xóm của anh em chúng tôi.

Chúc Anh "Chân cứng" để chạy cho khỏe và cũng "xin phép chị" vui lòng cho Anh "chạy" với chúng tôi cho có "đàn". Xin kèm theo thư mời Xóm Montréal, nhờ Anh phổ biến giùm cho.

Thân chúc . . .

Liên Lạc .- *Thưa Anh Trường Xóm Ottawa. Ngày Bách Nhật người Anh Cả nhất định Ngựa tôi sẽ có mặt và sẽ lên dự cùng với các anh chị Xóm Trường Niên Montréal.*

Đọc đến giòng " . . . xin phép chị vui lòng cho Anh chạy với chúng tôi . . . " sao mà thấy thân phận Ngựa tui . . . bọt bèo quá vậy !

Thưa Anh Phúc, Trường Xóm Ottawa, Anh hơn Ngựa tôi mấy chục tuổi, Anh và Chị tạt hưởng Hạnh Phúc đến thế nào thì cho phép Ngựa này được hưởng đôi chút, nghĩa là cũng cứng cáp như Anh vậy, trừ khi Anh "quá yếu" mới bày cho đàn em "xin phép" vậy. Theo em nghĩ, đạo nghĩa vợ chồng phải có "tình" trên hết. Có người đã nói : Lúc trẻ, người ta nhờ đến đàn bà để hiểu thế nào là tình yêu, và lúc về già (như tuổi anh em mình) chúng ta nhờ tình yêu để hiểu thế nào là đàn bà".

Trông gặp lại Anh

* Tr. Lê-Đình-Giáo (Thụy Sĩ)

Chắc Trường ngạc nhiên khi nhận được thư này, em là một H.Đ.S. (47 tuổi) qua Thụy-sĩ năm 1983 sau một cuộc vượt biên. Hè vừa rồi, nhân qua California thăm người Anh, bất chợt thấy tờ báo Liên Lạc, vội vàng lấy đọc, đọc xong em lại muốn đọc lại và hỏi người Anh của em các số Liên Lạc trước còn không ? Chỉ có từ số 5, em đọc xong và xin đem về Thụy-sĩ nhâm nhi lại. Nếu đem em vào laboratoire chích máu thử thì chắc chắn em có máu Hướng Đạo tời. Đọc xong các số báo Liên Lạc, em có những nhận xét sau đây :

1.- Tờ báo đúng tôn-chỉ của nó là . . . liên lạc

2.- Những bài viết - tuy là tài-tử, nhưng rất chân tình.

3.- Thiếu sự đóng góp bài vở của các giới trung niên (hay là "ba rọi" như danh từ trường đã xài trong Liên Lạc).

4.- Mục " Thư Bạn" và "Mã Thư" đọc nghe vui, trẻ trung và yêu đời.

5.- Các "Sáng tác" mới như KAMA, BẠN ĐOÀN v.v... khá vui và dễ nhớ, nhưng chữ "BÈ TRÊN" phong cho các Bà Xã, có "quá" lắm không ? Mới nghe tưởng có "mère supérieure" đâu đây !

6.- Tại sao không lấy quảng cáo để bù đắp thêm cho ấn-phí, bưu-phí của Liên Lạc.

Đây là những nhận xét gửi về Ban phụ-trách tùy nghi, em nghĩ chắc các Trường cũng đã có nghĩ đến rồi, Xin Trường đừng mắng em là : Biết rồi, khổ lắm, nói mãi !

Xin Trường ghi tên em vào đọc giả dài hạn (xin lướt 4 giòng)

Dù sao, qua đây, em chưa tìm lại anh em để sinh hoạt, nhưng từ nay, xin gia nhập H.Đ. Trường Niên - qua báo Liên Lạc. Kính chúc . . .

Liên Lạc : *Lâu lâu được đọc thư của một tri-kỹ, lại là một tri-kỹ của một loài hoa quý : Hoa Bách Hợp, còn gì thú cho bằng đối với những kẻ đang vun bón cụm hoa ấy.*

Tiện đây, Ngựa này xin giải đáp từng câu hỏi của Trường.

1.- Đến giờ phút này - Liên Lạc bộ mới đã ra được 13 số, bước sang năm thứ 4 - Liên Lạc vẫn đi đúng ngọn đuốc của các bậc đàn anh đã soi đường, đó là quý anh Thao, anh Ba, và anh Ngân. Thế hệ thứ 2 đang bước theo những "dấu mòn hoa gấm" đó cùng nhau chung sức gánh vác đó là các anh Tỉnh, A. Thường, A. Thiét, A. Thọ, A. Tý (và cháu Phú), A. Châu, A. Hưng, A. Hợp và . . . Ngựa này. Và điều quan trọng hơn hết là được sự hưởng ứng, khuyến khích của các Trường, Thân hữu độc giả khắp nơi cho nên Liên Lạc mới . . . tho đến ngày hôm nay.

2.- Cám ơn lời khen về bài vở, đó cũng do các Trường xa gần góp sức. Trường cũng nên biết : trên đời này một giọng hát chỉ thành-công khi gây được thính giả một kỷ-niệm, một ấn tượng nào đó, các bài vở của Liên Lạc cũng vậy, đều có các Trường Hướng Đạo, hoặc các thân hữu yêu thích Hướng Đạo nên chi đều cùng một tầng số cả, rất dễ cảm thông với nhau. Thêm vào đó, làm sao để Liên Lạc có mãi :

Một chút đẹp trong dĩ vãng

Một chút ngọt ngào cho hiện tại

Và một chút ước mơ cho tương lai

3.- Thiếu sự đóng góp của tuổi " Nửa Chùng Xuân". Nhận xét ấy đúng. Vì các đấng "ba rọi" này đa đoan lắm. Hơn nữa lứa tuổi này đã có các tập san khác thích ứng hơn, như Giúp Ích, Bạch-Mã v.v... Nếu Trường tự nhận mình là "Ba Rọi" (như cõ Lữ Hùng ở San José) thì phá lệ, viết bài đăng vào Liên Lạc làm gương đi. OK!

4.- Mục Mã Thư, Thư Bạn được Trường cho là vui, yêu đời, Ngựa này mới nghe thì khoái, nhưng đôi khi cay đắng lắm, Trường ơi ! Những lời khen tặng khích lệ cũng có, thường rải rác ở thư từ hoặc khi gặp nhau nhắc đến Bản Tin Liên Lạc, chỉ mình mình biết, chỉ mình mình hay, rồi nhẹ bay theo thời gian.

Còn một đôi lần bị "quở trách", trong trí óc có buồn qualoacement, nhưng nhờ tánh của Ngựa này (trời sanh ra thế) mau quên, nên đôi khi . . . chứng nào vắn tật nấy. Bậy thật !

Trường nên nhớ cho một điều : Không ai hoàn toàn cả. Chúng ta thường nghe nói chỉ có Thánh-nhân mới hoàn toàn. Người bao giờ cũng có cái dở, cái khuyết điểm, hèn yếu mà con người trở nên "dễ thương

dễ mến" (chắc chắn 100% là không phải Ngựa này rồi!). " Cái hoàn-toàn " lạnh lẽo lắm. Trong một tiểu thuyết, các nhân vật hoàn-toàn không lấy được cảm tình của người đọc. Có lẽ chúng ta phục nhưng mà chúng ta không yêu. Còn ai hoàn-toàn hơn những Thần và những Thánh ? Vậy mà người ta thấy cần phải "nhân hoá" những đấng linh thiêng ấy để khiến các vị cũng cùng một mực thước như Người ! gần với Người để được Người mến và yêu hơn !

5.- Các danh-từ mới (KAMA, BAN-ĐOÀN v.v...) đã được trình bày ở Liên Lạc số 12, nếu có bổ-tức, xin dành quyền cho bậc đàn anh Lê-Cao-Phan.

Còn chúc Bè Trên mà Ngựa hay xài làm Trường thấy phảng phất hình ảnh của Mère Supérieure ở một couvent đâu đó, là do Ngựa này học sách vở do nhà văn Trà-Lũ truyền lại (mà ở số L.L. 13 này có dẫn chứng) . Chân-truyền đây, không tin hỏi lại Ông Thầy tôi cho mà coi.

6.- Việc lấy thêm quảng cáo để bù đắp chi phí L.L. Ý kiến rất xác đáng nhưng L.L. không làm được, e mất giá trị của bản tin. L.L. nghèo đành chịu. Kỳ trại Hợp Bạn Thắng Tiến Le Breuil (Pháp) Trường Bạch Thu Hà (Cali) có đề nghị mục này, nhưng sau khi bàn luận, đành xếp và luôn luôn nhớ lời phán của Thu-Hà : " Thu-Hà này còn sống, Liên Lạc không thể chết được". Nên đành nương nhờ vào hơi thở của . . . liên bà mà sống vậy.

Sau cùng, Ngựa nhấn nhủ Chú em : Có yêu Liên Lạc thì góp bài và cố-dộng thêm độc giả cùng chung tần số, đó là góp phần nuôi sống Liên Lạc vậy, và sau hết, nếu may ra Trường Bạch-Thu-Hà ở Cali có đọc mấy giòng này chắc cũng nhớ lời thề năm xưa. Mong thay !

Thân chào Trường . . . mới quen.

✱ **Bạn Đoàn Tuấn Việt (Seattle)**

Nhờ mục "Thư Bạn" trong Liên Lạc số 12, tôi được biết có một Trường H.Đ. tới cư-ngụ tại Renton, đó là Tr. Nguyễn-Văn-Thư (Trâu đảm đang). Tôi đã liên lạc điện thoại đàm đạo với Tr. Thư. Hai thị-trấn Renton và Seattle kế cận nhau.

Ngày 25-10-94 tôi tới thăm anh Thư, tay bắt mặt mừng, chuyện trò vui vẻ thân mật. Anh Thư tỏ ra đầy nhiệt huyết với phong-trào Hướng Đạo, anh có nhiều dự tính xây dựng cơ sở Hướng Đạo tại vùng này thêm lớn mạnh, anh đã tiếp xúc và sinh-hoạt với Thanh-đoàn Cửu Long ở Seattle, anh sẽ liên-hệ với các Trường ở Portland và California để tạo sự hỗ-trợ chung. Những Thanh-đoàn-viên Cửu-Long tại đây gồm hầu hết là những sinh viên Đại-học Washington, rất nhiệt

thành, nay lại có thêm Trưởng Thư sinh hoạt với Thanh-đoàn nữa thì chắc chắn không khí sẽ càng thêm tốt đẹp hơn. Sau mỗi đợt mãn khóa của Đại-học Washington thì các anh chị em Sinh viên, trong đó có H.Đ.S. thuộc Thanh-đoàn Cửu Long, sẽ bay đi khắp nơi để kiếm công ăn việc làm. Nếu nay các H.Đ.S. này được đào luyện kỹ càng thì mai kia họ sẽ quyết tâm xây dựng các đoàn Hướng Đạo khắp đó đây. Một triển vọng rất sáng sủa cho phong trào Hướng Đạo Việt Nam.

Cũng trong Liên Lạc số 12, có nói tới danh-từ Ban-Đoàn do Bác Lê-Cao-Phan nêu ra để tặng H.Đ. thay danh từ thân hữu; quả là một đóng góp rất hay cho riêng H.Đ. mà cũng là làm thêm phong phú cho từ-ngữ Việt. Tuấn Việt xin gơ tay tán thành.

À Anh Thoại ơi ! Cụ Lê-Cao-Phan là một tay "dữ dội" trong làng văn học đấy nhé. Trong tờ báo Chân-Lý, tập Một, số 3, tháng 10-1994 . . . , có giới thiệu Cụ Lê-Cao-Phan : Giáo-sư ngoại-ngữ, soạn nhạc, họa-sĩ, điêu-khắc-gia, làm thơ, viết báo, dịch sách, mà dịch-phẩm lớn của Cụ Lê là dịch truyện Kiều sang Anh, Pháp-ngữ.

Kính chúc

Liên Lạc : Ban đoàn Tuấn Việt ơi ! Nửa thơ đã tiếp xúc với chú Thư (Trâu đằm đằm) và bóm tinh thần cho chú ấy thì Ngựa tôi cảm ơn vô cùng, vì đó là chú em của Ngựa này đó. Đã 20 năm nay không gặp nhưng vẫn nhớ hàm răng đều và trắng với khuôn mặt đen và lấm liệt như . . . Từ-Hải vậy. Hy vọng sẽ có nhiều triển vọng tốt cho Hướng Đạo vùng Renton sau khi . . . cung thỉnh được Tr. Phạm-Quang-Lộc ở Oregon về giúp việc Huấn-Luyện.

Đúng như nhà Thơ nói, Anh Lê-Cao-Phan "gờ ghè" lắm, nếu được chàng lão này nói chuyện thì ôi thôi, nghe đã lắm.

Ngoài tài văn chương, sách vở, chàng lão này hơn hẳn nhà thơ, hơn Ngựa này và qua mặt luôn nhà văn Trà-Lũ, vì chàng này có một bằng cấp rất lớn : Bằng độc thân. Sướng thật ! nhưng hình như mới đậu bằng này cách đây mấy năm thôi.

Nhìn chàng lão này, nhiều tài, Ngựa tôi cũng muốn học được như rứa lắm, nhưng Anh Tuấn Việt ơi ! người ta sinh ra là nghệ-sĩ hay không, chứ không thể học-tập mà thành được. Muốn cố sức tìm hiểu thế nào cũng không bằng cái "trực giác" nhiệm mầu của tâm hồn nghệ-sĩ. Như nhà thơ T.V. tả cảnh tre trước gió cũng ngần ấy nét, ngần ấy chữ, nhưng sự cảm giác rộng rãi trong không gian và thời-gian của nhà thơ - nhà thơ chân chính - khiến lời thơ có linh hồn, có vang động ra xa, khác hẳn với những người (như Ngựa này) chỉ biết

viết, ghi lại cái gì nghe thấy mà thôi, đúng là người phạm tục ! Rất khó "đạt" hay "ngộ" đến 1 góc của các đàn anh.

Chết cha rồi ! Viết đến đây mới sực nhớ là mình đứng trước núi Thái-Sơn mà không hay ! Tội lỗi quá lẽ sức mình.

✱ Tr. Nguyễn-Bách-Bằng (Ottawa) (Thư gửi Tr. Nguyễn-Văn-Tĩnh, chuyển lại).

. . . Mới đây tôi được thư người bạn cũ hỏi thăm Anh Trần-Điền và muốn biết địa chỉ của Anh Điền để liên lạc. Vì thấy tên Anh Trần-Điền trên Liên Lạc, không rõ có phải là Anh Trần-Điền trước đây ở Thanh Hóa không ?

Vậy xin Anh vui lòng hỏi giúp. Nếu đúng là anh Trần-Điền ở Thanh Hoá, và có địa-chỉ của Anh thì xin Anh biên cho tôi. Tôi nghĩ Anh Thoại quen nhiều bạn ở miền Trung, cũng có thể nhớ chăng ?

Hôm 15/10/94, ở Ottawa có lệnh khởi công trưng đài Việt Nam trước sự hiện-diện của Bà Bộ-trưởng Di-trú, Bà Đô-trưởng Ottawa, rất nhiều quan khách ngoại quốc. Đến 30-4-95 sẽ làm lễ khánh thành, hôm ấy cũng là ngày Đại-hội của Phụ-Nữ V.N. tại Canada và của Liên Hội Người Việt Cao Niên ở đây. Ngày hôm ấy mong rằng các anh sẽ có thể bớt chút thì giờ đến dự, chúng tôi rất vui mừng được đón tiếp các anh.

Liên Lạc : Đúng là Anh Trần-Điền trước đây ở Thanh Hóa và Liên Lạc có dịp viết bài Kỷ niệm với Anh Gà Hùng Biện trong số Xuân Quý Dậu (số 5 ra tháng 1/1993). Còn Trường muốn biết địa-chỉ của Anh Điền thì hơi khó, họa may Anh Mai-Xuân-Tý biết được, vì anh Điền đã về nước Chúa kỳ Tết Mậu Thân ở Huế (bị Cộng sản Vô Thần sát hại ở An-Cụm, Huế). Xin Anh xem lại L.L. số 5 / tháng 1-1993.

Ngày khánh thành Trưng đài (30-4-95 Em hy vọng Xóm Trường Niên Montréal sẽ lên dự, tuy nhiên việc này còn khá lâu và sẽ tùy thuộc vào thẩm quyền của anh Trường Xóm : Anh Phan-Hữu-Khả, một Đại-Bàng của xóm Montréal đấy.

Riêng em, còn nhớ mãi là mỗi lần lên thăm Trường Khắc là thấy có Anh Bằng : một người bạn cờ tướng với anh Khắc, đã giúp anh Khắc giải trí những tháng ngày mùa Đông ở Canada không đi ra ngoài được. Quý thay tình cố-giao ! Người ấy nay còn đâu !

✱ Tr. Nguyễn Xuân Linh (Calgary)

Như Anh đã rõ, Liên Đoàn H.Đ.V.N. tại Calgary đã được tổ chức và cũng đã ngưng sinh hoạt từ lâu. Cách đây 2 năm, một số Trường cố tái-lập Tráng-đoàn, nhưng nhân số vẫn chỉ có 4 người.

Nay có Xóm H.Đ. Trưởng Niên, anh em Tráng mới mạnh dạn đứng lập 1 Thiếu-đoàn, đồng thời phát triển Tráng-đoàn :

* Xóm H.Đ. Trưởng Niên sẽ hậu thuẫn cho Tráng-đoàn về mọi mặt và hoàn toàn lãnh phần đào tạo Trưởng.

* Anh em Tráng đứng ra tổ-chức một thiếu-đoàn do chính anh em điều-khiển. Đồng thời kết nạp thêm các bạn trẻ và nhờ H.Đ.T.N. huấn-luyện trở thành Trưởng (phụ tá) để tổ chức các đơn vị kế tiếp.

Đây là bước khởi đầu, thành công đến đâu chờ đến cuối năm sẽ tin lại Anh rõ.

Về việc huấn luyện, anh em ở đây đã chuẩn bị theo khả-năng tập-thể sẵn có, có lẽ không hợp thời lắm, nhưng biết làm sao hơn. Cứ thử nghiệm đã rồi sẽ tính, miễn sao không ra ngoài nguyên-lý H.Đ., trong đó có việc áp dụng đúng phương-pháp H.Đ.

(quên đi 3 giờng)

Anh em H.Đ.T.N. ở đây thích thú đọc Bản Tin Liên Lạc (số 12) mỗi người nhận 1 bản. Rất cảm ơn các Trưởng trong Ban Thực Hiện Bản Tin Liên Lạc, một bản tin đúng với truyền thống và xứng-đáng với danh xưng của tờ báo.

Liên Lạc : A ha ! Rứa là Chàng Quỳnh nhà ta (được phép !) cầm cờ và thổi còi .-.-.-. rồi ! Hoan hô Chi Tráng Xanh (Thanh Nguyệt) đã bật đèn xanh kịp thời cho chàng trai đi . . . trả nợ núi sông !

Nếu Xóm H.Đ.T.N. Calgary hậu thuẫn cho Tráng đoàn thì đúng với mục đích của H.Đ. Trưởng Niên rồi.

Theo mình nghĩ, Liên Đoàn (hay Xóm) nên gửi tiền xin mua dài hạn : Bạch-Mã (tức tức Huấn Luyện và diễn đàn Tráng-sinh H.Đ.V.N.. Địa chỉ :

Tr. Tôn Thất Hy

10542 Greta Circle

CYPRESS, CA 90.630 U.S.A.

Về điều-lệ H.Đ.T.N. đã đăng ký rồi. Tuy khoản niên liêm điều 7, chỉ nên đóng và giữ lại cho quỹ Xóm (lối 5 - 10 \$) để chi-phí tiền tem và lật vật, chứ đừng nên đặt vấn đề góp về quỹ Trung Ương, vì hiện nay cũng chưa có chi tiêu gì, nếu có, thì cũng tự túc được. Cần nhất là ở Xóm. Còn vấn đề Thông Tin của H.Đ.T.N., đã có tập san Liên Lạc tiếp hơi. Anh Linh nói chú Quỳnh móc nối lại các Trưởng ở Edmonton để lập Toán Huấn-Luyện. Mình đã có nhờ Tr. Lê-Phục-Hung (Ủy viên H.L./ H.Đ.T.U.) gửi cho mình các tài liệu H.L., nhưng chưa thấy. Chú Hưng cũng vác nhiều ngà voi lắm nhưng vẫn còn sung sức.

Mình cho Linh biết địa chỉ của Tr. Lê-Phục-Hung, để khi cần thì gõ cửa :

102 Joanna Crescent

Thornhill, Ontario, Canada

LAJ - 5F^o

Mình mừng là anh chị em Calgary hưởng ứng Bản Tin Liên Lạc, nếu còn Trưởng nào muốn có, xin cho biết để gửi đến nhà đọc cho vui.

Chúc Thím Linh và các cháu vui, mạnh. Riêng chúc Linh đạt nhiều sở-nguyện .

✻ **Tr. Lê-Nguyên-Bách (Sydney)**

Dù chưa đọc Liên Lạc, Bách tôi đã biết trước phản ứng của nhà báo. Khi thấy bài mình sắp cho đi lại thấy báo trước đăng rồi. Biết vậy mà vẫn làm thì quả nhiên hình phạt phải tăng lên gấp bội, vì đó không phải là tái phạm mà là chủ mưu phạm tội.

Nhưng tôi vẫn cố xin tự bộc bạch để anh thưa với "bè trên" của anh thông cảm mà tha tội đánh đòn . . . cho anh.

Lời bộc bạch như thế này :

Vừa được tin anh Cả mất, toàn thể anh em đều rớt cả lên. Tôi rớt lên thì chỉ tự hành hạ mình vì mất đi một chuỗi dài kỷ niệm. Những anh em ở nước Úc thì vừa rớt lên, vừa tìm đến con người đang mang nặng chuỗi kỷ niệm đó. Do đó, từ nơi này và từ nơi khác có phone, có thư, có Fax, bảo tôi viết điều văn, bảo tôi dự tưởng niệm, bảo tôi góp bài cho số đặc biệt.

Làm thế nào bây giờ ? Chuyện đang nóng hổi, việc làm phải gấp rút cho kịp thời-gian, nhất là không thể nhắc đi nhắc lại một ý tưởng, dù là ý tưởng đó được biểu lộ qua nhiều ngôn-từ khác nhau, nên xin Anh và "bè trên của Anh" thể tình cho, Bách tôi thấy gọn hơn hết là chia đến mỗi vị một bài, chính là bài " Khóc Anh" rồi thêm một bài phụ để đọc trong cuộc lễ truy niệm Anh Cả. Biết là làm vậy trái với chủ trương : "Bài đã gửi cho bốn báo, xin đừng gửi cho báo khác" mà nghĩ rằng : Anh em là anh em chung, cái tang là cái tang chung, quý anh chị em có đọc một bài nhiều lần thì cũng như xem lại 1 băng vi-de-ô để thêm cơ hội nghĩ đến người Anh vừa mất. Thế là tôi đã gửi đi mấy nơi, chỉ còn chờ . . . ngày đọc lời trách móc thôi. Bây giờ thì hoà cả làng rồi, không aiỡ trách Con Cò đang dò từng bước này nữa, phải không Anh Ngựa ?

Bây giờ nói chuyện khác : Được tin chị Thao mất, tôi đã viết thư cho Anh Thao. Cuối cùng nói đến cái tang của gia-đình tôi mới cách đây chưa đầy một tháng. Tôi và gia-đình mới đi Mỹ lo hậu sự cho con gái út của tôi mất ở Los Angelès, lo xong đem tro tàn về

Úc, cả đi cả về mất 7 ngày nên không có dịp thăm lại anh em cũ.

Chưa được 2 năm mà tôi mất vợ, mất Tý, mất Anh Khắc rồi nay mất thêm con gái, thật quá đủ để cho tôi lộn cổ xuống ao, sẵn sàng cho ai muốn xáo muốn xào nước trong hay nước đục cũng được.

Cuối thư

Liên Lạc : *Tài thiệt ! Anh biết trước là sẽ có phản ứng. Thưa Anh Bách (của em) rằng : Em tài hơn Anh một bực nữa, là đoán trước sẽ có màn thanh-minh thanh-ngã của ông Anh trẻ trung của em. Thật là " những tư-tưởng lớn gặp nhau !!!*

Em đã trao thư của Anh cho . . . Trương Vy đọc. Thưa với Anh : Vy là tên của nhà em, mà trong phiên họp ngày 29-10-94 của Xóm H.Đ.T.N. Montréal, các anh chị đã quyết định : đã gia nhập H.Đ.T.N. là đã là Trương, cho nên gọi là Trương Vy hơi ngộ ngộ khi có mặt mấy đứa con, nhưng nhà văn Trà Lũ (Toronto) hết thác mắc chất vấn tại sao khi lại gọi là Bè Trên, khi thì Bè Dưới, khi thì Nhà Người v.v... loạn xạ ngẫu cả lên rứa ?

Anh biết Tr. Vy nói sao không ? Nàng nói : " Xi ! rứa mà cũng viết trên báo cho mấy anh chị cười cho. Em nói là nói với anh, cho anh bớt tánh ba hoa thiên địa, anh phải viết lại mần răng để mấy anh chị khỏi trách em là xen vào công việc của Anh đó thì làm. Em có khi mô nói nặng nhẹ chi với anh; các anh chị tưởng em ăn hiếp anh (như anh Bách thâm nghi), tội nghiệp em quá " ! Anh Bách ơi ! thiếu tiếng khóc hu hu ! ! nữa là em bật đèn xanh, kéo cái đàn nhị và hạ xuống 6 câu vọng cổ liền, tiếp đó là thiên hạ vỗ tay rầm rầm ! Em viết đoạn này, khi Liên Lạc in xong, Tr. Vy đọc, chắc chắn sẽ phán : " Anh đúng là hề ! mà là hề hạng bét, vì "diều" dở quá !!!

Bây giờ xin qua chuyện khác. Anh Bách hiện nay là cây Đại-Bàng của miền Úc-Châu, ai cũng nín tay anh cả, bây giờ thằng em này, xin được nín tay anh và thì thầm với Anh : Xin Anh dục các anh chị em bên đó thành lập "thêm" các Xóm H.Đ.T.N. nhiều lên đi, để kỳ họp Bạn Thắng Tiến V ra mất thiên hạ cho Âu-Châu lé mất chơi, cho Mỹ Châu ngán mất chơi và cho Canada (nhất là thằng em này) quỳ gối phủ-phục chơi.. Đối với Anh, có việc chi mà khó đâu, nhất là ở Úc-Châu có rất nhiều . . . "Hảo Hán" như các Trương : Viem, Hội, Chương, Dũng, Hà v.v... và đặc-biệt bao trùm bởi "Ngôi sao đang lên : Nguyễn Văn Thuật "

Nếu Anh chần chờ không chịu bắt tay thực hiện, em nghĩ rằng Anh sẽ cụt hứng khi tuổi già bắt đầu

lấp ló bên kia cầu nhân-sinh (Bây giờ thì Anh còn trẻ quá !).

Dù kinh nghiệm H.Đ. đã lùi vào dĩ vãng quá xa xăm, em cũng xin Anh lời nó dậy, bắt nó vừng vẩy lại, và như Anh nói trong đoạn cuối bức thư : . . . " cho ai muốn xáo muốn xào nước trong hay nước đục cũng được". Nhưng em tin rằng Anh Bách của em vẫn luôn luôn là " Cò đứng thẳng" để cho đàn em noi theo.

Nhân dịp Anh cho hay là cháu Quỳnh vừa qua đời tại Mỹ mà Anh vừa qua đây để tiễn đưa, em xin phép được thay mặt Anh chị em Hướng Đạo chia buồn cùng anh trong cái mất mát lớn lao này :

Lá vàng còn ở trên cây

Lá xanh rụng xuống, Trời hay chăng Trời !

Anh Bách ơi ! mỗi lần viết đến Anh là hình dung một dáng người cao lớn, tóc râu bạc như cước, nhưng Em đụng đến chữ . . . "già" lại teo ngay, ngán anh quá, ngán thật sự đó.

Ngày xưa, Xuân-Diệu có 4 câu thơ thiệt hay :

Già sao cho được mà già

Nỗi yêu muôn thưở ai mà nói cho

Biển đời ai thả dây đo

Núi thương ai đắp - mà cho tở già !

Phải rứa không , anh Bách trẻ trung của em.

✳ **Tr. Trần Văn Thao (Cali)**

. . . . Nhờ Liên Lạc mà tôi được đăng Cáo Phó để trình làng về cái chết của Chị Thao ở Nha Trang và nhận được của các Trương và bạn hữu xa gần những bức thư chia buồn. Cảm ơn các Trương nhiều.

(xin thông qua 16 giờng)

Về tới Mỹ đã trên 1 tháng, tôi không thấy đau đón gì cả và vẫn làm công việc thường ngày. Đến đầu Septembre tôi thấy gầy gầy rết rết và rồi mưa thốc, mưa tháo, cái bệnh goutte (Phong thấp) nó lại nổi lên. Thế là tôi lâm bệnh từ đấy, mãi khi cơn sốt lên lần thứ hai vào ngày 31-8-94 người nhà mới gọi emergency, đưa vào nhà thương chữa trị cho đến ngày 8-9-94, đến 16-9-94 mới xuất viện. Đến tận nhà thương thăm viếng có Anh Chị Đoàn-Văn-Thiệp, Anh Đường, Anh Phúc, Anh Chị Ninh Đáp. Tình anh em Hướng Đạo lúc nào cũng khăng khít. Trương Lê-Nguyên-Bách có gửi thư chia buồn từ Australie.

Bây giờ nói chuyện chúng mình. Sau khi Tr. Vinh-Đào lên thay Tr. Nguyễn-Văn-Thơ, nhân sự cũng thay đổi, để khỏi mất thì giờ và dễ dàng làm việc. Những anh chị em Hướng Đạo Trương Niên sống không đơn-vị, không tổ chức, còn thêm những Trương ở các chi nhánh, các Trương ở H.Đ.T.U. Nếu không

gom lại thì sẽ rất lẻ loi, cô đơn v.v... Tôi hoàn toàn đồng ý với Thoại và các Trưởng phụ-trách là phải mời và hô hào các Trưởng nêu trên vào một tổ-chức thành các đơn vị (như Xóm, Làng) nằm trong Đại Gia-đình Hướng Đạo Việt Nam, như công việc Thoại đang vất vả làm đó. Tôi còn có tham vọng gom cả những dâu, rể của anh chị em trong gia-đình, những thân-hữu (hay Bạn-Đoàn) như ông già Tuấn của tôi nữa vào Hướng Đạo. Chúng ta sẽ thấy vui vẻ và thân mật thay ! Gặp nhau sẽ có những nụ cười, những bàn tay chìa ra bắt, tìm gặp lại những bạn cố-tri thân tình để chúng ta được sống trong bầu không khí Hướng Đạo thật, không giả tạo.

Hơn một năm nay, Thoại và anh chị em vẫn tiến, tuy nó chậm, nhưng, phần nhiều người hờ hững với tình huynh đệ, hay chưa hiểu ra lợi ích của việc đoàn kết ấy (xin qua 6 giòng). Chúng ta cần hiểu nhau, không thể hiểu và yêu nhau tương đối mà phải tuyệt đối.. Chúng ta thấy 2 tổ chức Hướng Đạo Việt Nam chui ở trong nước ta hiện nay, nếu không sớm thức tỉnh sẽ thành "huynh đệ huých tường" và từ đó sẽ chia rẽ và ghét giận lẫn nhau. Toàn những tay gạo cội chủ trương, chả nhẽ phải đi đến chỗ đó sao ?

Theo thiên ý, tôi tưởng họ đều sống trong Phong Trào vào cỡ chúng ta cả, họ đã tuyên hứa, thuộc luật H.Đ.. Nếu họ xé lẻ để làm chính trị, đảng phái, cái đó họ sẽ chịu lấy trách nhiệm. Chúng ta chẳng biết ý đồ họ ra sao. Chúng ta chỉ tin rằng : "Phương pháp H.Đ. là dành để giáo-dục trẻ em", không có chuyện để đào tạo các Trưởng trở thành đảng-viên chính-trị. Sau này các em khôn lớn lên, biết phân biệt cái hay cái dở, tự ý các em sẽ lựa chọn lấy. Các Trưởng không có quyền làm khác đi.

Thoại và các Trưởng đã làm trúng ý tôi, nên tôi hoan hô cả 2 tay, cả mình và để cho Thoại xử-dụng cái thân già vô dụng của tôi làm gì thì làm, miễn là có ích.

Con Ngựa Chậu Khó ấy, nó chẳng những chịu khó, mà nó còn có lương tâm, vì tôi chắc nó không bao giờ bán đứng một thành Anh, nhất là với mồ hôi của nó. Bây giờ Thoại làm chết thôi, tôi cũng đau ốm không giúp gì được Thoại để đi con đường hữu ích cho đến cùng.

Một lần nữa . . .

T.B. Thao không còn ở địa-chỉ Northridge nữa.

Liên Lạc : Trước hết, em xin thay mặt các anh chị em trong Ban Phụ Trách Liên Lạc cầu chúc Anh mau bình phục để cùng nhau xây đắp cho phong trào Hướng Đạo ngày thêm vững chắc. Em đồng ý với Anh là H.Đ.T.N.

có tiến, nhưng chậm, em xin thêm : và nó vững. Kinh nghiệm chứng minh : Xóm H.Đ.T.N. Calgary đã phục hồi Liên đoàn H.Đ. ở đó sau mấy năm vắng bóng. Trưởng Thư và Xóm (tương lai) Washington sẽ bàn hướng Thanh-đoàn Cửu Long ở Renton và đang hợp tác với xóm Oregon để tổ chức Huấn Luyện Trưởng. Xóm Montréal đang tiến mạnh, để mong hỗ trợ cho Liên Đoàn H.Đ.V.N..

Ở Montréal, với Anh Phan-Hữu-Khả làm Trưởng-Xóm và Anh Lê-Thọ lãnh chức Mổ-Xóm. Đã họp 3 lần và kết quả rất tốt đẹp. Tất cả mang khăn quàng tím, phía sau có hoa bách hợp trắng (Quốc tế).

Còn Âu-Châu, Mỹ-Châu sao vắng bóng ! Hay là ở các nơi đó quá nhiều anh tài nên nhường nhịn nhau chăng ? Em có thư nhờ Anh Chị Nguyễn Xuân Mộng tiếp tay và anh chị Mộng đang thăm dò. Úc-châu đã thành hình.

Anh Thạch nay đã dưỡng hưu, chắc có nhiều thì giờ lo cho H.Đ.T.N. Âu-Châu. Mong là như vậy, vì anh Thạch là người thiết tha lắm với phong trào, hơn nữa Anh là Thứ-Chỉ Làng Bách-Hợp, chắc anh có kế-hoạch riêng của Anh để tổ-chức bên ấy.

Nghe Anh nói lại thay địa chỉ nữa, tội quá ! Anh nhớ cho đàn em biết tin tức anh nhé.

Em cảm cảnh câu nói đầy chân tình của Anh : " Cho Thoại xử dụng cái thân già của tôi, làm gì thì làm " . . .

Anh Thao của em ơi ! Anh cũng xấp xỉ Cửu Tuần rồi, em biết "xin" Anh những gì bây giờ, nhưng em biết rằng : Giá trị của tuổi cao rất cần cho bốn điều sau đây :

- Gỗ già bền lửa
- Rượu cũ ngon miệng
- Sách cổ nên đọc
- Bạn cũ nên tin.

Cả bốn thứ ấy Anh Thao đều có cả, truyền lại cho đàn em đi, Anh Thao.

Kính chúc Anh sớm phục hồi sức khỏe.

✻ Tr. Lê Cao Phan (Calgary).

Từ hôm Anh Chị trở về Montréal đến nay, dễ thường cũng đã được gần cả tháng, hẳn là bình yên sức khỏe thoải mái sau chuyến viếng thăm Calgary. Đối với tuổi già ở nước ngoài, như thế là quá Hạnh-phúc. Và Hạnh-phúc đó Anh Chị ở trong cảnh có thể không nhận thấy bằng kẻ khác nhìn vào, như tôi chẳng hạn, đang sống trong một sự thiếu vắng tình cảm nặng nề. May nhờ có một số bạn bè mới, già và trẻ.

Rất tiếc là hôm Anh Chị rời Calgary (12/8) chính ngay buổi tối hôm đó, cô dâu của tôi từ Saigon

trở về, mang cho tôi được 10 cuốn sách (bản dịch Kiều "Histoire de Kiều") không kịp để trao Anh Chị một bản tặng. Thế rồi từ đây tôi cũng loay hoay với nhiều công việc, nhất là điều động từ xa việc in tiếp cuốn tiếng Anh.

(xin qua 14 giòng)

Trường Linh có đề xuất ý kiến là anh chị em trong Xóm gặp nhau vào những dịp Sinh Nhật của 1 (hoặc 2 nếu tiện) trường để chúc mừng nhau và bàn chút công việc, kể cũng vui (xin qua 6 giòng). Nói thế nhưng rồi cũng phải dời vào ngày nào gần đấy, nhằm ngày cuối tuần để những Trường đang làm việc được nghỉ và tiện tham dự. (xin qua 1/4 trang). Cách đây mấy hôm dài truyền hình VN Việt Nam Calgary có mời tôi đến đài phỏng-vấn về công-tác dịch Kiều và đã phát hình hôm 6 và hôm nay 8/9/94, xem cũng được. Một dịp để đài có thêm mục tìm hiểu Văn-Hóa, về phía dịch-giả cũng là một cơ-hội để sách được quảng cáo, ít nhất cũng tại Calgary này trong giai-đoạn đầu.

Cũng

Liên Lạc : *Anh Phan ơi ! Bài ca của H.Đ.T.N. do Anh sáng tác, đã được toàn thể Trường Xóm Montréal tập dượt, hát nhuần nhuyễn nhiều lần và rất dễ hát, dưới sự hướng dẫn của Nhạc Trưởng Colonel (Tr. Thiết).*

Tr. Phan Thu, Xóm Trường - qua Anh Linh - có gửi cho Liên Lạc 1 bản sinh hoạt Xóm Calgary, có Anh Phan cùng tham-dự là quý lắm rồi. Đã chuyển thư Anh cho Anh Nguyễn-Hữu-Quận và A. Quận cho biết đã biên thư cho Anh rồi. Nếu em nhận được 10 cuốn Kiều của Anh trước dịp Tết thì tốt vô cùng, vì sẽ làm quà tặng cho các thân hữu ở Montréal.

Còn câu chuyện tìm bạn cũ, đối với Liên Lạc là "mission accomplie" rồi đấy nhé !

Em thích mấy câu thơ của Anh :

"Nàng từng bảo ta dạo ấy

"Có tất cả và cũng đâu có gì

"Giữa chúng ta - Ừ đúng đấy

"Vì thực ra từng chẳng có chi

À, kể Anh Phan nghe một chuyện : Khi đi họp và ăn chung với xóm H.Đ.T.N. Montréal, về nhà, một mình em tự hát lại bài hát nhiều lần cho khỏi quên, nhớ khi nào đi đâu, các Trường hỏi hát ra mần răng mà Mõ Làng không hát được thì yếu quá. Thành cháu ngoại hỏi : Ông Ngoại hát bài gì mà ò ò vậy, không vui và hăng hái chi cả ? Em đáp : Ông Ngoại đang thao dợt bài Hường Đạo Trưởng Niên. Cháu nói tiếp : Hèn gì nghe lạ hoắt và tại sao Ông Ngoại không đề nghị dùng bài Hội Nghị Diên Hồng làm Hội-Ca cho đúng với tuổi

Ông Ngoại và ai cũng nhớ cả. Hay là Ông Ngoại sợ . . . già quá, coi bộ râu ria xồm xoàm thì hát bài "Nắng Chiều" cho du dương hơn, hợp với lứa chiều tím foulard của ông Ngoại ? Minh tự nghĩ : Thành này tuổi nhỏ, sao mà tài cao lắm vậy ? Chắc lớn lên, em sẽ xin Ông Trà-Lũ cho nó xách traps theo hầu để học đạo.

Đã nhận thư mới của Anh rồi, Anh chu đáo quá. Bài của Anh gửi cho Thoại, sẽ đăng vào số 13 này.

✻ **Chị Phan Như Ngân (Spring Valley).**

. . . Thưa Anh tôi có đọc một tập giấy Anh Ngân viết về hoạt động Hường Đạo của Anh ấy từ hồi vào H.Đ. ở Huế và sau này nữa, cũng thấy có cái hình rất cũ ở Trại Bạch-Mã Huế. Thư Anh tôi đọc nhưng không hiểu gì mấy, thấy Anh ấy viết nhiều và dài nên ngại đọc, để cũng đã 3 năm rồi, luôn tiện dọn nhà cho sạch sẽ, tôi đã vứt hết. Rất tiếc anh hỏi hơi muộn, nếu anh cho hay 3 tháng trước thì có gửi qua anh.

Hôm Chủ-nhật 14-9-94, có anh Thạch, anh chị Thiệp, anh chị Ninh và anh Phúc xuống San Diego, có lại nhà thương thăm anh Ngân. Anh ấy không nói được, nhưng cũng còn nhận ra các anh ấy; hôm đó anh mệt nên cứ thiếp đi, bây giờ cũng vậy, ngủ cả ngày, sốt luôn, lúc lên lúc xuống.

Thưa Anh, khi mới vào nhà thương anh ấy vẫn khỏe mạnh, anh ấy bị sưng 2 chân, từ háng xuống 2 bàn chân đứng không được, cả 2 tay từ bả vai xuống 2 bàn tay (kiểu như phỏng dạ). Khi họ chữa, vì chuyển các thứ máu vào mạch máu nên bị nhiễm độc vi trùng vào máu. Tôi chỉ nghe cháu kể cho tôi vậy vì Bác sĩ chỉ nói với cháu thôi, nên tôi không rõ lắm.

Xin Anh cho tôi gửi lời kính thăm Chị. . .

Liên Lạc : *Tiếc thật ! Một kho tàng bị mai một. Các nhà sưu tầm tài liệu như cố Phạm-Quang-Lộc, Bùi Năng-Phán sẽ tiếc hùi hụi. Vì thưa Chị, Anh Ngân là một huynh-trưởng kỳ cựu nhưng rất hiếu tuổi trẻ. Việc gì khó, có Anh Ngân, đó là lời Anh Khắc lúc sinh tiền có lần nói với em như vậy. Trong các hội-nghị có phần tế nhị như Đại-Hội Đồng Costa Mesa (1983) Đại Hội Đồng San Jose (1990) đều cung thỉnh Anh Ngân làm chủ tọa Hội nghị.*

Nghe Anh lại vào nhà thương, anh em ở ngoài và khắp nơi có lòng cảm mến Anh từ trước không thể làm gì hơn được, chỉ biết âm-thầm nguyện cầu ơn trên cho sức khỏe Anh được ổn-định, chờ một ngày không xa, Anh sẽ trở về những nơi Anh đã lưu dấu như Bùi Chu, Huế, Nha Trang, Saigon v.v.... nhìn lại lần cuối để thấy rõ cuộc đời, như 4 câu thơ của Phạm Q.K. :

Khóc cười hớn hờ trần gian thế

Nhỏ lệ hay cười cũng thế thôi

*Có không không có rồi không cả
Trước sau sau trước lặng lẽ trời.*

Nhưng thưa Chị, Có một điều mà xin Chị tin rằng : Trong suốt cuộc đời, tính đến nay đã 82 năm (anh sinh :1912) Anh Ngân đã được sự cảm mến của Anh Chị Em Hướng Đạo khắp nơi nếu đã có một lần gặp hay biết Anh.

Và nhân dịp ngày sanh nhật của Anh : 26 - 10. Thay mặt anh em trong Ban Phụ Trách Liên Lạc cầu chúc Anh được sức khỏe, sớm phục hồi và giữ mãi nụ cười cố hữu của Anh.

✻ Tr. Trà Lũ (Sói con đã già) Toronto.

Sói con này hết lòng cảm ơn Trường đã nhớ đến và gửi báo Liên Lạc dài dài. Số nào cũng hay, riêng số 12 tháng 9 này thì hay quá sức lẽ mình, hay rất nhiều mặt. Không ngờ Ngựa viết hay như vậy. Thưa Trường, hiện Trường Tỉnh là hội-viên của Văn Bút Ontario, vậy Sói Con này có thể mời Trường vào Văn Bút Ontario, hội viên viễn cư, được không ? Sói con xin đếm 1,2,3, khi đếm xong 3 mà Trường không trả lời tức là đương nhiên Trường là hội viên Văn Bút Ontario.

Xin cho Sói Con gửi lời vấn an và thán phục Trường Tỉnh, Văn tài cao quá sức. Ngoài ra, cho Sói Con gửi lời chào Chị. À, mà Trường à, trang 8, Trường kêu Chị là Bà Bè Trên, dòng dưới kêu là nhà Ngươi, tại sao lại vừa là bè trên, vừa là bè dưới như vậy ? Để bao giờ Sói con này gặp Chị, sẽ hỏi Chị việc này. Tiện đây xin kể chuyện tiếu lâm (quên đi 14 giờ, vì kể chuyện Mai-Xuân Tý T.Q. ngày trước, và có dặn rằng đừng đăng lên Liên Lạc sợ xúc phạm Trường Tý ở cõi Tiên).

Xóm Calgary đề nghị khăn quàng màu tím cho H.Đ. Trường Niên, Sói con đồng ý liền. Màu tím liên hệ tới chiều tím. Anh em Trường Niên, theo lời B.P., là đang ở giây phút chiều tàn cuộc đời nên màu tím rất thích hợp. Sói con đã chọn màu tím từ lâu rồi, từ trại Thăng Tiến II ở Toronto mấy năm về trước, Trường còn nhớ không ? Khăn của Thăng Tiến II màu tím, mà lúc đó Sói Con này là Chủ Tịch Hội Đồng Bảo Trợ. Kinh thế đấy !

Đọc bài của Trường Lê Cao Phan, Sói Con khoái nhất chữ KAMA, nó hay hơn chữ NATO và IBM của Sói Con. Trường còn nhớ Sói đã viết rằng những ai chỉ nói mà không làm bao giờ đều thuộc dòng NATO (No action, Talk only), và những ông bà nào chỉ to mồm chỉ nói xấu chửi bới đều thuộc dòng IBM (Incredible Big Mouth). KAMA: Không Ai Mời Ai, còn hay hơn nhiều. Xin hoan hô Trường Phan (quên đi 7 giờ về câu của L.N.B. Úc Châu).

Xin cho Sói Con góp chút ít tiền tem.

Liên Lạc : *Cầm bức thư của Ông Chủ Tịch Văn Bút, đọc 3 lần mà vẫn chưa biết mình tỉnh hay đang chiêm bao ! Người ta quyền cao chức trọng, tài ba lý lẽ chỉ đếm 3 tiếng : 1, 2, 3, là a-lê-hấp xong cái rụp, rứa là giải quyết một số mạng. Còn mình thì đọc thư 3 lần, nghĩ 3 đêm vẫn chưa biết là thực hay mộng ! Tệ thật.*

Chuyện ấy để đó, sẽ có thư riêng phân trần sau.

Đoạn kế tiếp trong thư Sói Con Đã Già hỏi Ngựa tôi : *Tà; sao lại có lúc kêu Chị là Bè Trên, câu tiếp kêu người ta là Bè Dưới ? Ngựa tôi xin đáp, đó là chiếu theo sách vở tài-liệu của nhà văn Trà-Lũ đã dẫn chứng, khen hay và đang vận-dộng để đưa vào văn học sử.*

Xin lắng nghe lại lời Trà-Lũ : Bà (đằm già trong Sói) bảo Yeltsin rồi sẽ không khá vì không kính trọng vợ. Ở Bắc Mỹ, đáng liền ông nào cũng kêu vợ là "My better half". Bà hỏi tôi người Việt Nam có tôn kính vợ như vậy không ? Tôi thưa rằng tôi còn ít tuổi, chuyện ở Việt Nam thì tôi không rõ, còn ở đây, chung quanh tôi, Ông chồng nào cũng kêu vợ là "đáng bề trên".

Ngoài ra, cũng Trà-Lũ còn dẫn chứng cho Ngựa tôi, gương của "Người Xưa" để mà suy ngẫm :

Trong khi thảo luận về đề tài : Đi tìm một xã-hội mới cho Việt Nam tương lai, ông Trịnh Vũ Diệp (Ottawa) đứng lên phát biểu : " Ngày xưa, trước khi tôi lấy vợ thì Bố tôi bảo rằng : Con ơi ! Nếu con muốn có hạnh phúc gia-đình thì con hãy nghe lời vợ con ! ! ! Không tin hỏi lại xem.

Và đây là Bè dưới (hay Bè ngang cũng rứa), Cũng do Trà-Lũ dẫn chứng, đẹp vô cùng :

"Lý do yêu ư ? Dễ quá. Câu trả lời của một vị thi sĩ Xứ Tây Ban Nha tôi cho là hay nhất. Đó là Gustavo A. Becquer, thế kỷ thứ 19. Một buổi sáng mùa Xuân, người yêu thỏ thẻ hỏi ông : Anh ơi, Anh làm thơ ngọt ngào và say đắm vô cùng, vậy thơ là gì hở anh ? Người hùng Becquer đã trả lời : Thơ ư ? Thơ chính là . . . Em." (Câu này đã đi vào văn học sử : Poesia . . . eres tu,)

Còn cách xưng hô này nữa, tuy không ăn nhằm gì với bè trên bè dưới, nhưng cũng xin ghi ra đây, để biểu dương vocabulaire tiếng Việt đa nguyên dân chủ, à xin lỗi, là đa dạng, cũng xuất xứ từ lò Trà-Lũ, để bà con cô bác nghe chơi :

Còn vợ chồng miền quê (ở Bắc), thì khi vui về thì chồng gọi vợ là "bu nó, bầm nó". Nhưng khi giận thì chồng gọi vợ là "cái con chết tiệt" rồi xưng Ông ngon lành .

Hương Đạo Trường Niên, khăn quàng tím đúng là do Sói Con Đã Già sáng chế ở trại Họa bạn Thăng Tiến II, nhưng phía sau có hình thêu chữ màu, rất đẹp hình ngũ giác (như lâu năm góc vậy). HĐTN Calgary chỉ đề nghị khăn màu tím. Còn H.Đ.T.N. Montréal, ngoài khăn màu tím, phía sau có gắn thêm hình fleur de lis thêu trắng, quanh có vòng giấy, kết thúc bằng nút đẹp, cũng bằng chỉ trắng, trên nền tím (giống huy hiệu H.Đ. Quốc Tế) trông đẹp không chịu được và đã mang ngay trong phiên họp ngày 29-10-94 và mọi người đều rất hãnh diện. Xin nhớ ơn Sói Con đã già.

Xin tạm ngưng ở đây, xin tha tội lỗi ngôn của một . . . chuẩn hội-viên dăm diều oai-linh rừng thẳm với vị đương-kim Chủ Tịch.

✽ Tr. Nguyễn Đức Chung (Anh-Quốc)

Kể từ sau Trại Họa Bạn, em chưa thư về Trường, nhiều biện-minh lẻ tẻ nhưng cuối cùng mong Trường thương cho và thông cảm.

Em cầu mong Trường, các Trường trong Ban Phụ Trách và quý gia-quyển luôn vui mạnh, nhiều hăng say cả tinh-thần lẫn . . . thể xác.

Anh-Quốc năm nay được mùa nắng hơn mọi năm. Mấy tuần qua cả dân Mít mình và dân bản xứ có những ngày nóng . . . hồi như khí hậu quê nhà. Chẳng bù cho những năm trước, cái nắng làm gọi nhớ quê hương càng đậm (nên năm nay tại Anh, nhiều người đã về thăm quê cho đỡ nhớ ! Em xin nhờ Trường nhận cho . . . của 2 Trường Nguyễn-Xuân-Hương, Nguyễn-Xuân-Hiển và . . . Em. Xin Trường điều chỉnh lại địa chỉ Tr. Hiển như sau . . .

Kính chúc

Liên Lạc : Trường Chung ơi ! Họa Bạn Úc Châu (1995 tháng 12) có về dự không ? Anh Chị Em ở Anh-Quốc có đông không ? Nếu trên dưới 10 vị, nhờ Trường xúc tiến lập Xóm Hương Đạo Trường Niên ở đó thì quý lắm ! Rất mong .

Còn phần các anh em Liên Lạc vẫn bình thường, ai lo việc nấy : Tr. Tình làm Giám Đốc Bưu Điện (mà lúc Tr. Mai-Xuân-Tý còn sống thì nói là : Ông Đạo Liếm - vì liếm tem dán bì), Tr. Thọ thì lo trang trí, án loát tức là Tổng Phát Hành - Peter Phú (Con trai Tr. Mai-Xuân-Tý) vẫn là Tổng Ngân Khố. Các Trường Thiết, Tr. Thường, Tr. Họa, Tr. Hưng, Tr. Châu đặc trách = "Mổ", còn Ngựa này lãnh phần gom góp bài vở và phụ-diễn mục thư-tín. Mỗi năm 4 kỳ, đến nay là số 13 nghĩa là bước sang năm thứ Tư rồi, chưa chết là may.

Thăm Anh Chị Em bên nó.

✽ Tr. Nguyễn Thư (Renton W.)

Không biết thư của em đã đến Trường chưa mà không thấy hồi âm - rồi cũng chẳng nhận được báo Liên Lạc. Chỉ nhận được báo tháng 6 - Trông chờ như mong mẹ đi chợ về - báo tháng 7 rồi gần hết tháng 8 vẫn chưa thấy báo Liên Lạc. Hay là các Trường quên em rồi chăng ?

(quên đi 18 giòng, gồm 3 mục đã được ghi trong Liên Lạc số 12 (tháng 9/94).

Như lời khuyên của Trường, em cố gắng tối đa để hòa nhập với xã-hội này. Hy vọng gia-đình em sẽ vượt qua tất cả để sống cho đáng sống trong tinh-thần Hương Đạo mà em đã tự nguyện dán thân hơn 30 năm nay. "Trâu Càn Cù" mà Hội-đồng Rừng Nha Trang đã chọn giúp cho em - hy vọng và hy-vọng. Có gì phần khởi sẽ tin Trường và Chị Thoại mừng cho gia-đình em

Mỗi hai tuần, chiều Chủ Nhật từ 2g30 - 4 g, em đến chơi với các em trong Thanh-đoàn Cửu-Long - Có lẽ trước khi các em nhập học, có trại, mong sao được đi ngủ đêm ở rừng để tìm lại những gì mà hai chục năm nay chưa được tận hưởng.

Kính chúc các Trường trong báo Liên Lạc và Hội Đồng Hương Đạo "già" nhiều sức khỏe để lo cho H.Đ..

Kính thăm Chị và các cháu

Liên Lạc : Đọc xong Thư, mình nhớ lại mấy câu hát :

Đời mới Tráng Sinh ta

Kề vai cùng nhau gánh vác

Đem tâm trí ta làm về vang sơn hà

Ta tin ta !

Mình mừng lắm Thư ơi, nay về Renton, có đất dựng võ rồi đó, nhà thơ Tuấn Việt có cho hay là đã tiếp xúc với Thư rồi và khen Thư lắm. Ráng lên. Mình hứa sẽ cố gắng đến Renton vui với Xóm Trường Niên ở đó khi đã thành hình để cùng với Trâu Càn Cù nhắc lại chuyện xưa. Anh Nguyễn-Xuân-Linh ở Calgary rất yêu đời và làm rất nhiều việc mà hầu hết là việc . . . vác ngà voi .

✽ Tr. Nguyễn Đức Phúc (Ottawa)

Tiền các anh chị về hôm ấy, làm tôi ra về thấy bao cảm mến bởi sự lưu tâm của anh chị đối với anh Khắc. Sự săn sóc đó khiến gia đình anh Khắc và anh chị em chúng tôi ghi nhớ mãi mãi.

Lão Trường Mai-Liệt - qua anh Phạm-Quân-Khanh - đã tặng tôi khăn quàng và huy hiệu Rừng, nhưng trong buổi họp hàng tháng của Xóm ngày 11-09-94, anh chị em còn giao cho anh Kim (Mổ Xóm) giữ, vì theo anh Thường thì không nên làm "lấy lệ" được - và phải tổ chức dâng hoàng do một Trường nào đó - Anh

Thoại hoặc Anh Hưng trao, mặc dù anh Phúc chỉ nhận lại lần thứ hai.

Bởi vậy, 2 thứ đó vẫn do anh Kim tạm giữ, và sẽ giao cho tôi trong buổi họp Xóm kỳ tới 29-10-94, để anh Thoại và Hưng đại-diện H.Đ.T.Ú. (hay Làng Canada) trao cùng với chứng nhận : ý kiến của Anh Chị Em trong Xóm quyết định nên phải theo.

(xin thông qua 16 giòng)

Vậy xin Anh quá bộ đến Ottawa vào ngày đó cho vui. Và cũng là dịp gặp gỡ để cùng anh Hưng bàn "Ngày Trần Văn Khắc" vào 01-07-95 sắp tới, và sắp đặt ngay từ bây giờ với sự phối hợp của các Xóm Hướng Đạo Trưởng Niên khác ở Canada, vì Xóm Ottawa . . . thiếu người.

Riêng tôi, rất mong Anh sẽ nhận lời và góp thật nhiều ý kiến tốt đẹp cho ngày T.V.K.

Xin chúc . . .

Liên Lạc .- Hôm ấy, khi các anh chị em xóm Montréal lên xe, thấy Anh Phúc tội nghiệp quá, bùi ngùi cảm động. Có lẽ đối với Ngựa tôi, Anh hồi tưởng lại những ngày ở Đạo Ái-Tử (Quảng Trị) và những ngày ở 18 Bùn Chu trước khi di-tản v.v... nhiều kỷ niệm xưa, nay gặp nhau ở nơi đất khách, biết khi nào mới sống lại những ngày vui ấy. Việc Trưởng Mai-Liệu trao khăn quàng B.R. cho Anh là một biệt lệ đấy. Chắc Trưởng Lê-Phục-Hung sẽ đại-diện Ban Huấn Luyện để trao tặng lại Anh. Theo thư Anh Hưng cho biết thì 5-11-94 sẽ có buổi họp chi nhánh ở Ottawa và tiện thể trao khăn quàng B.R. cho Anh, tiếc là hôm ấy Ngựa tôi bận một phiên họp ở Cộng Đồng Người Việt ở Montréal với B.C.H. mới mà Ngựa tôi lại là Chủ Tịch một Hội-đoàn ở đây. Ngựa tôi đã có thư cáo lỗi với Tr. Hưng và cả với Trưởng nữa.

Còn tổ chức "Ngày Trần-Văn-Khắc" vào Hè 1995, theo thiết ý, cần có sự đồng ý của 2 ái nữ Tr. Khắc (Cò Phương Thu và Kim Phương) với sự tham gia của H.Đ. Toronto - Ottawa và Montréal. Người phối họp chung là Trưởng Chi Nhánh Canada (hiện là Tr. Lê Phục Hưng) và người lo lắng và làm chu đáo là Tr. Trần Minh Thường (nếu Tr. Thường không đi xa thanh tra con cháu). Nếu mời thêm các đơn vị Hướng Đạo Việt Nam ở Hoa-Kỳ vùng tương đối gần Ottawa như năm 1992 thì vui lắm. Đó là cái tài của Trưởng Chi-Nhánh.

Lên Ottawa thì khi nào cũng vui cả, được gặp lại các bậc đàn anh trong Xóm Trưởng-Niên như Tr. Bằng, Tr. Cương, Tr. Kim và các Trưởng khác, mà căn cứ lúc nào cũng đặt nơi tư dinh Trưởng Cáo Đỏ Mặt thì không còn gì đáng lo cho anh em Montréal cả.

Vừa rồi, hôm 20-10 Xóm Montréal họp vui lắm. Xóm có sấm 1 Bếp riêng, chỉ lo tiệc tùng nhạt nhẽt. Nhất thế giới đó, Anh xem thử nơi nào có được như vậy không ?

Cùng nhau tập hát bài Hường Đạo Trưởng Niên, các anh chị tuổi từ 65 trở lên 85 đồng ca theo nhịp của Colonel Thiết, hát đi tập lại nhiều lần, làm nhớ lại hồi còn Thiếu-sinh, ai cũng tự thấy mình trẻ lại cả. Tâm hồn Hường Đạo làm gì có ranh giới tuổi tác phải không Anh Phúc ? Cho dù quá khứ có lùi vào dĩ vãng xa xăm, những lúc này đây, tự nó sẽ sống dậy trên những lời ca, nhịp hát, say sưa hát theo lời dẫn đầu của nhạc-trưởng Phạm-Văn-Thiết, một con người có nhiều tài nhưng chưa chịu phô trương. Chắc Anh Phúc cũng quá hiểu Ông Gác Chuông Nhà Thờ này, đáng lẽ lên Tướng 4 sao từ lâu, nhưng vì gãy 2 cái răng (Như D.V.M.) nên đành lưu vong với anh em mình đó.

✻ Chị Xuân Lan (tức chị Đ.M.Ngô) TN.

. . . Xin cảm ơn Trưởng đã cho tôi địa chỉ của Phạm-Quang-Lộc và vui biết bao khi Tr. Lộc cũng hỏi thăm về tôi, cùng trong Liên Lạc số 12. Quả thật tinh thần huynh đệ Hường Đạo vô cùng tuyệt vời ! Càng nghĩ càng thấy Cụ BiPi của chúng ta siêu phàm quá ! Con cháu Cụ dù lưu lạc ở góc biển, chân trời nào cũng tìm nhau, thương nhớ nhau như anh em ruột thịt.

Phản Trưởng, cũng đã hoàn thành thiên-chức của Liên Lạc, tôi xin gửi đến Trưởng một tiếng A . . . A . . . thật dài, để tỏ lòng biết ơn Trưởng và ca ngợi các Trưởng trong Ban Phụ Trách Liên Lạc quá thành công trong nhiệm vụ nối lại giây thân-ái cho Anh Chị Em Hường Đạo đang sống tha-hương, lạc lõng khắp các phương trời.

Sau đây, xin gửi chút quà tặng Liên Lạc, chúc Liên Lạc bất tử (immortel).

Lần trước tôi chúc Liên Lạc sống lâu 100 tuổi, bị Trưởng la : "Răng mà ít rứa?" răng sống mà chờ xem !" Vậy mong là lần này Trưởng sẽ bằng lòng.

Cảm ơn Trưởng đã gửi Liên Lạc số 12. Càng đọc càng vui và chắc rằng niềm vui đó cũng sẽ bất tử.

Kính chúc . . .

Liên Lạc : Thưa Bà Chị rất quen biết nhưng chưa thấy mặt. Được Bà Chị cho đi lên mây, thiệt ra cũng sướng, nhưng còn hãi lắm, vì rất yếu bóng vía.

Ngoài những tin tức trao đổi, Liên Lạc được các Trưởng đọc giả góp bài, kể lại những kỷ niệm ngày xưa khi cùng với các anh chị em Hường Đạo khác sinh hoạt với nhau, trong tinh thần huynh đệ Hường Đạo, tất cả những thứ đó họp lại mới thành Liên Lạc, còn Ngựa tôi chỉ là kẻ đi xin và gom lại. Bà Chị hãy lim dim đôi

mất mà tưởng tượng sự thành hình của Liên Lạc số Tết này : Như vài số Liên Lạc trước đây, Anh Cáo Đố Mặt lãnh phần đánh máy. Rủi kỳ này, Cáo nhà ta qua Mỹ thanh tra con cháu, lâm bệnh nặng, về Ottawa dưỡng bệnh, Ngựa tui không giám gửi bài lên nhờ đánh máy (ai lại bậy rứa rãng chừ !) nên có màn năn nỉ và gửi 1 số bài qua Tr. Trần-Trung-Hợp đánh giùm. Một số khác, đến gãi tai nỉ non với Ông Năm Thiệt. Ngồi viết tiếp phần trả lời các thư nhận được. Như tối nay "Cạn ý", gọi Ông Năm Thiệt tiếp tay giùm, chị biết Ông nói sao không ? Ông phán : "Cậu viết hay thật, không ngờ miệng lưỡi cậu ghê quá, có sách có vở khi đối đáp (toàn cho đi tàu bay giấy cả), đã tuyệt như vậy, tội gì mà ta viết, cứ ngồi mà đọc cho sướng hi hi !" Khôn thiệt !

Ô là là ! miệng nhà quan có gang có thép. Mạnh nói thật !

✻ Tr. Nguyễn Chí Hiếu (Texas)

Em là một Cựu Hướng-đạo-sinh, đến Ottawa thăm một gia đình người bà con mới sang Canada. Tình cờ được đọc tờ "Liên Lạc", em thích-thú quá và đọc hết tờ báo vẫn còn muốn đọc lại. Em năm nay đã 40 tuổi, qua Mỹ đã 13 năm. Em muốn nhận được tờ Liên Lạc thường xuyên, kể từ nay và nếu được, xin Trưởng cho em danh sách các đơn vị H.Đ.V.N. ở các Quốc gia khác, hầu có dịp nối vòng tay lớn. Xin Trưởng cho em gửi bình xăng để các Trưởng . . . Liên Lạc.

Thân kính . . .

Liên Lạc : Trưởng Hiếu ơi ! Ở Texas qua Canada chơi, đọc ké tờ Liên Lạc mà đã thích-thú rồi, như rứa Trưởng đã có "máu Hardé" (xin đọc theo tiếng Pháp) đậm quá rồi, và lại Trưởng cỡ tuổi "Ba Roi" như lứa các chú Lữ Hùng, Lê Xuân Hùng, Lý Khánh Hùng ở San José, ai cũng Hùng cả (L.K. Hồng cũng xin gọi là Hùng luôn, cho đủ Tam Hùng).

Qua Mỹ đã 13 năm, hiện sinh hoạt ở Liên Đoàn nào ? Xin nhớ đất Texas có rất nhiều Trưởng gạo cội : Tr. Đỗ Phát Hai, Tr. Nguyễn Văn Hoàn và rất nhiều Trưởng khác.

Kể từ nay trở đi, Trưởng sẽ nhận được Liên Lạc đều đều cho đến khi Liên Lạc hụt hơi tắt thở, vì có bình xăng của Trưởng rồi hiện nay vẫn chạy đều. Trưởng muốn có danh sách các đơn vị H.Đ.V.N. khắp thế giới để nối vòng tay lớn, cái ấy hơi xa xôi quá. Xin hãy nối lại giây Liên Lạc trong vùng Trưởng ở, đọc các tạp chí H.Đ. đều đều, khi đó sẽ gặp lại các khuôn mặt quen biết mà Trưởng muốn nối lại mối giây. Hoặc muốn tìm ai quen biết, cứ dơ tay lên, Liên Lạc sẽ lãnh

đăng lời rao đó trên bản tin, nhấn quanh, hy vọng sẽ gặp lại nhau - ít nhất là trên mục Thư Tín.

✻ Tr. Hoàng Hội (Melbourne Úc Châu)

Cám ơn Trưởng và Ban Phụ Trách Liên Lạc đã gửi đều đặn Liên Lạc cho tôi. Ngày xưa tôi đã mê tập san Hướng Đạo và Thăng-Tiến biết bao thì ngày nay tôi càng mê tập-san Liên Lạc hơn thế, vì lẽ Liên Lạc ấp ủ biết bao nhiêu kỷ niệm đẹp của thời xa xưa, cái thời mà ngày nay, khi tóc đã bạc, răng đã long, người Hướng Đạo Trưởng Niên nào nhắc lại đều cảm thấy luyến-tiếc vô cùng. Chắc Trưởng cũng còn nhớ mấy câu thơ của Musset mà tôi không thể không nhắc lại đây, vì cùng một tâm trạng :

. . . Ce monde est un grand rêve,
Et le peu de bonheur qui nous vient en chemin,
Nous n'avons pas plutôt ce roseau dans la main
Que le vent nous l'enlève.

Tấm hình trại Phục Sinh năm 1938 là một kỷ niệm đẹp của Trưởng Võ-Thành-Minh với đoàn H.Đ. Hồng-Son, thế mà Liên Lạc đã sửa chữ Ngồi thành chữ Đứng làm cho những ai đã biết Tr. Minh phải rất ngạc-nhiên khi xem tấm hình ấy với lời chú-thích đã bị sửa. May thay Tr. Xuân Lan đã đính-chính trong Liên Lạc số 12. Xin chân thành cám ơn Tr. Xuân Lan.

Nhân việc đính chính này tôi lại biết thêm cái tài hùng-biện của Tr. Mỗ Làng (Ngựa C.K.), và Hồng Sơn Dã Mã ở nơi tiên-cảnh cũng hoan hỉ xá tội cho Liên Lạc đã có tình sửa chữ Ngồi thành chữ Đứng để cho Dã Mã đỡ mỏi chân vì phải ngồi xồm quá lâu ở xứ Kangaroo !

Tôi cũng tiếc rằng bài "Than Hồng" đã không được góp phần với Liên Lạc vì tôi nghĩ rằng bài ấy thích hợp với Liên Lạc hơn là Phù Sa. Nhân nghe Trưởng nói đến việc ăn đồ ăn nguội trong "Nổ lòng của Ngựa" Liên Lạc số 12, tôi lại nhớ câu thơ của một thán-phụ:

"Chàng ơi, phụ thiệp làm chi

Thiếp như cơm nguội đỡ khi đói lòng."

Liên Lạc : Trưởng nhắc lại những kỷ niệm đẹp của đời Hướng Đạo dài dài trong bản tin Liên Lạc, tưởng nhớ lại bao ngày xanh của thời niên-thiếu đã trôi qua, có lẽ một số đồng đọc giả của Liên Lạc cũng cùng tâm-trạng ấy, Hồ Dzếnh có 2 câu thơ thiệt hay :

Mộng tàn, nước chảy mây trôi

Tôi lui hờn lại nhưng đời đã xa . . .

Việc Trưởng khen (thiệt hay giả) là Ngựa tôi . . . hùng biện khi giải thích sự nhầm lẫn Trưởng Võ-Thành-Minh ngồi mà ghi là đứng như trong hình Liên Lạc số 11, trang 25. Lỗi đã sờ sờ ra đó mà còn nguy biện, và Ngựa tôi đã nhận tội ở Liên Lạc số 12 rồi. Tuy nhiên (chữ

này để ghét lắm) thiết ra Tr. Minh "ngồi chồm hồm" như trong hình chưa hẳn là ngồi. Vì ngồi là ngồi trên ghế, ngồi trên bàn, ngồi trên ngai mới đích thực là ngồi. Nhà văn Võ-Phiến đã luận một bài về ăn chơi và ăn thiết, đại ý như sau : Ràng ăn cơm là ăn thiết, còn ăn phở, ăn lòng heo, ăn bò nướng . . . đều là ăn chơi cả. Cũng như uống nước mới là uống thật, còn uống café, uống Cognac là uống chơi hết. Thôi, xin ông Anh xúy xóa chuyện này cho.

Riêng bài "Than Hồng" đúng như lời Trường nói là thích hợp với Liên Lạc hơn là với Phù Sa (Úc Châu) thật. Trường lại nêu lời của một thán-phụ :

"Chàng ơi phụ thiếp làm chi

Thiếp như cơm nguội đỡ khi đói lòng."

Nay Ngựa tôi xin phép phân trần :

"Cơm nguội (hay) cơm nóng cũng bởi tai Nàng le te mời ông hàng xóm xơi trước, muộn màng mới tới phiên tui !" Nghĩ có buồn cho thân phận không, hỡi Người . . . thán phụ nơi xa xôi ấy ?

✽ Tr. Trần-Trung . . . (V.N.)

Đã nhận được tin Anh Trần-Văn-Khắc đã qua đời, thế là hai Anh lớn nhất của Hương Đạo đều đã ra đi. Tuổi đời và tuổi Hương Đạo cũng suýt soát nhau. H.Đ.V.N. như vậy là có phúc lắm đấy, tiếc rằng các Đàn Em thì vẫn còn lặn dạn. Anh Thúy trước khi nhắm mắt còn di-chức lại là muốn được đám tang tổ-chức theo nghi thức Hương Đạo và muốn được chôn cất cạnh người Bạn Đời tại Kim-Lũ, nhưng không được toại-nguyện !

Càng gần những ngày cuối đời Hồ ta càng nhớ Rừng và được tỉnh ngộ hơn, nhưng "tay đã nhúng chàm" rồi ! Nhưng quá muộn màng vẫn còn hơn không !

Anh nên nhớ là sách báo và huy hiệu H.Đ. phải được gửi tay, nếu không thì không bao giờ nhận được.

Cuộc họp mặt một số anh em ngày 31-5-93 tại Hà-Nội đã tự ấn-dịnh là năm sau (1995) ở Huế. Năm nay ở Saigon còn tổ-chức không được, nói chi đến ở Huế lại bày sẽ tổ chức Họp Bạn nữa !

Tình trạng chung hiện nay là họ làm ngơ đôi chút và vẫn theo dõi ở Saigon, còn các Tỉnh vẫn gặt gao. (quên đi 14 giòng). Một số anh em nghĩ rằng : có một khoảng trống vắng nhân-sự trong 20 năm nay, không có Sói để lên Thiếu, không có Tráng nên không có Trường. Những người trẻ nhất cũng 4, 5 chục tuổi. Ngoài Bắc thì từ 1945 đến giờ chỉ có các Cụ Trường từ 7, 8 chục tuổi trở lên thì làm sao mà sinh-hoạt được nếu một mai có cơ-hội hoạt động lại (đến năm 2000 chẳng hạn). Dù sao, cũng có kẻ hở - và tương kế tựu kế

- tổ chức (chui) chuẩn-bị cho một số trẻ, để nhanh chóng xử-dụng được khi cần đến . . .

(Còn dài hơn 1 trang, nhưng chưa tiện ghi ra).

Liên Lạc : Được đọc thư đàn anh (gửi A. Thọ) em thấy tình Hương Đạo vượt cả không-gian và thời-gian.

Đúng như Anh nói, sách báo - dù là báo H.Đ. - gửi về V.N., rất khó đến tay người nhận. Liên Lạc cũng có gửi về một số, nhưng rất hiếm tin là đã nhận đủ.

Tình hình H.Đ. ở quê nhà, đã được một nhà báo ngoại quốc đăng và đã được trích dịch (Liên Lạc số 13 này), hy vọng sẽ có một số ít Trường có thể . . . lấp - phần nào - khoảng trống 20 năm, như Anh đề cập. Anh em trong nhóm phụ trách Liên Lạc đều đã già, em là em út, cũng xấp xỉ 65 tuổi, sang năm là về hưu, em hy vọng dùng thời giờ còn lại làm đôi việc nối tiếp với anh em, gọi là đền đáp ơn đào-tạo của phong trào và sự săn sóc của các bậc đàn anh đi trước.

Kính chúc Anh sức khỏe tốt, tâm-hồn sáng và minh mẫn.

✽ Tr. Phạm-Quang-Lộc (Oregon)

. . . và chúc qùy Trường trong Ban phụ-trách "Liên Lạc" lời cầu chúc an-khang, Hạnh-phúc để L.L. mạnh tiến trên đường "Phục Vụ".

Thưa Trường, em đã nhận được Liên Lạc số 12 . . . (quên đi 2 giòng)

Đọc Liên Lạc càng lâu càng "thấm", thấm cái tình huynh-đệ đượm tình tha thiết. Trên thực-tế, ngay tại quê nhà hiện nay cũng có nhiều vấn-đề làm sút mẻ tình huynh-đệ; thật đáng buồn. Tại hải ngoại, có nhiều kẻ phá rối, gây chia rẽ tình anh em ruột thịt của chúng ta - nản quá Trường ơi !!! Em, Trường Giải và 5 anh chị em khác tham dự trại trường Tùng-Nguyên II, rất hy vọng được gặp Trường, nhưng rồi . . . quá thất vọng, vì vắng bóng Trường : bậc đàn anh quý mến. Đọc mục "Thư Bạn", Trường trả lời thư của Tr. Nguyễn-Văn-Thư, trong đó có nhắc đến em, Trường đã cho em đi tàu bay . . . giấy rồi đó nghe, không dám nhận làm "Trùm" đầu, chỉ mong làm sao nối kết được tình huynh-đệ giúp nhau sống hữu ích để thực thi Lời Hứa và Luật H.Đ. trong đời sống hằng ngày là mãn nguyện lắm rồi, phải không Trường ? Em đã liên lạc với Tr. Thư rồi, hẹn gặp nhau tại Portland ngày 22-10-94 nhân kỳ họp của xóm Hương Đạo Trường Niên. Em sẽ bàn với Tr. Thư để thành lập Xóm H.Đ.T.N. tại Seattle - Washington. Nhiều triển-vọng lắm. Tr. Thư cũng muốn em mở một khóa H.L. cho các Trường ở tại Seattle, nhưng phải chờ thời-gian đã chứ ! Em cũng đã thư và điện thoại cho Xuân Lan . Chị em nói chuyện

khá lâu và rất vui mừng. Rất cảm ơn Quý Trường và "Liên Lạc" đúng nghĩa là Liên Lạc ! . . . và em xin gửi tiền . . . tem.

Liên Lạc : *A Ha ! Đùng vội nản, Lộc mà nản thì ai phụ với Cụ Rùa Vô Tư phát cờ cho Xóm Portland - Oregon ? Đùng có đại mà nói rứa. Minh cũng được cho biết các lục đục bên Mèo, nhưng cứ coi như Tổng Thống Clinton bị bươi móc, Ông Nixon qua đời, thì Lộc cứ xem những chuyện linh kinh bực mình đó như những trận bão, động đất rồi mô cũng vào nấy cả. Nói cho vui thôi, chứ thật ra cũng đáng buồn (đùng buồn lâu). Thời buổi này, Phong trào Hướng Đạo chúng ta có được một Chủ Tịch như Tr. Vinh Đào là quý lắm đó, "hột xoàn đó", rắng mà giữ gìn và tiếp tay Tr. Vinh-Đào. Riêng Ngựa này, cảm cái tình của Tr. Đào trong mấy lần tiếp xúc, nên đã nhận tiếp tay H.Đ.T.Ư. trong việc nối gảy liên-lạc các Trường cao niên (và thấp niên) để đến cùng chơi với các Liên Đoàn, các Đoàn ở địa phương các Trường ấy ! . . .*

Đọc Khai Phá, số mới, mới thấy sự cố gắng của anh chị em xóm Portland, Lộc rắng giúp Thư ở Renton để H.L. các Trường vùng ấy rồi 2 Liên Đoàn cùng nhau trao đổi để cùng tiến, đó là Lộc đã đền đáp Phong Trào đã đào luyện ra mình. Minh sinh-hoạt Hướng Đạo từ lúc Sói đến ngày nay (trừ 2 năm 1946-47) nghiệm lại, từ tuổi ấu-thơ cho đến tuổi hoa-niên chứa chất đầy những giấc mộng - những giấc mộng tầm thường - mà chưa bao giờ thực-hiện nổi, nhưng thú thật với Lộc, mình - đến giờ phút này - vẫn yêu quý nó biết bao. Những hình ảnh cũ, hương vị xưa nếu được gọi lại sẽ giúp mình thêm can-dảm để cùng với các anh chị em H.Đ. sống lại thời xa xưa. Những lúc đó, đôi lần nếu không tự-chế, mình sẽ lịm đi trong nhớ thương nướn tiếc . . .

Tới 21-11-94, mình có gọi điện thoại nói chuyện với Tr. Rùa Vô Tư được biết thêm vài điều hữu ích. Tr. Rùa có gửi bài Tết, không biết có nhận kịp để đăng không, vì đến đầu Décembre 94 phải ra Liên Lạc số Tết. Minh có gửi thư và mấy tài liệu qua, Lộc chắc đã nhận đủ rồi. Chúc sức khỏe và nhiều vui.

✻ **Tr. Trần Công Lao (Pháp)**

Rất vui mừng thấy trong danh sách H.L.V. Khóa Bằng Rừng Tráng tại Lost Valley Scout Reservation, California có tên Trường. Lạc-dà hy vọng sẽ được vinh dự gặp lại Trường trong dịp này để : Trước hết là học hỏi thêm kinh nghiệm quý báu và kiến thức sâu xa của Trường; sau là để được thăm hỏi sức khỏe, được đàm đạo với Trường bằng giọng Huế cho sướng cái miệng. Rứa mới bùi ! Nhưng suốt thời gian trại chẳng thấy tâm

dạng Trường đâu cả. Vô lẽ Trường hết "chịu khó" rồi rắng ? Lạc-dà không tin điều đó.

Thành thật cảm ơn Trường, từ sau ngày Họp Bạn Thăng Tiến ở Le Breuil (Pháp) về, Lạc đã đã đều đặn nhận được báo Liên Lạc, bộ mới kể từ số 7. Vậy xin kính gửi theo đây 40 Mỹ Kim để bù đắp vào phí tồn in và bưu phí của Liên Lạc.

Buổi họp các Trường thuộc L.Đ. Thăng Long, Chúa Nhật 30/10/94 Lạc đã đã quảng cáo sâu rộng tờ Liên Lạc.

Vài giòng

Liên Lạc : *Rứa là đã hơn 2 niên rồi, eng và tui chưa chộ lại nhau. "Dung" cứ "dớ" nhau hoài là đặng. Tui xin cảm ơn Eng đã gửi cho L.L. thùng xăng đại tổ chẳng. Có rứa thì L.L. bura sức chạy lâu dài đặng. Eng nói hy vọng học hỏi nơi tui kinh nghiệm quý báu, làm tui ớt dợt quá sức lẽ mình. Kinh nghiệm cóc khô chi, chỉ ba hoa thiên địa, may mà đến chừ, chưa lỗ máu đầu là phước Ôn Mệ để lại đó. Đòi nhà ai mà ngộ chưa tề : ra báo mà không có Chủ-Nhiệm, Chủ Bút, vốn liếng, nhà in, không quảng cáo, rứa mà cầm cưa cọ cưa mà chưa ngoẻo, kể cũng lạ. Đó là "dờ" bà con xóm giềng tiếp hơi đó (Thời, nghe giọng Huế chùng nó đủ bura rồi hí).*

Cảm ơn Trường đã quảng bá Liên Lạc đến Liên đoàn. Hiện nay đọc giả L.L. cũng khá nhiều, nếu có thêm người hưởng ứng thì còn gì quý cho bằng. Làm rắng mà Trường "quậy" Xóm Hướng Đạo Trường Niên bên nó cho tui một tí được không ? Ngựa trả thù lao xứng-dáng với . . . Công lao. Chúc sức mạnh và hãy giữ liên lạc với dau cho bùi, eng hí !

✻ **Tr. Nguyễn-Đức-Phúc (Ottawa)**

. . . Chúc Anh Chị và các cháu vui mạnh. Đã nhận được thư của Anh. Có cả "bản phớ" thư gửi cho Anh Hưng . . . Rất thông cảm và "đành vui lòng" vậy.

Cùng thư này, xin Anh Chị làm ơn đặt làm cho mười lăm (15) cái khăn quàng của Hướng Đạo Trường Niên - theo y như khăn quàng của xóm Montréal của các anh đang có nhé - Làm y như vậy vì anh em bên này ý muốn có một loạt khăn quàng thống nhất cho Làng Hướng Đạo Trường Niên. Ít nhất cũng phải có được Ottawa, Montréal y như nhau. Tội xin Anh vui lòng làm cho và hết bao nhiêu xin gửi A. Thường hoặc chi-phiếu cho Anh khi "lãnh hóa". Anh Chị Em bên này bảo vậy đó. Anh "trách" sao không có bài tường thuật của Xóm Ottawa. Tường hàng tháng họp, có gì mà tường thuật, chả lẽ kể cả sau khi họp, kéo nhau ra "Quán" Palace ăn kiểu "KAMA" hay sao; kèm theo đây

một bản cho Anh vừa lòng, nhưng "nội bộ" thôi nhé !
Mén.

Liên Lạc : *Anh Phúc ơi, tường thuật sinh hoạt Xóm
Ottawa đã có rồi, đăng vào Liên Lạc số này đủ.*

*Anh em mình sống xa quê hương (dù Anh vừa
mới sang) còn chút tình (H.Đ.) này để gần gũi nhau, dù
sao cũng tự nhiên, không giữ kẽ như một số hội-đoàn
khác, cố mà giữ vững tay lái xóm Ottawa, bờ ông
Trưởng Xóm.*

✻ **Tr. Lữ Hùng (H.Đ. Ba rọi ở San Jose.**

Lâu lắm, không hỏi thăm quý Trưởng Canada. Lần trước Los em không đi được nên không có gặp các Trưởng cũ. Nhân đọc báo thấy một câu truyện về Hướng Đạo Việt Nam ở Saigon rất có ý nghĩa nên em dịch ra gửi đến Liên Lạc. Nếu được, hoặc không thấy có gì "tranh luận" thì xin đăng để các bạn H.Đ. hải ngoại đọc.

Lần đọc Liên Lạc số trước mới được biết ông Bác Đào-Trọng-Cương lại là Cựu Trưởng H.Đ. Em và Bác Cương có liên lạc gia-đình từ 30 năm, không hề nghe bác Cương nhắc là một Trưởng H.Đ. Nay nhờ Liên Lạc mới biết mình có ông bác họ ngoại là "Trưởng Kỳ Cựu". Trong 20 năm sinh hoạt H.Đ. từ Việt Nam ra ngoại quốc mà để mất lời dạy bảo của Tr. Đào-Trọng-Cương thì Lữ-Hùng này thật đáng trách, đáng bị (hay được !) coi là H.Đ. Ba Rọi phải . . . (bỏ 1 giòng).

Vài hàng kính thăm Trưởng. Tình hình miền Tây (H.Đ.) vẫn yên tĩnh. Các Trưởng Diên Hồng, Ra Khôi, Lạc Hồng vừa tổ chức ngày H.Đ.V.N. có đăng báo xôm tụ . . . , nhưng Lữ-Hùng này không được thông báo nên . . . miss-it.

Kính chúc . . .

Liên Lạc : *Lâu lắm mới nhận được tin, lại có bài đăng vào Liên Lạc, Thật đáng khen, lại nhận thêm bà con họ hàng là Trưởng H.Đ., chắc Tr. Cương đọc đến đoạn này tìm thằng cháu này mà phết 3 cái về cái tội : Không biết oai danh ta. Gấu Thằng Thấn nên nhớ rằng chữ "Ba Rọi" là đại-diện cho một "lứa tuổi" đang lên đó, đừng tưởng bỏ mà nghĩ rằng Ba Rọi là . . . nghĩ chơi, đầu có được ! Nhìn xem trên vòm trời H.Đ.V.N. Hải ngoại, biết bao H.Đ. Ba Rọi đã làm nên nhiều chuyện hay ho hữu ích. Đơn cử sơ sơ : Canada có Lê-Phục-Hung, Úc Châu có Nguyễn-Văn-Thuất (và nhiều ngôi sao sáng khác nữa) Âu-Châu có Bùi-Năng-Phán, Tô-Văn-Phước, Lý trí Thanh hương v.v... Hoa-Kỳ thì Gấu đã biết, trong đó có cả . . . Gấu, là những rường cột của H.Đ.V.N. của đầu Thế Kỷ 21 đó. Đừng đùa !*

*Gấu có ngon lành, hãy noi gương Ông Bác họ
Đào, xúc tiến lập Hướng Đạo Trưởng Niên San Jose
cho thiên hạ biết tài chơi ! Chờ xem !*

✻ **Tr. Nguyễn Khắc Tiếp (Úc Châu)**

. . . như có lần gửi thư cho Anh, tôi có nói chưa bao giờ xem hết 1 tờ báo, ấy thế mà khi nhận được Liên Lạc là tôi xem miết cho đến hết, rồi chuyển cho một số anh em H.Đ. để đọc ké tin tức anh em, biết thêm hoài bão của anh em , tuy vì hoàn cảnh này nọ mà tạm ngưng sinh hoạt, nay Liên Lạc giúp cơ hội ôn lại tinh thần H.Đ. ở nước người. Nam Úc tôi trước có 3 đoàn, nay còn 1 phục-vụ cho tôn giáo, còn 2 đoàn ngừng đã mấy năm nay. Tôi thì gần bát-tuần, từ khi đến Úc có đến sinh hoạt với mỗi đoàn ít lần, và 1 lần đi Jamboree Sydney thì bị ốm, phải ngưng lại Melbourne uống ít thang thuốc bắc để vào ngày sau đó trở về lại Nam Úc trong khi các anh em khác tiếp tục đi Họp Bạn. Thật uống (xin qua 9 giòng). Trước đây Anh Phạm-Đình-Chương ở Melbourne có thư cho tôi để ghi lại các sinh hoạt của tôi, dạo ấy tôi bệnh thập tử nhất sinh nên không khai được, nay A. Trần-Duy-Hung nhắc lại, lần lượt tôi nhớ lại : Tôi vào H.Đ. vào khoảng 1932-33 khi Hà-Nội mới có 2 đoàn Gia Long và Thăng Long. Tôi ở đoàn Gia-Long do A. Trần-Văn-Tuyên làm Đoàn-trưởng (A. Tuyên thường hay cắn môi nên môi thường đỏ). A. Nguyễn Biền đoàn phó và A. Vũ-Văn-Lai làm meneur de troupe. Tôi làm đội-phó đội Hironnelle, khi đó Anh Khắc và Anh Thúy hướng-dẫn. Ít lâu, có thêm bày sói (louveteau) do chị Lê-Thị-Lựu họa-sĩ Trưởng Bách Nghệ phụ-trách. Thời đó thường dùng các bài ca tiếng Pháp và sinh hoạt cùng Scout de France; Tuy vậy khi tuyên lời hứa thì tuyệt đối chỉ bằng tiếng Việt. (xin qua 12 giòng) . Ngoài các cuộc cắm trại ngoại ô Hà nội, tôi cũng được đi trại 15 ngày tại Núi Cánh Diều, Ninh-Bình (đoạn này kể lại các trò chơi lớn, sinh hoạt ở Thiếu-đoàn 14 giòng). Dạo ấy tôi chưa có Tên Rừng. Tôi là lớn trong gia đình, nên nhờ ảnh hưởng của Hướng Đạo nên tôi đã dìu dắt các em tôi, các em con ông Chú tôi và sau này dìu dắt các con tôi, (con trai tôi cũng vào H.Đ. hồi trước 1945), tất cả đều nên người cả.

Trở lại H.Đ., tôi đang cố gắng liên lạc với Anh Trung Râu (Nam Úc có nhiều Trung và có đến 2 Trung là H.Đ. để lập lại Hướng Đạo Trưởng Niên. Anh làm Giám đốc phúc-lợi của Cộng Đồng Người Việt ở Nam Úc, xấp xỉ lục tuần; còn mạnh lại có phương tiện, hy vọng quy tụ anh em H.Đ. được.

Tôi có đưa báo Liên Lạc để anh được tin các anh em đã từng sinh-hoạt ở miền Trung, chắc anh thích thú lắm, vì máu H.Đ. anh ấy còn nóng hổi hổi. Một em

thuộc Tráng Niên, sau khi xem L.L. cũng muốn nói vòng tay lớn, em có gửi tôi 20 dollars để cùng tôi đổ xăng thêm cho L.L. (kèm thư 50 us). Hai vợ chồng anh cũng là H.Đ., sắp có 1 Sói con. Anh hơi e dè, vì xem báo toàn là những cây đại-thụ cả. Tôi khuyến khích : H.Đ. làm gì có phân biệt tuổi tác, để tôi gửi anh Thoại để anh nhận báo Liên Lạc xem và chia sẻ với các bạn H.Đ. khác, như tôi đã làm với Anh. Tôi gửi theo đây địa chỉ A. Vinh để nhận báo, những năm sau này, để anh Vinh tùy liệu, có quên, xin Anh cứ nhắc.

Ngoài ra, tôi đề nghị để góp ý : Nếu khăn quàng hay insigne cho các Trưởng-niên, lấy màu trắng viền tím hay xanh dương viền màu khác, vì đa số Trưởng-niên tóc cũng bạc trắng cả, khi có trại lớn, khi thấy nhiều khăn quàng trắng thì biết những cây đại thụ đó còn sinh hoạt được , anh Thoại ạ ! Tôi cũng mong trại T.T. 5 ở Sydney sẽ cố gắng lết đến trại để được gặp các Anh.

Thân chúc

Liên Lạc : Đọc thư dài của bậc đàn anh, thấy thích thú quá. Được Trưởng quàng bá bản tin Liên Lạc đến các Trưởng khác ở Úc Châu thì còn gì quý cho bằng. Té ra ở Úc Châu còn nhiều nhân tài H.Đ. ẩn danh, nhờ Trưởng đánh thức họ dậy, xống tay áo, tháo cà vạt, tuột giầy để xông vào kiến thiết Phong trào H.Đ. Tr. Vinh sẽ nhận báo Liên Lạc ngay số 13 (số Tết) này trở đi. Ý kiến của Trưởng về insigne và khăn quàng của H.Đ.T.N., em nghĩ rằng H.Đ.T.N. còn gồm rất nhiều mái đầu tiêu muối, mái đầu xanh, đầu chỉ là đầu bạc, dù là Trưởng Niên, miễn là tâm hồn trẻ mãi là được..

Anh nhắc lại những kỷ-niệm H.Đ. ngày xưa, phần lớn các Anh cùng lứa đã đăng ký với Cụ BìPi. Còn Anh lưu lại với đàn em, xin Anh cố gắng hồi tưởng lại viết vài bài nói về H.Đ. thời . . . Anh Hùng xưa cho em út được nghe với.

Kính chúc Anh sức khỏe.

CHÂU CHÁU ĐÁ VOI

(tiếp theo)

Cũng như mọi cán bộ kỳ cựu CS khác, Ông Trương đã lên án tình trạng đua đòi tư bản mới hiện nay của thanh thiếu niên, ông lấy tinh thần Hương Đạo như một cách để duy trì đạo đức tốt nhất. "Tình trạng xã hội đang băng hoại, chúng tôi cần niềm tin mới, các tín điều của đảng không còn đủ hấp dẫn nữa . . ."

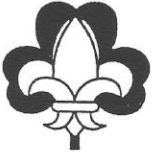
Cũng với tinh thần cầu tiến trong một xã hội đang thay đổi, anh Nguyễn Công Danh, 25 tuổi, với hoài bão muốn thay đổi cho một Việt Nam hùng mạnh, hiện nay anh đang là huynh trưởng của một đoàn với 14 HDS, anh nói : "tôi đã gia nhập HĐ từ 4 năm nay, tôi rất khâm phục các điều luật và lời hứa HĐ, phục vụ tổ quốc và thượng đế, cùng giúp ích mọi người khác" "Tinh thần giúp ích mọi người, xem người khác như bạn, coi HDS khác như anh em ruột thịt đã giúp tôi sống một cách vui vẻ, vượt qua các khó khăn của đời sống hàng ngày. . ."

Sức mạnh tiềm tàng của Hương Đạo ở Việt Nam, đã được các Ủy viên HĐ Thế Giới nhận biết và cảm phục. Dr. Jacques Moreillon, Tổng Thư Ký Phong Trào Hương Đạo Thế Giới đã công nhận điều này, tuy nhiên ông cho biết chưa đến lúc Văn Phòng Hương Đạo Thế Giới thảo luận chính thức với chính quyền CSVN, ông sợ các đoàn truyền thống Hương Đạo hiện nay sẽ phải sát nhập với đoàn thanh niên của chính quyền, như chính quyền CS đòi hỏi. Với các tiến triển thay đổi kinh tế đổi mới, việc thay đổi thái độ chính trị chỉ là thời gian; "Thời gian sẽ trả lời là chúng ta sẽ thắng thế" ông cho rằng: Tốt nhất bây giờ là hãy để con "châu cháu" Hương Đạo âm thầm làm công^{việc} đá . . . con voi CS, lâu nhưng thấm thía lắm.

LỮ HÙNG - Gấu trắng thần (RS, HĐ Ba Rọi)

trích dịch.

HƯỚNG - ĐẠO VIỆT - NAM ÚC ĐẠI LỢI

Ban Chấp Hành

Ngày 21 tháng 11 năm 1994

Dề Mục : thu mời tham dự trại họp bạn Thăng Tiến V

Thưa Quý Trưởng,
Thưa Quý Vị,
Các Anh Chị Em thân mến.

Một lần nữa, trại họp bạn Hướng Đạo Việt Nam toàn thế giới sẽ khởi diễn. Được sự ủy nhiệm của Hội Đồng Trung Ương, Chi Nhánh Úc Đại Lợi sẽ tổ chức trại họp bạn Hướng Đạo Việt Nam Thăng Tiến V vào mùa hè 1995 tại Úc với các chi tiết sơ khởi như sau :

Thời gian : từ 28.12.1995 đến 3.1.1996

Địa điểm : Glenfield Activities Centre
Cambridge Avenue Glenfield NSW 2167 Australia

Bản tin Phù Sa của Chi Nhánh Úc Đại Lợi, bản tin của trại họp bạn và các báo chí Hướng Đạo Việt Nam sẽ lần lượt đăng tải các tin tức mới nhất. Các chi tiết cần thiết khác về trại họp bạn có thể liên lạc với Văn Phòng Ban Điều Hành Dự Án Thăng Tiến V :

Địa chỉ : P.O. Box 118 Cabramatta NSW 2166 Australia
Tel.: (61 2) 726 0222 Fax : (61 2) 725 7063

Để tiện việc xin chiếu khản nhập cảnh hoặc xin tài trợ, thu mời bằng Anh ngữ do Trưởng Tổng Ủy Viên Hội Hướng Đạo Úc, tiểu bang New South Wales đồng ký được kèm theo. Nếu cần bản chính, có thể liên lạc với các Trưởng Chủ Tịch các Chi Nhánh Hướng Đạo Việt Nam tại quốc gia cư ngụ hoặc Ban Điều Hành Dự Án Thăng Tiến V.

Ước mong sẽ được gặp đồng đạo Quý Vị, Quý Trưởng và các Anh Chị Em tại trại họp bạn.

Thân ái chào Quý Trưởng, Quý Vị và các Anh Chị Em.

Nguyễn Văn Thuật
Ủy Viên Trưởng

Đặng Trung Chính
Trưởng Dự Án

SCOUTS

The Scout Association of Australia
NEW SOUTH WALES BRANCH
"The Buryas" 5 Rogers Avenue Haberfield NSW 2045
P.O. Box 115 Haberfield NSW 2045

Dear Scouter

On behalf of the Scout Groups of Vietnamese origin in Australia we are extending the invitation to you, your Scouts and your Group Committee members to participate in the Fifth Vietnamese International Jamborette.

Over 400 Scouts of Vietnamese origin from around the world are expected to attend the Jamborette which will be held at Glenfield Activities Centre in New South Wales, Australia from December 28, 1995 to January 3, 1996.

We welcome you and look forward to your participation.

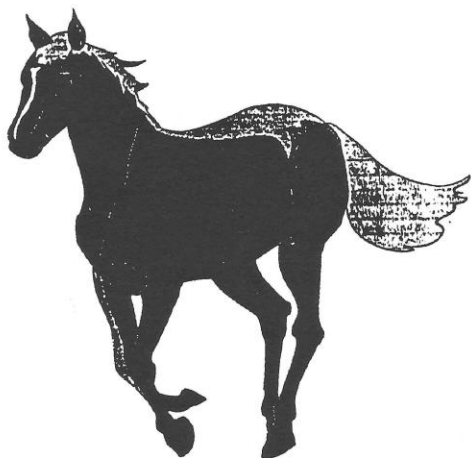
Yours in Scouting

21 November 1994

Dr Bruce Munro
Chief Commissioner
New South Wales Branch
The Scout Association of Australia

Thuat V Nguyen
Representing Vietnamese Scouting
in Australia

Mã Thư

Ngựa C.K. Phụ Trách

* Anh Chị Trung và Hoa (Florida)

Cám ơn mỹ ý của Lâm Đạo-Trưởng và Phu-nhân. Hai bài thư mà Lâm Đạo-trưởng gửi cho Liên Lạc, xin phép đăng 1 bài, vì bài kia : Trưởng đã cho Ngựa này ... "Lên không gian" nên Ngựa hãi lắm, không dám đăng, chỉ xin cất riêng để thăm-tạ lòng quý mến của cố nhân. Xin có thư riêng.

* Chị Huỳnh-Oanh (Calgary)

Đã nhận thư đề ngày 11-10-1994 của chị rồi. Lại nhận thêm quà cho Liên Lạc. Xin cám ơn. Những lời chân tình trong thư chị viết, Ngựa này không dám nhận. Vì có lời dặn "đừng đăng nội dung thư lên báo Liên Lạc" nên chỉ xin vắn tắt vài hàng để đáp ơn tri ngộ.

* Anh chị Thủy - Ly (Merkel).

Cám ơn Hội-đồng Xóm Chuối" đã gửi hình ảnh hôm ghé thăm ở Montréal vừa rồi. Hình của Lang tây chụp (tự động) răng mà đẹp rứa. Tuy ngắn ngủi nhưng đây chân tình. Ngựa này ghi nhớ mãi tinh thần H.Đ. nơi 2 vị khách của xóm Merkel phương xa ấy. Bề trên của Ngựa cứ cần nhân Ngựa là không nứu kéo 2 vị ở lại nếm mùi bánh khoai Huế ở tiệm Huế chính cống. Nay có thư "hẹn dịp sau", thì nhớ giữ lời đấy nhé, và

dành nhiều thì giờ hơn. Cũng trong thư của Xóm Merkel có nói : "Dịp sau sẽ xin khai gia-phả rõ ràng", như rứa là nhiều "sẽ" lắm đó. Ráng giữ lời.

Tiếc là hình chụp đủ 4 người, in photocopie ra không rõ, ban kỹ thuật đề nghị chọn hình nhiều ánh sáng, nên thiếu 2 bề trên, mà chỉ có 2 đực rựa ! Bậy thật !!!

* Bạn Đoàn Lê-Cao-Phan (Calgary)

Cám ơn bức thư . . . rất dài của đàn anh gửi cho Ngựa tôi, không tiện và không thể ghi hết bức thư nên chỉ xin trình ý :

-Ngựa tôi trước có đề nghị nhận 5 cuốn Histoire de Kiêu là để tặng các bạn thân. Sau có xin đổi thành 10 cuốn là để 5 cuốn kia giới thiệu bạn hữu mua giùm. Khi nào nhận sách sẽ tin đàn anh biết.

- Mừng đàn anh đã nối lại cầu liên lạc với bạn học cũ thời niên thiếu, chắc đàn anh đã hài lòng là không mất liên lạc.

- Cám ơn đàn anh đã gửi cho 2 bản nhạc "Tình Cha" và nguyên tác thơ Anh "Dad". Chắc người được tặng sẽ hài lòng lắm.

- Xa quê hương, tuy chưa phải là Hương Đạo, mới chơi với Xóm Hương Đạo Trưởng Niên sơ sơ mà thấy vui như rứa, thấy đời đáng sống không ? Viết nhạc, vẽ, nặn tượng, dịch sách . . . răng mà đa tài rứa ? Hãy truyền nghề lại đi. Xóm Trưởng Niên Calgary tổ chức gặp nhau chắc vui lắm, với sự khéo léo và uy tín của Trưởng-xóm Phan-Thu, thêm vào đó các Trưởng tài ba khác, lo gì Xóm không tiến xa !

- Chiều nay, vừa nhận được bài tùy bút để đăng vào Liên Lạc Xuân. Tri ân .

* Tr. Từ-Duy-Nhạ (Montclair - Hoa-Kỳ)

-Đã nhận đủ 3 bài của Trưởng gửi :

-Hàn Tín điểm binh

-Toán học giải-trí

-Hội đèn VÀ (Sơn Tây - B.V.)

Liên Lạc xin cám ơn Trưởng đã gửi bài đóng góp vào Bản Tin, kể cả các bản bằng anh-ngữ. Liên lạc sẽ xin phép đăng bài "Hội Đèn VÀ", những bài khác rất đặc sắc nhưng ngại các Trưởng cao niên đọc và tính toán e sẽ nhức đầu. Hơn nữa không đáp ứng chủ trương của bản tin là . . . liên lạc với nhau. Giá mà Trưởng dành thì giờ viết lại vài kinh nghiệm Hương Đạo mà Trưởng đã trải qua thì vui biết mấy ! Trông chờ.

* Tr. Tiên Chi Trần-Văn-Thao (?)

Đã nhận thư Trưởng đề ngày 30-10-94 và lược-sử đời của Trưởng cũng như quá trình hoạt động cho Phong - trào Hương Đạo. Sẽ xin đăng làm 2 kỳ và trước tiên

(L.L. số 14) sẽ đăng Phần 2 : "Lược sử đời Hướng Đạo của tôi".

Chúc Trưởng Tiên-Chỉ mạnh và cho biết nơi dừng bước để Liên Lạc dễ dàng liên lạc. Không lẽ lại đăng tin "Tìm trẻ Trần-Vân-Thao thất lạc" như độ nào !

Riêng Ngoại Trung Thuyền; một đứa em lếu lác của Anh, lúc nào cũng quý mến Anh Thao và không khi nào quên được nụ cười duyên dáng và đôi mắt lời cuốn của Anh khi nói chuyện.

Chờ tin mới của Anh.

✽ Tr. Nghiêm-Vân-Thạch (Pháp)

Thư tuần trước nói với Anh qua Montréal, rồi lên Ottawa bái vọng Trưởng Khắc, thư này lại cho hay không đến được, thật tiếc ! Mừng là Anh từ nay thông dong đi ngao du đây đó, tôi thì kém Anh một tuổi, phải đợi đến tháng Juin 95 mới bắt chước Anh được. Tôi đã "tái thông báo" cho các Anh Thọ (có nhận thư Anh cho hay là sẽ đến Montréal 20-9), Anh Thường, Anh Thiết hay, và hôm tuần Bách Nhật A. Khắc, tôi cũng có cho cô Phương Thu biết tin này rồi.

Thời thì đợi Hè 1995, có cả chị cùng qua thì càng vui, tôi đã cho chị Tý biết hãy chuẩn bị các thứ để ... ứng chiến.

Bài Anh viết về Anh Khắc rất sâu sắc và cảm động chân tình. Có lẽ đợi ngày hỷ nhật kỳ tới của anh Khắc, Liên Lạc sẽ đăng (hơn nữa hiện nay quá nhiều nơi đã viết rồi).

Dạo này có thì giờ, Anh viết cho Liên Lạc vài bài đi, kể những chuyện Anh đã sống với các Trưởng ngày xưa. Xin nhắc lại : Anh là Thứ-Chỉ của Làng Bách-Hợp đó nghe ! Để Âu-Châu nằm ngủ là không được đó.

Chờ tin Anh.

✽ Tr. Phan-Thanh-Hy (Pháp)

Liên Lạc nhận được bài " LÁ CỜ " của Trưởng gửi cho. Bài thật súc-tích, nhiều dẫn chứng rõ ràng cụ thể, không ai có thể nói khác đi được, đúng là lời lẽ của nhà luật-pháp. Nhưng thưa Anh, em xin phép được hoãn đăng bài này lại, vì em ngại gặp phản ứng của một số Trưởng độc-giả (không đồng quan điểm) có thể làm mất hòa-khí giữa anh em. Vấn đề này, vào đầu thập niên 80, đã có thời tranh luận trên báo chí, thậm chí nhân đó mà chụp mũ, bôi nhọ nhau, kết quả : Không có lối thoát, vì thưa Anh, tuy rất "hợp lý", nhưng trong giai đoạn này em ngại không " Hợp tình ". Bài " LÁ CỜ " tuy không có tính cách nặng về chính trị, nhưng phòng xa những bất trắc vẫn là hơn.

Cũng trong Liên Lạc, có lần em có ghi : trong khi viết hay bàn luận chuyện ... nhân -tình thế-thái,

có 2 đề tài cần nên né tránh, nếu không muốn để xảy ra "mất lòng nhau" ấy là các niềm tin có liên quan đến chính trị và tôn-giáo.

Vì lẽ đó, trước đây Trưởng Mục-sư Lê Hựu đã có viết 1 bài "Tôn-giáo và Hướng Đạo"; em nhận được 2 thư nêu các thắc mắc, em có thưa M.S. Lê Hựu, Trưởng Hựu đã vui lòng không đăng các bài bổ túc về đề tài đó.

Vậy, em xin Trưởng thông cảm cho em. Trong lúc này được hoãn đăng bài nói trên, và biết đâu, một ngày thuận tiện nào đó, bài " LÁ CỜ " sẽ được mọi người hoan-ngheh.

Rất kính mến và xin đợi chờ những bài khác của Trưởng.

✽ Tr. Vinh-Đào (Chủ Tịch HĐTU) Pháp.

Nhận được thư đề ngày 2-11-1994

Về việc cải tổ hệ thống đại-diện tại Hoa-Kỳ, Ngựa tôi thấy thương Ông Chủ-tịch chi lạ. Thiết ra thì đã thương từ lâu, với những kỳ trại Họp Bạn Jambville, trại H.L. ở Toronto và trại Họp Bạn Le Breuil. Chạy đôn đáo, lo lắng mọi bề, trăm tính ít nói. Đem kiến thức viết những tài-liệu giáo-dục (Lettre ouverte aux jeunes Vietnamiens rất được giới sinh-viên V.N. ở Montréal hoan nghênh), trải tâm tình viết những bài nhắn nhủ các Trưởng, các Tráng-sinh, lo lắng cho nền tảng của Phong-trào Hướng Đạo Việt Nam trong việc giao dịch với VP/ H.Đ.T.G. v.v...

Xin cùng nghe nỗi lòng của Trưởng Chủ Tịch : ... lẽ dĩ nhiên, sau khi thấu thập các ý kiến, điều lý tưởng là hội họp và bàn thảo với các Trưởng trong Ban Thường Vụ tại Hoa-Kỳ, các Trưởng trong HĐQG và những Trưởng khác quan tâm đến vấn đề để đưa ra một phương thức thực-hiện thích hợp nhất. Nhưng, vì những lý do riêng nhiều Trưởng không thể có mặt vào ngày hội-thảo với các khóa-sinh, vì vậy phải qua thể-thức tham khảo bằng thư tín rất phiền phức và tốn thời giờ. Tôi cũng phải lựa chọn giữa hai thái độ : hoặc là không hành động để khỏi mất lòng ai, hoặc hành-động để công việc chung tiến triển, và chấp nhận có những thiếu sót, khuyết điểm, và chấp nhận có lời khiển trách, vì rất khó tìm ra một biện pháp có thể thỏa mãn được tất cả. Tôi xin quý Trưởng thứ lỗi cho những thiếu sót và khuyết điểm đó và hiểu rằng mọi hành động của chúng ta cũng chỉ phục vụ cho công cuộc chung. Hành động lại càng khó khăn khi tập thể của chúng ta rộng lớn, mà không gian cách trở không cho phép thảo luận, bàn bạc trực tiếp !!

Các Trưởng được mời đóng góp ý kiến oi ! Hãy nghe những lời vừa than thở vừa thúc dục của

Thuyền-Trưởng chúng ta, xin hãy "Mau Mau Đáp Ứng". Hoa-Kỳ vốn là (ai cũng biết) giàu mạnh nhất thế giới, nhân-tài hảo-hán phiêu nhất thế giới, ý kiến nhiều nhất thế giới, nhưng lại . . . nhất thế giới (mấy đầu . . . này xin tùy nghi hiểu, sợ lắm, không dám nói)

Và sau hết là Hoa-Kỳ làm chi cũng dặng cả, kể cả việc lên "bất tay trái" Ông Trời !

✱ Tr. Trần-Trung-D. (V.N.)

Xin chân thành những lời lẽ của Trưởng gửi cho Anh Thọ, thư đề ngày 10-10-94 đầy ân tình, mới đây Hường Đạo dù nơi nào, ở đâu hay giới nào Trưởng cũng dành cho những cảm tình và độ-lượng. Hồi ở V.N. đàn em này có dịp gặp Trưởng ở nhà sách đường Phan Thanh Giảng.

Cầu chúc Trưởng nhiều sức khỏe và vững vàng để anh chị em Hường Đạo có nơi tựa. Kính mến.

✱ Trưởng Tô Văn Phước, tức Gà Lôi Tây Đức, có nhờ Liên Lạc nhắn tin như sau :

Gà Lôi đã chuyển thư của Chồn Từ Tốn đến chi-nhánh-trưởng Chi nhánh Đức. Hy vọng chồn đã có thư của anh C.N.T.

(lời nhắn tin ghi ngày 10-11-94)

✱ Tr. Tô Văn Phước (Đức quốc).

Liên Lạc đã nhận bài thơ của Gà Lôi + Minh Trang rồi, xuất hiện ở số 13 này. Chúc Ngựa mà ừ ừ thì tiêu tùng rồi, chỉ có việc nằm nhà chờ họ đem đi làm thịt ! Than ôi ! Kiếp trâu . . . Ngựa !

✱ Tr. Bùi Văn Giải (Oregon)

Đã nhận và xài bài của Khai-Phá, vì hay quá. Tối 2 - - 94 sau khi điện thoại tiếp xúc mới hay tuổi tác của Rùa phương xa. Cảm ơn những lời khen tặng của Trưởng, đó là công khó của tất cả các anh em trong nhóm thực hiện. Liên Lạc số Tết này sẽ ra đầu tháng 12/94, không biết còn có nhận kịp bài của Trưởng không ? Nhưng kỳ này chưa được thì Tết sang năm xài cũng còn ngon chán.

✱ Tr. Trần Trung Lương (Toronto)

Xin có thư riêng. Bài Thư Đầu Năm đơn giản, đầy đủ tình nghĩa, rất cảm ơn. Sẽ trích Thư Canada (nếu còn chỗ) sẽ đăng vào kỳ này. Lần này, không có chi théc méc S.C.Đ.G. nữa, "Thời ! Giỏi, Nghĩ, về chỗ" !

"Cùng quay quần ta vui vui vui . . .

Ca hát với nhau chơi chơi chơi . . .

Rồi lên tiếng reo cười cười cười . . .

Làm vui thú bao người người người . . ."

Anh em mình làm như rứa, được như ri, còn chi hơn, phải không ông Chủ-tịch Văn Bút ?

✱ Tr. Từ Duy Nhạ (Montclair)

Xóm Chuối (Merkel) viếng thăm báo Liên-lạc (19-09-94) Montréal
Hình chụp : Tr. T.Đ.Thùy và Ngựa
(Có hình 2 bên trên, nhưng mờ nên không in vào đây được, tiếc thật).

Xin chân thành cảm ơn Trưởng đã cho biết địa chỉ của Tr. Huỳnh Văn Diệp và Tr. Huỳnh Văn Thanh (Trâu ít nói) và Liên Lạc sẽ gửi đến tay các Trưởng nói trên. Lại xin cảm ơn quà Xuân của Trưởng dành cho Liên Lạc và nếu được, xin Trưởng - với văn tài sẵn có - viết cho vài bài về Kỷ Niệm Hường Đạo, để các Trưởng khác, nếu còn nhớ lại, sẽ nối lại vòng tay lớn hơn nữa.

Xin cảm ơn lời chúc của Trưởng dành cho tất cả các anh em trong nhóm thực hiện Liên Lạc

✱ Tr. Lê Trung Thanh (Laval).

Đúng như Bạn nói : Liên Đoàn Hồng Sơn (Vinh) là đơn vị Hường Đạo mà Tr. Hoàng Hội (hiện ở Úc Châu) đã sinh hoạt, dưới trưởng của Tr. Võ Thành Minh (1938). Từ dạo ấy đến nay, Bạn đã . . . miễn dịch quá lâu rồi, nay Ngựa này xin mời xống tay áo, mang khăn quàng tím vào Xóm Hường Đạo Trưởng Niên cho vui. Ngựa này cũng đã gọi điện thoại cho Trưởng CÁO ĐỔ MẶT hay là có một Cựu Trưởng đọc Liên Lạc số 12, trang 17 - 18 bài "Kẹt Cái Tên Rừng" với đoạn cuối, nhờ "Giải thích một cách khác cái tên rừng của tôi". Nay có Tr. Lê Trung Thanh (một Tr. Miễn dịch) nhắn Ngựa với lời giải là : "Hồ Hồng-diện" đạo-sĩ. Vậy xin ghi ra đây để các nơi tiếp nối, nhất là Chính-đương sự có . . . théc méc chi không ?

NHẮN TIN GIỜ CHÓT

1. Khi Liên-Lạc số Xuân này đem đi in, có nhiều bài vở, tài-liệu - đã gửi nhờ phương xa đánh máy - chưa trở về kịp nên không đăng được vào số 13 này. Anh em chúng tôi xin chân thành cáo lỗi với các tác giả và cũng là ... độc giả. Tiếc quá!

2. Trưởng Phạm quang-Trung (Edmonton, Alberta), một hảo hán miền Tây Canada, xin hãy tung chân vùng dậy, như Tr. Quỳnh nhà ta ở Calgary, để phát cờ, thổi còi ... và cung-thỉnh các bậc Anh Chị trong vùng lập Xóm H.Đ. Trưởng-niên đi. Trung dư sức mà ! Nói thiệt đó, không tin, làm thử rồi biết. Ngày thành hình, dù Trời có bão tuyết mưa sa hay lụt lội, hay chi chi đi nữa thì Ngựa này dù có ... què, cũng ráng lết lên trên đó để cùng vui cái vui chung với anh chị em bên đó. Lời hứa này có đăng ký đăng hoàng đây nhé !

3. Rất hoan nghênh Tr. Nguyễn xuân-Linh và Tr. Nguyễn-Quỳnh đã thật sự xuất chiêu hô hào lập Tráng-đoàn Nguyễn-Trải. Có Tráng-đoàn rồi thì lo chi nạn khan hiếm ... Trưởng. Rồi sang năm có thêm Thiếu-đoàn, rồi Ấu-đoàn. Hồ đồ ta thật lớn và thật đều, dùng buồng tay ra nghe ! Cũng nhân dịp này, Ngựa xin cảm ơn Chị Linh và Chị Quỳnh đã ... nói lũng giầy cương cho 2 vị này phi.

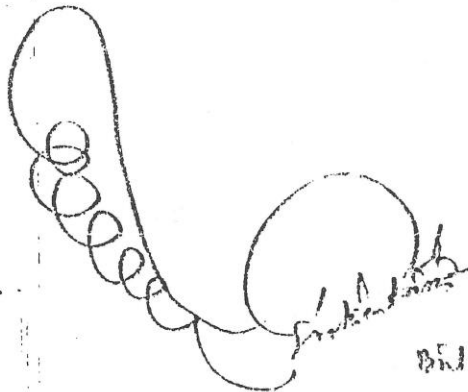
4. Đã nhận được thư Tr. Trần Trung-Du gửi cho Ngựa. Bức thư đầy chân-tình và độ lượng của một bậc đàn anh vẫn hàng lưu-tâm đến Phong-trào và anh chị em gần xa. Ngựa xin có thư riêng gửi Trưởng và xin phép trích đăng thư vào số sau.

5. Lặn đi mô ?

Trong L.L. số 12, trang 35 (lại 35 ông Trà-Lũ ơi, bậy quá !), Tr. Trần Trung-Du có lời nhắn các Tráng-sinh Bạch-Đàng, đạo Hoa-Lư (ngày trước), hãy nối lại vòng tay (qua địa-chỉ Liên-lạc). Từ đạo đó đến chừ, nín khe, bật vô âm-tín. Suu-tra Hướng-đạo-bạ, thấy có dấu vết vị này, xin chụp lại dưới đây. Ai đó hê ! Hãy xin tự-vấn Hà có chi mà ngậm cầm như rứa ? Bậy quá hê !

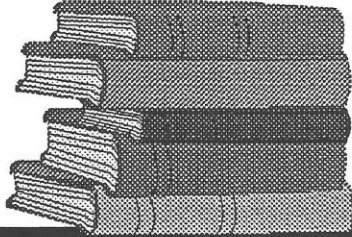
(mẫu hình dưới đây chụp lại có đủ bút tích, ngày tháng, tên Rừng - hay tên ... vườn - có R.S. đủ bộ sậu, oai phong lẫm-liệt như rứa. Chạy Trời cũng khỏi nắng !).

Thật là vui mừng và "ái ngại" khi về thăm
đại ngàn họ bạn TS TD Bạch-Đàng vì nguyên là
TS của TD mà rứa.

Bút Tâm 24/12/74
P.S. 18 phùng Hưng

NHẬN ĐƯỢC

SÁCH BÁO

1.- **Tùng Nguyên** số 6 - tháng 7 năm 1994

Bản tin Hội Đồng Quốc-Gia H.Đ.V.N., Chi nhánh Hoa-Kỳ.

2.- **Bản Tin Sắp Sẵn.** Số đặc biệt Hè 1994 : Tưởng niệm Cố Trưởng Trần Văn Khúc.

Bản Tin dày 38 trang, ghi lại những hình ảnh, những kỷ niệm với Tr. Trần Văn Khúc. Đặc biệt có những bài điều-văn, bài Tiên-biệt, và lẽ cố nhiên có những hình ảnh sinh hoạt của Liên Đoàn Lạc-Việt - Sacramento. Một công-trình đặc biệt của Tr. Nguyễn-Xuân Mộng và Liên Đoàn.

3.- **Vùng Hồng** - Ra ngày 8-10-1994

Bản tin của Xóm Tráng Niên Portland - Oregon - U.S.A.

(L.L. : Xóm này hách thật đã phát hành Vùng Hồng đều đặn. Mong rằng các xóm khác như Florida, Calgary, Ottawa, Montréal, Sydney, Hòa-Lan v.v... hãy noi gương mà gáy lên cho Vang Làng Xóm !)

4.- **Bạch-Mã** - số 8 (tháng 8 năm 1994)

Tin tức huấn-luyện và diễn đàn Tráng-sinh.

Bản tin gồm nhiều bài vở và tài-liệu súc tích do Trưởng Tôn-Thất-Hy và một số Trưởng khác ở Hoa-Kỳ chủ trương.

Địa-chỉ liên lạc : 10542 Greta Circle, Cypress, CA. 90630. U.S.A.

5.- **Truyện Kiều (Nguyễn Du)** Histoire

de Kiều (Lê Cao Phan).

Sách dịch sang thơ văn Pháp với lời bình chú của Ban Đoàn Lê-Cao-Phan. Sách ghi tặng Anh chị N.T.T. và có dấu son rất trang trọng. Sách dày 300 trang, in đẹp, bìa láng, được UNESCO bảo trợ. Đang hoàn tất bản dịch ra Anh-văn. Ghi giá bán 200FF. Muốn biết địa-chỉ của dịch giả, hoặc đặt mua, xin liên lạc với . . . Liên Lạc (qua Ngựa).

6.- **Nguyệt San Người Việt** - số 1, tháng 8, 1994, phát-hành tại Reading, Pensylvania, U.S.A., do Tr. Nguyễn-Ngọc-Nam làm chủ-nhiệm.

Số ra mắt này in thật đẹp, dày 40 trang, trình bày trang nhã. Chủ trương : Thông tin Liên Lạc người Việt, phát huy văn-hóa Việt-Nam và Đoàn Kết Xây Dựng Cộng Đồng Việt-Nam.

Địa-chỉ liên lạc : Người Việt - PO. Box 4395 - Mt. Perin. - PA. 19606. U.S.A.

7.- **Nhịp Cầu** - số 21 (tháng 7,8,9 - 1994).

Nội-san H.Đ.V.N. vùng Hoa-Thịnh-Đốn - Liên đoàn Thăng Long. Nội dung có nhiều hình ảnh sinh-hoạt của vùng Hoa-Thịnh-Đốn. Bài "Câu chuyện đặt tên rừng" của Công Bền Chí rất hay. Duy có một điều làm Ngựa này (chứ không phải Ngựa nó) băn khoăn vô cùng : Sao lại lập Làng Bách-Hợp "Độc-Lập" ! Hội-đồng Trung Ương H.Đ.V.N. đặt trọng-tâm vào Lực-lượng H.Đ. Trưởng Niên. Có Hội Đồng Làng Bách-Hợp, có các Làng, các Xóm. Nếu Trưởng Trương Dư A (Ngựa Nó) và Trưởng Nguyễn-Tấn-Định cùng chung sức làm thì quý hóa và đại-phước cho gia-đình H.Đ.V.N. vô cùng.

8.- **Khai Phá** - số 5 - 1994. do Kha-đoàn Bạch Đằng - Portland thực hiện.

Kỷ niệm 10 năm Khai Phá (1984-1994).- Bài vở rất chọn lọc, nhiều hình ảnh sinh hoạt. Đặc biệt trong bài mở đầu có mấy câu rất "dễ thương" như : "Khai Phá đã có sẵn mấy móc, dụng cụ ấn lót. Công việc ấn lót, lay-out đều do sự tình nguyện của các kha-sinh, khả năng dự sức ra hàng tháng nhưng "kẹt" người nên Khai Phá "húng" lúc nào thì ra lúc đó ! . . . tuy vậy có lúc trăm việc phải làm, có lúc ngồi chơi xơi nước, (lâu lâu không có gì làm, tụ năm tụ sáu ngồi "nhậu" lai rai cho đỡ buồn).

Liên Lạc : Xin các Trưởng ủng hộ Khai Phá, vì rất đáng khuyến khích, nhân viên tòa soạn đều là tài tử gạo cội, xin biên thư (và gửi Địa) về Kha-Đoàn H.Đ. Bạch Đằng 4355 S.E. 31st. Ave.

Portland -

Oregon - 97202 - 3545. U.S.A.

Ghi thêm của Liên Lạc : Kha-đoàn thúc dục địa-phương gấp gấp tổ chức Ngày Hội Chợ Neighbor - Fair đi, nếu đã tổ chức rồi, tổ chức tiếp, để phe ta cuốn và chiến chảnh giò cho Mèo ăn chết bỏ, ta thu tiền làm báo . . . Khai Phá, dư sức qua cầu mà !

9.- **Nội San Trường** - số 3

Tập san "Nghiên cứu và Phát triển Hướng Đạo Việt Nam. Phát hành ngày 15-9-94 do Ban Thường Vụ H.Đ.T.Ú/H.Đ.V.N. thực hiện.

Muốn mua, xin thư về :

3326 Monarch Lane

Annandale

VA. 22003 U.S.A.

Và nhớ gửi tiền để trả giấy + tem :

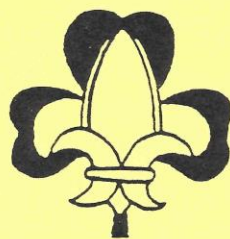
10 US\$ cho một năm 4 số (Hoa-Kỳ)

15 US\$ cho một năm 4 số (Ngoài Hoa-Kỳ)

10.- **Vùng Hồng** - số 5.

Bản Tin của Xóm Tráng Niên Portland - Oregon
Bài do các cây viết Hướng Đạo nghiêm chỉnh, cộng thêm tin tức của Xóm.

Một Xóm kiểu mẫu của Hướng Đạo Tráng Niên.
Xin các Xóm khác noi gương.

MỐI DÂY LIÊN ĐOÀN

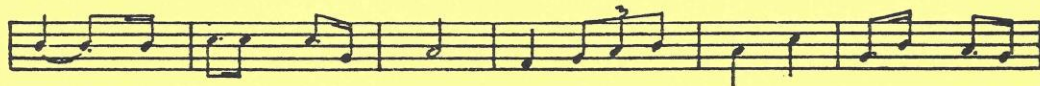
Nhạc : Pháp
Lời : Võ Thành Minh.

I. Anh em nối dây liên đoàn Cùng trông theo đích tối cao Sao
II. Sinh ra chúng ta thấy đều Cùng mang riêng chức trách ta Ta

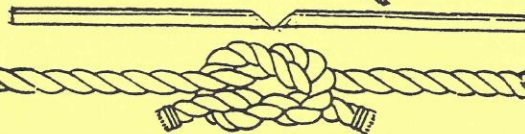
I. cho chúng nên hoàn toàn Người dân tâm trí lớn lao Yêu quý đất nước nhà
II. nên cố theo mỗi điều Luật chung đưa dắt chúng ta Cho xứng với tiếng đoàn

I. ta Trung với đất nước nhà ta Dù ta thấy khó khăn thế nào cũng không bao
II. viên Không biết có lúc chôn chân Dù ta thấy khó khăn thế nào cũng không bao

I. giở sơn lông Dù ta thấy khó khăn thế nào Cũng không nản lòng.
II. giở sơn lông Dù ta thấy khó khăn thế nào Cũng đi cho cũng.

THIỆP CHÚC TẾT

Ký tên *Trần Cao Linh*

Nhớ những năm xưa, mỗi độ xuân về, nhận được thiệp chúc Tết của anh Linh là cả một thích thú, mong đợi. Mỗi cánh thiệp của anh là một công-trình mỹ-thuật đặc-biệt Trần Cao Linh.

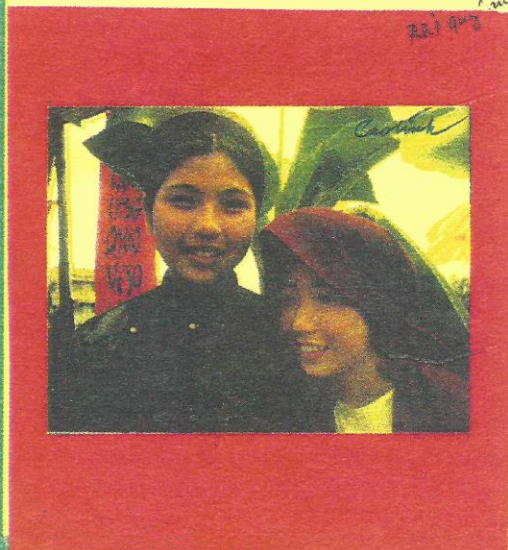
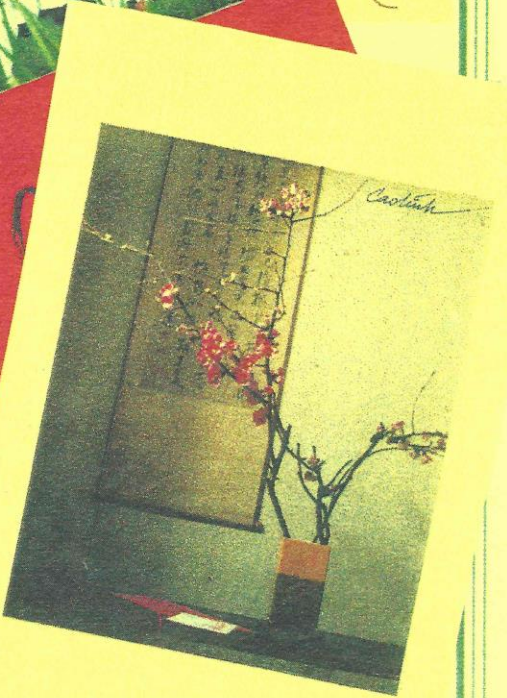
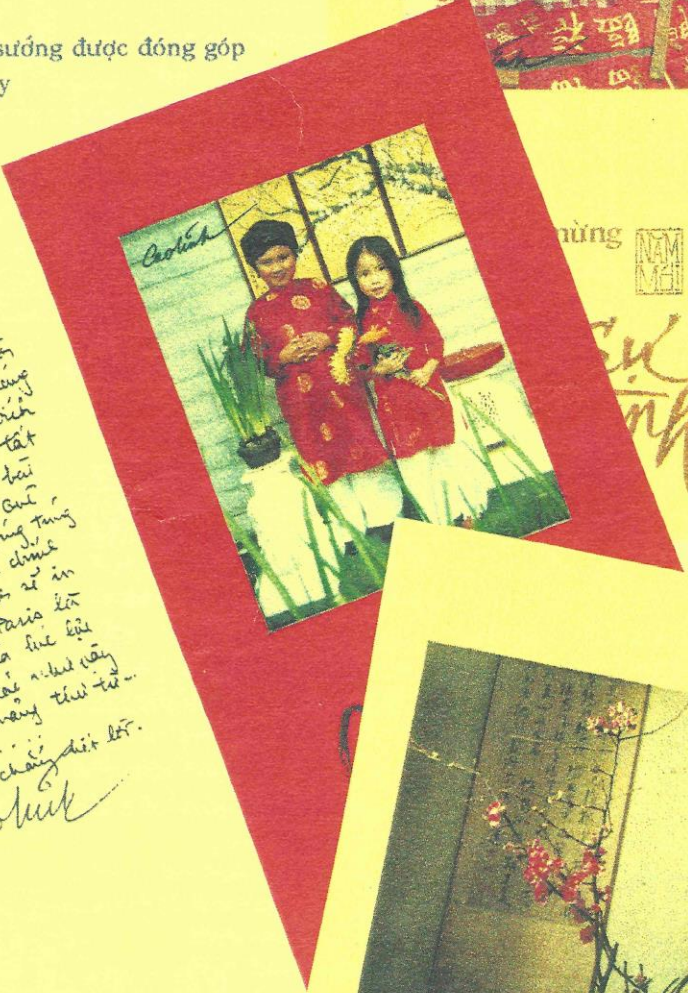
Kèm theo cánh thiệp còn có một lá thư ngắn kể chuyện gần, chuyện xa, những thực hiện của anh đã đạt được trong năm v.v...

Anh Linh có nhiều bạn, thiệp anh gửi đi khắp bốn phương chắc nhiều lắm. Những công trình này rất nên sưu tầm, in lại thành sách, để lưu giữ mãi hương-vị của những Xuân xưa, đậm tình Trần Cao Linh

Nhân dịp Xuân về, Liên Lạc rất sung sướng được đóng góp một số thiệp nhỏ vào công việc sưu tầm này

LIÊN LẠC

Rất nhớ quý vị với những kỷ
 niệm êm đềm. Năm vừa qua
 quá nhiều việc ở đây cho bạn bè
 tuổi. Chỉ nhớ lại một lần cũ
 bên sông dài một buổi chiều
 quây quần tụ tập bên bờ
 che đũa phượng là mấy chèo
 đã đi là luôn ở nơi xa. Mỗi tháng
 cuối năm tôi lại về quê thăm
 các mẹ hiền tại quê nhà. Mọi
 một tuần lễ về Việt Nam
 nhớ nước nhà về Việt Nam
 không quên quê hương. Sắp sẽ in
 về quê thăm nhà. Sắp sẽ in
 ở quê hương. Sắp sẽ in
 tôi đi các nơi về quê thăm
 nhất. Phải đi đây đây về quê
 để đây các bạn về quê thăm
 mỗi...
 Chúc mừng
 Cao Linh

LIÊN LẠC
NHÓM TINH THẦN B.P.
6362 WESTBURY, MONTREAL
Québec H3W-2X3, Canada
Tél: (514) 739-4000

Chúc Mừng
Năm
Mới Mọi Sự
Tốt lành